

مه‌سعوود محهمه‌د

چه‌ند هه‌شارگه‌ییکی رِیژمانی
کوردی

1976

له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد

«چه ند هه شارگه ییکی ریزمانی کوردی»

ئه ندامی کارای کۆر

مه سهوود محهمه د

چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد - به غدا 1976

له کتیبخانه ی نیشتمانی به غدادا

ژماره 1100 ی سالی 1976 ی دراوه تی

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي

«جملة من خفايا قواعد اللغة الكردية»

العضو العامل: مسعود محمد

مطبعة المجمع العلمي الكردي، بغداد 1976

شل کردنه وهیئیکی سه ره تایی

ئاخاوتن به هۆی ئه وه وه که بێ خۆپنوه ماندوو کردن و به دوا دا گه ران به سه ر زار و زماندا تیده په ریت، ده بیته کاریکی خۆکردی عاده تی وه ک هه لستان و گه ران و خواردن، بۆیه یه سه رله به ری یه کچوون دیته بهر هه ست و هۆش و گۆشی مروّفه وه. کاتیکی فه رق به ئاسانی و زه حمه تی شوینه جودا کانی قسه کردن ده کریت که بێگانه ی زمانه که خه ریکی فی ربوونی بیت و وه ک مندالی گاگوله کردوو، هه ست به جیی هه موار و له مپه ر و ئاسته نگانی بکات و جودا وازیان تیبگات.

له لایه ن ئاسانی و زه حمه تی ئاخاوتنه وه، نمونه ی له رێزمان ساده تر، ده ربڕینی ده نگه کانه وه ک که کابراییکی رۆژاوا یی ناتوانی ده نگی لامه قه له وه که ی ناو وشه ی «الله» ده ربیریت وه یا هه ندیک ئاخپوه ده نگی «ح» ده که ن به «خ» وه یا ده نگی «ق» ده که ن به «ک» و هی تریش... هه ر له بیرمه کاتیکی رادیۆ پهیدا بوو دانیشتوانی ناوچه کانی کوردستانی عیراق که له سنووری ئێران نزیک و له کۆنه وه ده میان له فارسی وهرده دا، گوئیان له وتووێژی تاران بوو به و شیوه فارسییه ره سه نه ی که له زاری تارانیه کانه وه ده ردیت و هیچ ویچوونیکی نییه له گه لّ ئه و فارسییه شه قوبه قه ی کورده کانی دیوی کوردستانی عیراق قسه ی پیده که ن، به لایانه وه وابوو که خه لقی تاران نازان به فارسیی دروست قسه بکه ن و زمانه که به خواروخیی له زاریانه وه ده ره هینن، چونکه وایان ده زانی له هجه فارسیه شکل کوردیه که ی خویان که به راویژیکی کوردانه ی ده رده برن هه ر خۆیه تی فارسییه که ی ناو گولستانی سه عدی و دیوانی حافظ، ئاگیان له وه نه بوو له هجه ییکی ئه وان شیعری فارسی پیده خۆیتنه وه وه ک ئه وه ده بی که فارسیک به له هجه ی خۆی شیعری کوردی بخوینیتنه وه: نه هی خویان فارسی ده بی و نه هی فارسه کان کوردی ده رده چی.

به‌لّی، ینگومان زه‌حمه‌تیی کاروباری زمان هر له دهربرینی ده‌نگه‌کانی
 ئاخاوتنه‌وه ده‌ست پنده‌کات تا ده‌گاته کو‌تایی زه‌حمه‌ته زۆر ئه‌سته‌مه‌کانی
 لایه‌نه یه‌کجار بزر و ورده‌کانی رنجکۆله تاریک و پیچه‌که‌کانی ریزمان.

من له‌م گوته‌یه‌مدا به‌سه‌ر ئاخپوه‌ری عاده‌تیدا ده‌کشم و ده‌ری داویم له
 حیسابی ئاسانی و زه‌حمه‌تیی ده‌ستووره‌کانی ریزمان چونکه سه‌رله‌به‌ری
 ریزمان و کاری تیکه‌ه‌لکیش و ئالۆزبۆزی ئاخاوتن و واتاده‌ربهرین چشتیکی
 بیگانه و نا‌ئاشنایه به‌لای ئه‌وه‌وه، بیگانه‌یی و نا‌ئاشنایه‌تیشی له‌را‌ده‌ییکدایه‌ج
 فره‌قیک ناکات له‌نیوان راس‌ته‌شه‌قامه‌کان و باریکه‌ریگه‌کانی ریزمان به‌هوی
 ئه‌وه‌وه که‌وا به‌لای ئه‌وه‌وه هه‌موو شه‌قامه‌ری و باریکه‌ریگاکان به‌تیکراییی و بی
 جودایی کردن له‌به‌ینی سه‌ختی و هه‌مواری پێدا تپه‌رینانه‌وه یه‌ک
 چه‌شمه‌نداز و یه‌ک مه‌زرا و یه‌ک گوزه‌رگه‌ پیکده‌هینن ئه‌ویش زمانه.

کابرایه‌کی نه‌خویندوو که‌ ده‌لّی «شه‌کر ده‌کرم» به‌لای خۆیه‌وه شتیکی گوتوه
 وه‌ک «لێیان به‌داوێوه کردم» هه‌ر دوو‌کیان قسه‌ن و له‌زاره‌وه ده‌ردین.

ئه‌وه‌ی راس‌تی بی، له‌م نووسینه‌مدا خوینده‌واری عاده‌تیشم له‌حیسابان
 ده‌رهاویشتوه، به‌و لای خوینده‌واری عاده‌تییه‌وه ئه‌و رۆشنیره‌شم
 تینه‌خویندۆته‌وه که‌ ده‌خلیکی رۆشنیریه‌که‌ی به‌سه‌ر ریزمانه‌وه نییه چونکه
 هه‌روه‌ک له‌باسه‌کانی سه‌ربه‌فه‌له‌کدا حیسابیک بۆ رۆشنیری خۆ ته‌رخان
 نه‌کردووی زانستی «فه‌له‌ک» ناکرێ هه‌روه‌هاش له‌باسی وردی ریزماندا
 حیساب بۆ رۆشنیری خۆ ته‌رخان نه‌کردووی ریزمان ناکرێ.

نووسینه‌که‌م رۆو له‌و ریزمانشناسانه‌ش ناکات که‌ راهاتووی باسه‌به‌رچاو و
 ناو ده‌رکردوه‌کانی ریزمانن وه‌ک باسه‌کانی «ناو، ئاو، ئه‌ل‌ئاو - کار، ئاو، ل‌کار -
 چاوگ و قه‌دی کار...» هتاد، که‌وا تیکرایان سه‌ره‌تا و رۆو‌که‌شیکی ریزمانن،
 هینده‌ش عاده‌تین له‌وانه‌ن له‌هه‌موو زمانیکدا سه‌ره‌باسی بی ده‌مه‌ته‌قه‌ بن
 وه‌ک پیست و گوشت و ئیسک که‌ هه‌موو ئاده‌میزاد خاوه‌ن پشکن تییاندا.
 به‌راس‌تی ئه‌م هاوبه‌شییه‌ی زمانه‌ جوداکان له‌گه‌لێک سه‌ره‌باسی ریزماندا

یه کیکه لهو هۆیانه ی وا ده کا گه لیک له رێزمانشناسه کانمان دهستووره کانی زمانیکى وه ک ئینگلیزی وهیا پرووسی وهیا عهره بى بگوێزنه وه بۆ ناو رێزمانى کوردی ئیتر ورده ورده لایه نه تایبه تییه کانی کوردیش بخه نه ژیر حوکمی ئه وهستوورانه وه که ئه گهر له سه ره تاوه به جوړیکى سه ره بخۆ له رێزمانى کوردی تۆژینه وه یان کړدبايه هه رگیز بیریان بۆ ئه وه نه ده چوو ئه وه تایبه تیانه بخه نه ژیر حوکمیکه وه که خزمایه تی نییه له گه لیا ندا. خواسته وه ی دهستووری زمانى بینگانه وای کرد به شیک له رێزمانشناسه کان بلین ههروه ک وشه ی are له رسته ی we are brave دا پنی ده گوتری verb to be ده بی پاناوی «ین» ش له رسته ی «ئیمه ئازاین» دا هه ر به verb to be حیساب بکریت.

من له م نووسینه مدا نه ختیک به ولای باسه به رچاوه کانی رێزمانه وه بۆ ناو هه ندیک له هه شارگه کانی دهستووراتى رێزمانى کوردیه وه ده رۆم که له نووسینی لیره به پیشه وه دا باسیان نه کراوه، وا بزانی هه ستیشیان پنی نه کراوه مه گه ر ناوناوه ییک خۆم به شیوه ییکى خیرا به سه ر به شیکیاندا تیپه ربیتم ئه ویش به پنی داخوازیی ئه وه باسه ی پرووی خامه می له وه هه شارگه کړدیته. له کوردیدا تایبه تییه ئه وه ته هیه بهر هیه یه کیک له دهستووراتى رێزمانه کانی ده ره وه ی کوردی نا که ویت، بگه ره له رێزمانى کوردیشدا جارى هیه دهستووریکى بۆ دانه ندراوه، هینده ش تایبه تی و بێمانه نده ره نگه زه حمه ت بى دهستووریکى راست و ره وان و بێگرێ بۆ بدۆزریته وه وه ک له م دوو نمونه یه دا هه ست به زه حمه تبوونی دۆزینه وه ی دهستوور ده که ین:

1- ده مگرن.

2- ده یانگرت.

رسته ی یه کهم «دهمگرن» کاری ئاینده (مضارع) تیدا به کار هاتوه،
رسته ی دوهم «دهیانگرتم» کاری رابردووی به ردهوام (ماضي استمراري) تیدا
به کار هاتوه.

تاییه تیه سهیره که له وه دایه: راناوه لکاوه کان که هی که سی یه که می تاک
«م» و که سی سییه می کۆن «ن، یان» له ههر دوو رسته شدا که سه که ی
یه کهم «مفعول» و که سه که ی سییه م «فاعل» ه، زۆر به سهیری جیگۆر کئی
ده کهن، واته راناوی «م» که له رسته ی یه کهمدا پیشکه وتوه «دهمگرن» له
رسته ی دوهما پاشکه وتوه «دهیانگرتم»، راناوی «ن» یش که له رسته ی
یه کهمدا دواکه وتوه له رسته ی دوهما ده بیته «یان» و وه ک فاعل ده چیتته
ئه و جیگه یه ی که راناوی «م» وه ک مفعول گرتبوویه وه.

تا ئیستا تهعلیلێک به خه یالاندا هاتی له م جیگۆر کیتییدا ههر ئه وه یه بگوتری
ئه و راناوی بکه ویتته دوا ی نیشانه ی «ده» له کاری مضارعدا ده بیته
«به رکار» (مفعول) ئه وه ی بشکه ویتته دوا یه وه له رابردووی به ردهوامدا ده بیته
«کارا» (فاعل). به لام ده بینی ئه م قسه یه بریتییه له دووباره کردنه وه ی
مه ته لی جیگۆر کیکه بی ئه وه ی هیچ تهعلیلێک به دهسته وه بدات وه ک ئه وه ی
بلیم «بۆیه زهوی شتان بۆخوی راده کیشیت چونکه هیزی راکیشانی هه یه»
که ئه مه به ته واوی وه ک ئه وه یه گوتبیتم «بۆیه زهوی شتان بۆ خوی
راده کیشیت چونکه شتان بۆخوی راده کیشیت».

تا کوو تاییه تیه مه ته لاوییه که ی نمونه کانی سه ره وه باشر روون بیتته وه و پتر
سهیری بینه ر بهینیتته وه له ههر دوو نمونه دا راناوی که سی یه کهم ده خه مه
دوا ی نیشانه ی «ده» ی مضارعه وه:

1- ده مگرن

2- ده مگرتن

لەم دوو نموونەيەدا راناوەکان لە جیگەى خۆيان ماونەو، بەلام لەبەر گۆرانی
صیغەى کارەکە لە مضارعەو بەر دوو رابردووی بەردەوام لە نموونەى یەکەمدا
«بەرکار و کارا - مفعول، فاعل» ن، لە نموونەى دوەمدا (کارا و بەرکار -
فاعل و مفعول) ن.

ئەم خوڤۆرییەى کە راناوەکان لەم نموونەدا دەیکەن یەکیکە لەو تاییەتیانەى
زمانى کوردی کەوا نە لە هیچ زمانىکى تردا دیتوو و نەهیچ تەعلیلیکى
پێژمانیش تائىستا تانیوەتى شیوەى مەتەلایەتى لەسەر هەلگیریت.

ئەوێ راستى بێ نەک لە زمانى غەیری کوردی، بگرە لە هەموو لەهجه
ئاخاوتنەکانى کوردیش ئەم خوڤۆرییە پەیدا نابیت هەر چەند شتىکى زۆر
بنجى و گرینگیشه لەو لەهجانەى کە ئەم تەرزە رستانە لە ئاخاوتندا بەکار
دەهێنن چونکە یەکەمیان صیغەى هەرە بنجیەکەى ئایندەیه و دوەمیشیان
صیغە هەرە رەسەنەکەى رابردووی بەردەوامە کە یەکیکە لەچار صیغە
بنجیەکەى رابردووی خەبەرى بەتیکرایى. لە جیگەى مناسبى ئەم نووسینەدا
بەشیک لە مەتەلایەتیی نموونەکان هەلدەهینریت و روون دەکړیت...

من کە هاتم سەرەباسەکم ناونا «حەشارگە» مەبەسم ئەو بوو
لیکۆلینەو کەم لە بابەتى ئەوتۆ بیت نەک تەنها لە رووی وردییهو خۆی لە
باسەکانى ترى پێژمان جودا کردبیتەو، بەلکوو سەرەرای وردیى نابەرچاویشى
جوداکەرەو یەکیکى بیت. نابەرچاویش هەر ئەو نیه شتە خو بزرکردەو کە
پەردەى بەسەردا هەلکیشرايیت یا خزايتە تاریکاییهو:

نەدیترانى شتى بێ سەرپۆش، وەک جووجەلەى کەو و سوپسکە کە چاو
فەرقیان پێ ناکات هەرچەند تیکەل بەو بەرد و دارەشن کە وا لەبەر دەست
و دەماندان، ئەو نەدیترانەش هەر دەبیتەو نابەرچاویى وەک ئەو نمونانەى
تازەم هیناوە بۆ جیگۆرکى راناوەکان کە هەموو کوردیک رۆژانە ئەم جۆرە
بەکارهێنانەى راناوان بەسەر زاریدا دیت بەلام زمانشناسەکانیش هیچ
هەستىکیان بە گۆرانی راناوەکان لە فاعلهو بۆ مفعول نەکردو، ئەگەر

ههستیان پیکردبا جارێکیان خۆیان لێ به دهنگ دههینا و تهعلیلکیان بۆ پهیدا ده کرد. له گهڵ ئەمهشدا من له باسی راناو، ئەمجارهیان، گۆشە ی تری وهها شرایه وه دهخه مه بهر نیگای خۆینه رانه وه کهوا هه رگیز به هیچ جۆریک قسه ی لێ نه کرایت و خامه ی هیچ یه کیك له نووسه رانی کورد و کوردیی بۆ خوار نه بوو بێته وه، وهک دواتریش بۆت ده رده کهوێ نابه رچاویی ئەو گۆشانه له نابه رچاویی جووجه له ی کهو و سوپسکه ش پتره چونکه گۆشە ی ئەوتۆن وجودی سه ربه خۆیان نییه، به لکوو له ئاکامی به راورد کردن و به یه کتر گرتن و لیکدانه وه ی ئەوتویی وجود پهیدا ده کهن هه ر وهک ئاکامی موعاده له ی ریا زیی به شیوه ی Potential وجودی هه یه که له عه ره بیدا پێی ده لێ «وجود بالقوه» نه ک «وجود بالفعل». که سه ر هه ییشه ئەو باسانه ی راناو بۆت معلوم ده یی چهند نابه رچاو و پشتپه رده ن.

وهک ده زانین هه شارگه جیی خۆتیداشاردنه وه وه یا شت تیداشاردنه وه یه، که جیگا که له وانه بوو ده روونی دیار بێت وه یا به یه کهم نیگا بدیتریت به هه شارگه ناشیت. باسی رێزمانیش که به عاده ت باسیکی وشکی زانستی دوور له عاتیفه و ئاراییشت و هاتوچۆی سۆز و دل و ئاره زۆی مرۆفانه یه، نه ختیک ته رایی و تاموشام پهیدا ده کات که به هۆی وردپیتی و لێقوولبونه وه ی زیاد له عاده ته وه هه م مه نزه رگۆریی تیدا پهیدا ده بێت و هه م به ناچاریی بۆ مه به ستی روون کردنه وه لایه نیکی زاتی مرۆفانه شی تیکه ل ده بێت چونکه هینانه وه ی تهعلیلی دووره ده ست بۆ مه فهوم کردنی راستیی ورد و شرایه وه سه رده گه یه نی به هه لدانه وه ی سه ربۆش له رووی ئەو نیازه نه یینییه به نه فسدا رۆچوانه ی له کۆنه وه وای له خاوه ن زمان کردوه ده ستووری له عاده ته ده ر بۆ ده ربڕینی واتای له عاده ته ده ر پهیدا بکات، ئەمه ش راسته وخۆ رژانی نه فسه بۆ ناو بابته.

1- حەشارگەى «راناو»

راناو لە ھەموو زماناندا جینگەى قسە لى کردن و لىكۆلینەو، زۆرىشى لەسەر نووسراو تەنانت خۆم گوتارىكى 120 لاپەرەيم لەسەر ھەندى بارى راناوى كوردییهو نووسی، لە بەرگى دوهمى گوڤارى كۆردا بلاو كرايهو. چى لێرەدا بە لایەنیکى شرایەو راناوى كوردی دەھێتتەو پێش نیگای بینەرانیو گۆشەییكى زۆر تەسك و بزرى راناو كەوا ھەرگیز لێرە بە پێشەو قسەى لى نەكراو، رەنگە زیھنى كەسى تریشى بۆ نەچوویت چونكە ھەر كەسێكى باسەكەم لەگەڵدا كەردیتتەو بە تەواوى بۆى نوئ بوە.

لىكۆلینەو كەش لە بارەى ھەندى تايبەتیی ئەو بەشە پێ دەلین «راناوى لكاو» كە تەعبیركە یەكسەر لە زاراو كەى عەرەبى «ضمير متصل» ەو ھەرگێردراو تەسەر كوردی. من لە گوتارە باسكراو كەى سەرەو دا نەرەزایی خۆم لەم زاراو یەى «راناوى لكاو» دەبرپو ەو رەو ەو كەوا تايبەتیی و خەسلەتە یەكجار بێمانەندەكانى ئەو تەرزە راناو ی زمانى كوردی لە بن سیبەرى تیری ئەو زاراو چاوغەلەتینەدا دەشیتتەو و دەورە ھەرە گرنگە كەى لە پێكھێنانى رستەى واتادارى یەكجارەكى بێنموود دەبیت.

من پێشنيارم ئەو ەبوو زاراو ی «راناوى چالاک» ی بۆ بەكار بێت ھەر بەو پێشەش زاراو ی «راناوى مەند» بکریتە جیگری «راناوى نەلكاو» ھۆی پێشنيارەكەشم لە گوتارەكەدا روون كراو تەو، كەسێك بیهەوئ لە گۆشەى نیگام بگات دەبى بگەریتتەو بۆ خویندنەو ی گوتارەكە.

وادەزانم باسى ئەم حەشارگە یەش ھەر لە بيجیى و نالەبارى زاراو ی «لكاو» - نەلكاو» زیاد دەكات.

با بێنە سەر چەقى باسەكە:

دەزانين راناوى چالاك (لكاو) له كوردیدا¹ دوو جوړه:

1- راناوى چالاكى كارى «تېنپهري رابردوو» (ماض متعد)

2- راناوى چالاكى كارى «تېنپهري رابردوو» كه هەر خوڤيه تى له كارى ئايندهدا چ تېنپهري بيت چ تېنپهري.

راناوه چالاكه كانى تېنپهري رابردوو وهك دهزانين ئەمانه:

- «م» - بۆ يه كه م كهسى تاك وهك: كردم
- «مان» - بۆ كهسى يه كه مى كو وهك: كردمان.
- «ت» - بۆ كهسى دوه مى تاك وهك: كردت.
- «تان» - بۆ كهسى دوه مى كو وهك: كردتان.
- «ى» - بۆ كهسى سييه مى تاك وهك: كردى.
- «يان» - بۆ كهسى سييه مى كو وهك: كرديان

راناوه چالاكه كانى تېنپهري رابردوو و هه موو ئاينده ييكيش ئەمانه:

- «م» - بۆ كهسى يه كه مى تاك وهك: هاتم، ديم، ده كه م
- «ين» - بۆ كهسى يه كه مى كو وهك: هاتين، ديين، ده كه ين
- «يت، ى» - بۆ كهسى دوه مى تاك وهك: هاتيت، ديت، ده كه يت، ياخود هاتى، ديتى، ده كه ى،
- «ن» - بۆ كهسى دوه مى كو وهك: هاتن، دين، ده كه ن
- كهسى سييه مى تاك ئەم راناوه ى نيه
- «ن» بۆ كهسى سييه مى كو وهك: هاتن، دين، ده كه ن.

¹ - بهراستى ده بى بلين له له هجه ئاخوتنى كوردستانى خواروو، چونكه له هجه ى سهروو هه موو راناوه چالاكه كانى تيدا ده رناكه ویت.

سرنجیکى سهر پیڼی دهری دهخا کهوا پینج راناوی کومه له یه کهم هه میسه له دوا کارى تیپه ردا دین، ده سزانین له پرووی هیزه وه تیپه ر له ژوورووی هه موو کاره کانه وه دیت. لیږه دا ده بی به بیر خوینه رى بینمه وه، کار له پرووی هیزه وه سی پله ی هه یه:

- یه کهم: کارى تیپه ر که هیزه که ی ته نها به «کارا - فاعل» دابین نابیت و «به رکار - مفعول» داوا ده کات.
- دوه م: تینه په رى عاده تی وه ک «هات، چوو، گه یشت، رږیشت، نیست...» که له ویدا کارا به خوا یشتی خوی کاره که ده کات.
- سییه م: تینه په رى هه ره به ټیږ که له عه ره بیدا پی ده لین «افعال المطاوعة» و من له کور دیدا پیان ده لیم «کارى پروودان» که فاعله که یان خوا یشتی نییه له و شته ی روو ده دات. صیغه ی هه ره به رچاوی کوردی بو ټه و کارانه ټه وه یه کو تاییه که ی له رابر دوودا به ده نگى «ا» دیت و له ټایینده دا «ا» که ده بیته «ی»، وه ک: ترازان، پسان، سووتان، دران، لوان، لکان، سوان، کولان برژان.. ټه مه ش جوړی «تصریف» یانه له رابردوه وه بو ټایینده و نشان ده دات که ټه لفه که یان ده بیته «ی»:
- ټیوه - برژان - ده برژین - لکان - ده لکین
- ټیمه - سووتاین - ده سووتین - برژاین - ده برژین
- من - ترازام - ده ترازیم - کولام - ده کولیم

ده نگى ټه لفی کو تایی کار ټه گه ر هی «مطاوعة - پروودان» نه بیت له ټایینده دا به دیار ناکه ویته وه چ تیپه ر بیت چ تینه په ر. نمونه ی وه ک:

- کیلام - ده کیلم - ناگو ترى: ده کیلیم
- پیواتان - ده پیون - ناگو ترى: ده پیوین

نمونه‌ی تینه‌په‌ری عاده‌تی وه‌ک:
هه‌لستام - هه‌لده‌ستم ناگوتری: هه‌لده‌ستیم

صیغه‌ی تریش هه‌یه بو‌ کاری روودان به‌لام هینده‌ی کاره‌ ئه‌لفیه‌کان به‌رچاو
نین وه‌ک: خشین، له‌رزین، به‌زین [یه‌ واتای له‌شه‌ردا هه‌لاتن نه‌ک
غاردانه‌ی به‌ ئاره‌زو]. رزین، جمین [وه‌ک: ریگا‌که‌ جمی - واته‌ هه‌ره‌سی
کرد].

پنویسته‌ لیره‌دا ئه‌وه‌ش بلیمه‌وه [چونکه‌ له‌ نووسینی ترمدا گوتومه‌] صیغه‌ی
«کاری کارابزر» (الفعل المبني للمجهول) له‌ کوردیدا به‌ ته‌واوی و له‌ هه‌موو
روویکه‌وه‌ وه‌ک کاری روودانی ئه‌لفی گه‌ردان ده‌کری و وه‌ک ئه‌ویش راناوی
کاری تینه‌په‌ری بو‌ به‌ کار دیت چونکه‌ به‌ راستی ئه‌ویش له‌و په‌ری
بیه‌زیدایه‌، وه‌ک:

- دیتران، ده‌دیترین
- خوراین، ده‌خورین
- گیرام، ده‌گیریم... هتاد

مه‌به‌ست له‌م روون کردنه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌بوو که‌ بیکه‌مه‌ پشه‌کی بو‌ چوونه‌ نیو
حه‌شارگه‌ ریزمانیه‌که‌ی باس لیکراو:

راناوه‌کان به‌پیی هاتنیان به‌دوا کاری رابردووی به‌هیز و بیه‌زدا، خوشیان
دابه‌ش ده‌کرین به‌ چهند به‌شیک له‌ رووی هیز و بیه‌زییه‌وه‌.

- یه‌که‌م: ئه‌و راناوانه‌ی هه‌میشه‌ له‌ دوا کاری رابردووی تیه‌ره‌وه‌ دین
و هه‌رگیز ناچنه‌ دواوه‌ی کاری تینه‌په‌ر. ئه‌و راناوانه‌ بریتین له‌: مان،
ت، تان، ی، یان

- دوه م: ټو راناوانه ی [راست ټوهیه بلیم ټو راناوه ی] ده چنه دوا ی رابردووی تیپه ر و ټینه په ره وه. له م بابه ته یه ک راناو هه یه ټه ویش راناوی که سی یه که می تاکه «م».
- سییه م: ټو راناوانه ی هه می شه له کو تایی رابردووی ټینه په ره وه دین، که ټه مانه ن:

- ین - بو که سی یه که می کو، وه ک نو ستین
- یت، ی - بو که سی دوه می تاک. وه ک: نو ستیت (نو ستی)
- ن - بو که سانی دوه م و سییه می کو وه ک: نو ستن.

تا ټیره کاریکی کردی ټیم، زیاده لوه ی نوو سه رانی تر کردی ټیان، هه ر ټوهیه که راناوه کانم له رووی هیزه وه کرد به سی پله، به لام جاری ټه نجامه هه ره گه وه که ی ټم دیارده ریزمانییه ماوه له حه شارگه ده ربهنریټ.

من له نموناندا کاری رابردو ده ټیمه نیو رسته کانه وه چونکه نامه وی لیره دا به دریژی هه موو سه روبه ریک و ټه نجامیکی دوور و نزیکی ټم دیاردهیه بکو تمه وه له بهر زیده دریژی و ټالوز بلوژی باسه که، ناوانه ی ټیکیش، به نیازی پتر روون کردنه وه، نمونه له غه یری رابردووش ده ټیمه وه. هو ی بایه خ دانی شم به رابردوه وه له وه وه دیت که هه ر خو یه تی پله ی هیژ و بییه یی کاره کانی ټیدا به دیار ده که ویت چونکه دیتمان له «ټاینده - مضارع» دا راناوه چالا که کان ناگورین له تیپه په ره بو ټینه په ر.

ټیستا دیمه سه ر رووناک کردنه وه ی ده روونی حه شارگه که:

له کاری رابردووی تیپه ردا که راناوی چالاکی به هیژ و ناوه ندی وه یا ناوه ندی و بییه یژ کو بوونه وه هه می شه راناوه به هیژ تره که ده بیته کارا (فاعل) و بییه ژه که ش ده بیته بهر کار (مفعول)، هه ر چه ندی کیش جیگه یان به یه کتر

بگۆرپتەوۋە و راناۋە بەھىزە كە لە شوپىنى بەركار دانىيت و بېھىزە كەش بخەيتە شوپىنى كاراۋە ھەمىسان راناۋە بەھىزە كە ھەر بە كارايى (فاعلى) دەمىنيتەوۋە. دەزانين لە رابر دووى تېپەردا كارا (فاعل) بەركار (مفعول) ە كە دەخاتە پىشە خۆيەوۋە ۋە ك دەللىي:

- نانم خوارد
- گۆشتمان كېرى
- چىرۆكت نووسى

ھەر بەو پىشەش كە راناۋى چالاك (واتە راناۋى لكاو) بەدوا يەكتردا دىن راناۋە كە پىشەوۋە دەبىتە بەركار و ئەوۋى دوايىش دەبىتە كارا، بەلام كە راناۋە كان لە دوو پلەي جوداۋازى ھىزدا بوون ھەمىشە ھىزدارە كە دەبىتە كارا:

- دىتمن - واتە من ئىۋە ۋەيا ئەوانم دىت
- دىتمن - ھەمىسان بە واتاى من ئىۋە ۋەيا ئەوانم دىت (لەھجەي پژدەر).

لەم نمونەيەدا راناۋى «م» لە پلەي ناوەندى ھىزدايە، راناۋى «ن» ىش لە پلەي بېھىزى تەۋاۋدايە بۆيە ھەر «م» ە كە دەبىتە فاعل. بەلام كە راناۋى «م» لە گەل راناۋى «ت» ى كەسى دۈمى تاكدا ھات ھەمىشە راناۋە كە «ت» دەبىتە فاعل:

- دىتمت - واتە تۆ منت دىت.
- دىتمت - ھەمىسان بە واتاى تۆ منت دىت.

كە ويستت بلىيت «من تۆم دىت» دەبى راناۋە بېھىزە كە كەسى دۈمى تاك بھىنيت كە «بت، ى» ە: «من دىتمىت» (ۋەيا دىتمى). لەم نمونەيەي «دىتمى» راستىيە كى گەۋرە خۆ بەدىار دەخات:

ئه‌گەر له‌ گۆته‌ی «دیتمی» مه‌به‌ست که‌سی دوه‌می تاک بوو و «ی» که‌ کورت‌کرایه‌وه‌ی «یت» بوو راناوی «م» فاعله‌ و «ی» که‌ مفعوله‌. به‌لام ئه‌گەر له‌ گۆته‌ی «دیتمی» دا راناوه‌که‌ی «ی» بۆ که‌سی سییه‌می تاک بوو ئه‌وسا ئه‌و ده‌بیته‌ فاعل و راناوه‌که‌ی «م» ده‌بیته‌ مفعول چونکه‌ راناوی «ی» بۆ که‌سی سییه‌می تاک به‌هیزتره‌ له‌ راناوی «م» جیگا‌که‌شی جیگه‌ی فاعله‌ چونکه‌ که‌وتۆته‌ دواوه‌ی راناوه‌که‌ی تر. که‌واته‌ له‌ رسته‌ی «دیتمی» دا ئه‌گەر مه‌به‌ست «دیتمیت» بوو راناوی «م» فاعله‌ و «ی - یت» مفعوله‌، به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی راناوه‌که‌ی «ی» بۆ که‌سی سییه‌می تاک بیت که‌ ئه‌وسا «م» که‌ ده‌بیته‌ مفعول و «ی» که‌ش فاعل.

له‌م ده‌ستووره‌وه‌ ده‌زانری ئه‌گەر دوو راناوی به‌هیز له‌ کاری رابردووی تیپه‌ردا کۆبوونه‌وه‌ راناوه‌که‌ی پێشه‌وه‌ ده‌بیته‌ مفعول و هی دواوه‌ش ده‌بیته‌ فاعل به‌پێی ده‌ستووری گشتی ریزمان وه‌ک که‌ له‌ هه‌ندی شیوه‌ ئاخاوتندا ده‌لێن «دیتمانیان - واته‌ ئه‌وان ئیمه‌یان دیت». به‌لام راستتر ئه‌وه‌یه‌ له‌ ته‌ک راناوی به‌هیزدا که‌ بیته‌ فاعل راناوی بیهیز به‌ کار بیت وه‌ک مفعول. باشر و دروستتر ئه‌وه‌یه‌ بگوتری «دیتیانین - به‌ واتای ئه‌وان ئیمه‌یان دیت» که‌ به‌ پێی ده‌ستوور راناوی بیهیزی «ین» بۆ که‌سی یه‌که‌می کۆ وه‌ک مفعول هاوۆته‌وه‌.

ئیمه‌ که‌ راناوی «م» له‌ پێش و له‌ پاشی راناوی فاعل به‌ کار دیتین و ده‌لێن «دیتمان، دیتیانم» له‌ هه‌ردوو حالیشدا «م» که‌ مفعوله‌ بۆیه‌یه‌ چونکه‌ راناوی «م» له‌ پله‌ی ناوه‌ندی هیزدایه‌ و به‌ فاعلی و به‌ مفعولی هه‌ر وه‌ک خۆی ده‌مینته‌وه‌، به‌لام راناوه‌ به‌هیزه‌کان شیوه‌ی بیهیزیان هه‌یه‌ که‌ بیته‌ مفعول که‌واته‌ چاکتر ئه‌وه‌یه‌ له‌ حالێ مفعولیدا شیوه‌ بیهیزه‌که‌یان به‌ کار بیت.

له‌ ئاینده‌ (مضارع) دا ده‌ستووریکێ گشتی هه‌یه‌ که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی راناوی لکاوی دوا‌ی نیشانه‌ی ئاینده‌ که‌ ده‌نگی «ده‌» یه‌ [له‌ شیوه‌ی سلیمانی ده‌نگی «ئه‌» یه‌] هه‌میشه‌ ده‌بیته‌ مفعول له‌ به‌ر ئه‌مه‌ که‌ ده‌لێی «ده‌تان بینم» راناوی

«تان» مفعوله و راناوی «م» فاعله، ههروه‌هاش که ده‌لینی «ده‌تان بینین، ده‌یان بینین» له هه‌موو حالدا راناوه‌که‌ی دوا‌ی «ده»‌ی ئاینده مفعوله.

لیره‌دا دیمه‌نیک‌ی به‌روال‌هت سه‌یر دیت‌ه پێش چاو: راناوه به‌هیزه‌کان بوونه‌ته مفعول و بیهیزه‌کانیش فاعل. هۆ‌ی ئهم دیاردیه له‌وه‌وه دیت که راناوی لکاوی فعلی «ئاینده - مضارع» هه‌میشه بیهیزه هه‌رچه‌ند فاعلیشه، واتا له گوته‌ی «ده‌بینین»‌دا راناوی «ین» فاعله و ده‌بی فاعل بیت ئیتر به‌ناچاری راناوی به‌هیزی که‌سه‌کان وه‌ک مفعول دیت‌ه‌وه له مضارع‌دا چونکه مومکین نییه (وه‌یاخود په‌سه‌ند نییه) له مضارع‌دا راناوی بیهیز به‌غیری فاعلیه‌ت بیت.

ئهم تیبینییه‌ی هاتنی راناوی بیهیزه‌کانیش بو‌ کاری ئاینده و هی به‌هیز بو‌ رابردووی تیه‌ر جاریکی تریش له سرنج گرتن له صیغه‌ی رابردووی به‌رده‌وام تیده‌خویندریت‌ه‌وه:

وه‌ک ده‌زانین صیغه‌ی «رابردووی به‌رده‌وام - ماضی استمراری» نیشانه‌ی ئاینده‌ی له پێشه‌وه دیت وه‌ک که ده‌لین «ده‌مان دیت، ده‌ی خوارد، ده‌تان بیست» - (لیره‌دا کاری تینه‌په‌رمان پتوست نییه چونکه ده‌مانه‌وی بزانی‌ن کارا و به‌رکار و چۆن ره‌فتار ده‌که‌ن، دیاریشه له کاری تینه‌په‌ر به‌رکار په‌یدا نابێ).

گوتمان له کاری ئاینده‌دا هه‌میشه مفعول ده‌که‌ویت‌ه دوا‌ی نیشانه‌ی «ده»‌ی ئاینده‌وه، وه‌ک «ده‌مگرن، ده‌میین..» به‌لام له رابردووی به‌رده‌وام‌دا چونکه کاره‌که ئاینده نییه و رابردوه، نیشانه‌که‌ی «ده» سروشتی خو‌ی دۆراندوه و له‌وه ده‌رچه نیشانه‌ی ئاینده بی، بۆیه‌یه ئهو راناوه‌ی به‌دوا «ده» که دادیت راناوی فاعلیه نه‌ک مفعول راناوه‌که‌ی مفعولیش که ده‌که‌ویت‌ه دوا‌ی فعله‌که‌وه راناوی بیهیزی مفعوله وه‌ک که له رابردووی عاده‌تی ده‌لێ:

«هه‌لێان گرتم، رایان گرتم». ئهم راستیه‌یه مه‌ته‌له‌که‌ی:

• ده‌مگرن (ئاینده - مضارع)

• ده‌مگرتن (پ‌ا‌ب‌ر‌د‌و‌و‌ی به‌ر‌د‌ه‌و‌ام)

پ‌و‌و‌ن ده‌کاته‌وه: وه‌ک ده‌ب‌ی‌ن‌یت، د‌و‌ز‌ینه‌وه‌ی ئه‌م د‌یار‌ده‌یه‌ی به‌ه‌یز‌ی و
ب‌ه‌ه‌یز‌ی پ‌ا‌ن‌ا‌و‌ی چ‌ال‌اک (ل‌کا‌و) پ‌و‌و‌پ‌ه‌پ‌ه‌ی‌کی هه‌ل‌نه‌د‌رایه‌وه‌ی پ‌ز‌م‌انی ک‌ورد‌ی
هه‌ل‌ده‌د‌اته‌وه که له‌و‌ی‌دا نه‌ی‌نی و نه‌ز‌ان‌را‌وی ه‌و‌ی به‌ش‌یک له‌ پ‌ه‌ف‌ت‌اره
سه‌یره‌کان‌ی پ‌ا‌ن‌ا‌و‌ی ل‌کا‌و د‌ی‌ته ناو ج‌غ‌ز‌ی ئ‌ا‌ش‌ک‌رای‌ی و ز‌ان‌را‌وی‌یه‌وه.

هه‌ل‌د‌انه‌وه‌ی پ‌و‌و‌پ‌ه‌پ‌ه‌ی ئه‌و‌ت‌و‌ی‌ی له‌ تا‌که پ‌ی‌ی ل‌ی‌ک‌و‌ل‌ینه‌وه‌ی پ‌ه‌سه‌ن و
سه‌ربه‌خ‌و‌ی ز‌مانه‌که‌مانه‌وه م‌وم‌ک‌ین ده‌ب‌ی‌ت، هه‌ر‌گ‌یز به‌ پ‌و‌ونا‌ک‌ایی خ‌وا‌ست‌نه‌وه
ده‌ست‌و‌ورات‌ی پ‌ز‌مانه ب‌ی‌گ‌انه‌کان هه‌ش‌ار‌گه‌ی ه‌ی‌نده خ‌و‌مال‌ی پ‌و‌شن ناب‌ی‌ته‌وه.

2- حەشارگە ی پاشگرە کانی «کار»

لە نیوان رێزمانشناسە کانی کورددا وا رۆیشتووە کەوا تەنھا دوو پاشگری کار هەبێ لە زمانی کوردی ئەویش پاشگرە کانی 1- «اندن» 2- «هە» (یاخود «و» بەلای هەندێ کەسەو) وەک دەلێ «برژاندی، برژایەو، برژاندییەو...». بێگومان ئەم دوو پاشگرە پاشگری هەرە بەرچاوی زمانی کوردین. وا دەزانم زێدە بەرچاوبوونی ئەوان وای کردووە پاشگری تری نابەرچاو (ئەگەر هەبن) لە زمانی کوردیدا بەجاریک بزربوون و چوونەتە حەشارگە ی نابەرچاوییەو.

پاشگری تر غەیری ئەم دووانە، نەختیک بە خۆ ماندوو کردن و وردبوونەو و لێدانەو دەردەکەون. من لە سەرنج راگرنتی خۆمدا سێ پاشگری تری بێگومان و یەکیکی گوماناویم دۆزیوەتەو. دوور نابینم هی تریش هەبن. لە سێ پاشگرە بێ گومانەکان یەکیکیان وەختە بجێتە ناو چاوانەو کەچی ناشدیتری وەیاخود بابێم تا ئیستا هەستی پێ نەکراوە وەک پاشگر.

بەراستی نەدیتنی ئەو پاشگرە لە لایەن رێزمانشناسانی کوردەو چ تەعلیلیکی دڵخۆشکەرەو ی نیه، هیچ کامیکیش لەو رێزمانشناسانە بابی سەری دەرزێ عوزری نەدیتنی پاشگرە کەیان بە دەستەو نیه مەگەر عوزری نەبوونی ناوونیشان و سەروسوراغیکێ لە رێزمانی بێگاندە، بەتایبەتی رێزمانی فارسی کە لەویدا باس و خواسی «اندن» هەبێ لە تەک «انیدن» دا. دیارە دیتنی پاشگری «هە» پێویستی بەو نیه لە زمانی تردا نمونە ی هەبێ چونکە بۆخۆی لە کوردی هەندە زەق و بەرچاوە لە وانە نیه نەدیتریت،

لە پێشەو بەسی ئەم پاشگرەیان دەکەم، ئەویش «ا» یە لە کاری وەک «ترسا، سووتا، نووسا، برژا...» دا کە صیغە ی رەسەنی رەودانن. ئەم پاشگرە لە ژێر سێبەری «اندن» دا بە تەواوی نادیار بوە و نیگای کەسی بۆ نەچووە کە حیساییکی پاشگرەبوونی بۆ بکات. لەگەڵ ئەمەشدا هەر لە رێی بەکارهێنانی «اندن» هەو پاشگرەبوونی «ا» بە ئیسیات دەگات.

وشه‌یئکی وه ک «ترس» به هۆی «اندن» هوه ده‌کریتته «ترساندن» و
 فعله‌که‌ش ده‌بیته فعلیکی پاشگردار. له‌مه‌دا چ ئیعتیراز نییه چونکه
 راستیه‌کی بی ده‌مه‌ته‌قه‌یه، به‌لام ده‌بوو به‌بیرماندا بیته‌وه وشه‌ی «ترس»
 به‌ر له‌وه‌ی به هۆی «اندن» بیته «ترساندن». به هۆی «ا» بۆته «ترسا».
 لێره‌دا ره‌نگه ئیعتیرازی‌ک بگیری‌ت و بگوتری‌ت ئەم ده‌نگه‌ی «ا» له‌ کۆتایی
 کاره‌که‌دا به‌شیک ئه‌سلێ کاره‌که‌یه وه‌یاخود شیوه‌ییکی تصریفیه نه‌ک پاشگر،
 به‌لام نه‌ختیک به‌راوه‌رد کردنی کاره‌که له‌گه‌ڵ هی تری وه‌ک ئه‌ودا که به
 ر‌واله‌ت «ا» یان له‌ کۆتاییدا هه‌یه پیمان ده‌سه‌لمینی ئەم «ا»یه پاشگره
 نه‌ک شیوه‌ی تصریف وه‌یا پیتی ئه‌سلێ وشه‌یه:

هه‌موو ئه‌و فعلانه‌ی غه‌یری «ر‌وودان - مطاوعة» که ده‌نگی «ا» له
 کۆتایاندا هه‌یه کاتی‌ک که ده‌خړینه گه‌ردانی داها‌توه‌وه ده‌نگه‌که‌ی «ا» یان
 تێده‌چیت و نامینی‌ت، له‌مه‌شدا فعله‌که تێپه‌ر بیت وه‌یا تێنه‌په‌ر فه‌رقیک
 ناکات به‌ نمونه‌:

- کیلام - ده‌کیلم
- هینام - ده‌هینم
- ر‌اوه‌ستم - ر‌اده‌وه‌ستم
- ویرام - ده‌ویرم

به‌لام له‌ فعلی «ترسام - سووتام» دا ده‌نگه‌که‌ی «ا» له‌ ئاینده‌دا به‌دیار
 ده‌که‌ویته‌وه له‌ شکلی «ئ»:

- ترسام - ده‌ترسیم
- سووتام - ده‌سووتیم

ئه‌مه‌ش به‌ته‌واوی وه‌ک گۆرانی ئه‌لفه‌که‌ی «اندن» ه بۆ «ئ»:

- ترساندم - ده ترسینم
- سووتاندم - ده سووتینم

رِهسه نیوونی ئەم دهنگه‌ی «ا» له کاری وه‌ک «ترسام، ترازام...» دا له گه‌لیک پرووی تروه به ئیسپات ده‌گات یه‌ک له‌و پروانه ئه‌وه‌یه که ده‌بینین له‌ حالێ پینکهنانی «اسم فاعل مرکب» له‌ کاری تینه‌په‌ردا هه‌میشه ئەم «ا» یه‌ به‌دیار ده‌که‌وێت وه‌ک به‌شیکه‌ی بنجی وشه‌:

- خیراسووتاو - ناگوترئ: خیراسووت
- هه‌میشه‌ترساو - ناگوترئ: هه‌میشه‌ترس

له‌ حالیکدا که کاری تینه‌په‌ری عاده‌تی بکریته «اسم فاعل مرکب» سوانی به‌سه‌ردا دیت وه‌ک:

- به‌ره‌ه‌لست - نه‌ت گوت: به‌ره‌ه‌لستاو
- تیژرۆ - نه‌ت گوت: تیژرۆیشتوو
- هه‌لکه‌وت - که‌ بلایی «هه‌لکه‌وتوو» صیغه‌که‌ هی اسم فاعلی عاده‌تیه‌ وه‌ک تیرنوستوو، زۆررۆیشتوو....
- تیپه‌ر - نه‌ت گوت: تیپه‌ریو که‌ اسم فاعلی عاده‌تیه‌.

چه‌ند ئاشکرایه‌ که‌ هه‌بوونی یه‌ک صیغه‌ی «اسم فاعل مرکب» له‌ فعلی وه‌ک «سووتا، برژا» دا به‌لگه‌ی بنجیوونی دهنگه‌که‌ی «ا» ی کۆتایی فعله‌کانه وه‌ک پاشگر، که‌ لادانی مومکین نییه‌.

ئەم تېبىنىيەى دروستبوونى «اسم فاعل مركب» پتر بنجىبوونى «!» كەى
 «سووتان، برژان... هتد» دەرەخات كە بىنن «اسم فاعل مركب»ى فعلىك
 سەىر كەىن كە «اندن»ى تىدا بىت وەك:

- دەماربزوین
- شەرەلگیرسین
- ئاوكولین

دەبىنن لەم نمونانەشدا ئەلفەكەى «اندن» لە صىغەى مضارعدا بوە بە
 «ئى» و تىكەل بە پىكەپىنانى اسم فاعلەكە بوە، واتە چونكە ئەلفەكە بنجىيە لە
 فعلةكەدا هەر ماوەتەوہ و تىنەچوہ.

تەنھا فەرقىك ھەبى لە نىوان قابلىيەتى «سووتان و سووتاندن» ھەر ئەوہىيە
 كەوا «سووتاندن» صىغەىيىكى ترىشى ھەىيە بوو پىكەپىنانى «اسم فاعل
 مركب» ئەوىش لە رابردووى فعلةكەوہ وەردەگىرپت وەك:

- دار سووتاندوو
- گوشت برژاندوو
- دیوار رماندوو

ئەم صىغە زیادەى «سووتاندن» لەچاو «سووتان» لەوہوہ دپت كە ھەموو
 فعلىكى تىپەر دوو صىغەى «اسم فاعل مركب»ى ھەىيە نەك تەنیا ئەو
 فعلانەى «اندن»ىان بە دوادا ھاتوہ وەك:

- گوشتخۆر، گوشت خواردوو - گوشت برژین، گوشت برژاندوو
- ئاردپىو، ئارد پىواو - ئارد پرژین - ئارد پرژاندوو
- جلشۆر، جل شوشوو - جل درپین، جل درپاندوو

ئەم بەردەوامبوون و مانەوہی ئەلفەکەہی صیغەہی ڕوودان ھەر وەک ئیسپاتی
ئەوہ دەکات کە ئەلفەکە پاشگر و پیکھینەری فەلەکەہی، لە ھەمان کاتدا ھەر
خۆیەتی دەبیتە ھۆی گومان کردن لەو پاشگرەہی کە زوو تر گۆتم پاشگریکی
گوماناوییە چونکە پاشگرە گوماناوییە کە لە صیغەہی ئاین دەدا بەدەر
ناکەوێتەوہ، ئەمەش نمونەہی ڕوون کردنەوہ:

لە وشەہی «تەقە» بە ھۆی پاشگری «اندن» ھوہ فعلی «تەقاندن» پەیدا
دەبێ. لیرەشدا بەرلەوہی بگەینە «تەقاندی» فعلیکی تری تینەپەر ھەہی
ئەویش فعلی «تەقی» یە... ئەم فەلە «تەقی» ش بە ھۆی دەنگی «ی» پەیدا
بوە، کەواتە ڕیی تی دەچی خەیاڵ بو ئەوہ ڕوات کەوا فعلی «تەقی» یش
وہک «ترس، ترسا» بە ھۆی پاشگرەوہ پەیدا بووپی پاشگرەکەش «ئی» بێ.
لەہە کچوونی «ترسا - تەقی» جاریکی تریش بەھێز دەبیت بەوہدا کە
ھەردووکیان فعلی «ڕوودان - مطاوعە» ن، ھەموو فەلەکانی تری وەک
«رزی، خزی، جمی، وەری....» ئەوانیش لەبابەتی «تەقی» ن و فعلی ڕوودان.
ئەم لەہە کترچوونانە وادەکەن زیھن بو ئەوہ ڕوات «ی» کەش وەک «ا»
کە پاشگر بێت، بەلام لە دوو لاوہ ئەم ئیحتیمالە بێھێز دەبیت:

یەکەم: وشەہی «ترس» کە دەبیتە «ترسا» بە ھەمان ڕینگەدا دەڕوات کە
«اندن» ی پەیدا ڕویششتوہ و دەبیتە «ترساندی» واتە ئەلفەکە و «اند» کە
وہک ئاوی یەک سەرچاوەن، کەچی وشەہی «تەقە» کە دەبیتە «تەقی» بە
ھەمان ڕینگەدا نابیتە «تەقیندی» تاکوو بلیین لیرەدا پاشگری «ی، یند»
ھەردووکیان وەک «ا- اند» لە یەک سەرچاوەوہ ھەلقولبون چونکە فعلی
«تەقی» دەبیتە «تەقاندی»، ئەمەش ھیند ئاشکرایە بەدوا کەوتنی ناوی.

دوہم: ئەم «ی» ە لە ئاین دەدا دەرناکەوێتەوہ تاکوو بلیین بەشیکی گرنگی
فەلەکەہی و پاشگرە. «تەقە» کە لە ڕابردوودا بە «تەقی» لە ئاین دەدا

«ی»ه که تی دهچیت، تیچوونه کهش له گهل راناوی کهسی یه کهمدا پروونتیه وه ک:

- تهقیم - دهتهقیم
- خزیم - دهخزم

ئه گهر فعله که «تهقا، خزا» بوویایه له ئایندهدا دهبوونه «دهتهقیم، دهخزیم».

لهم گوتارهدا بو دهرخستنی پاشگربوونی «ا» نمونه م له «ترس» هینایه وه که «اسم مصدر» ه و بنگه ی لیکدانه وه به چاکی پروون دهکاته وه چونکه سه رچاوه ییکه هه ردوو فعلی «ترسا، ترساندی» لی هه لکولیوه. وشه ی تری «اسم مصدر» زۆرن وه ک «ترس» که له وانیش فعل به هوی «ا - اند» وه رگیراوه، به نمونه:

- جۆش - جۆشا، جۆشاندی
- خرۆش - خرۆشا، خرۆشاندی
- گریه - گریا، گریانندی
- سوور - سوورا، سوورانندی
- خول - خولایه وه، خولانندییه وه
- نووزه - نووزایه وه، نووزانندییه وه
- جووله - جوولا، جوولانندی [جوولایه وه، جوولانندییه وه]

له فرههنگی کوردیدا وشه ی تر زۆرن له م بابه ته ی «اسم مصدر - ناوی چاووگ» که دهبنه بنگه ی فعلی پروودان به هوی پاشگری «ا» و فعلی تیپه ر به هوی «اند»، به لام له زماندا هه موو جارن دروست کردنی ئه م ته رزه فعلانه په کی له سه ر ناوی چاووگ نه که وتوه چونکه له سه رچاوه ی ته وه کار

دروست ده کهن وهک له وشه ی «ترش» که ئاوه ئاوه فعلی «ترشا، ترشاندی» دروست ده بیت، زۆر جارانش فعله کان له به شی وشه ییک پیکدین که دهنه وه بنگه ی «ناوی کارای لیکدراو» (اسم فاعل مرکب) وه یا «ناوی ئەمراز» (اسم آله) وه یا ناوی تری جۆرجۆر وهک له م نمووانه دا ده رده که ویت:

- پما - پماندی
- سووتا - سووتاندی
- برژا - برژاندی
- درپا - درپاندی - درپی
- سراهه وه - سراهه وه
- رفا - رپاندی [بۆته فراندی]
- ستنا - ستاندی
- چنا - چاندی

ئەم کارانه له اسم مصدره وه نه هاتوون:

- کاری «پما - پماندی» چ بنگه ییکی وه های نییه بلیین لییه وه وه رگیراوه، مه گهر ئه و بنگه یه که دهنگی «پمان» ی شت له گه ل دهنگه که ی «پم» له یه کتر ده چن وهک که «گرمه» خوی بنگه ی «گرماندی» یه.
- وشه ی «سووتا - سووتاندی» بنگه ی «سووت» ی تپدایه که له «چهنگ سووته که، سووتوو...» دا ده رده که ویته وه.
- «برژا، برژاندی» له گه ل «خاوبرژ، برژه برژ...» دا هاوبه شی بنگه ی «برژ» ن.
- «درپا، درپاندی، درپی» راده گیرین له گه ل «ماسیدر، سهردر...».

- وشه‌ی «سرایه‌وه - سربیه‌وه» (لیره‌دا «سراندیه‌وه» په‌یدا نییه: ده‌شی بگوتری وشه‌که صیغه‌ی «بناء للمجهول» ه و له بنه‌ره‌دا «سرایه‌وه» بوه و لئی سواوه) له‌گه‌ل «دهسته‌سر» به‌راورد ده‌کرین.
- وشه‌ی «ر‌فا» بنگه‌ییکی مه‌علومی نییه‌ ته‌وه نه‌بی که له فارسیدا «ربودن» هه‌یه به‌لام له‌ویدا هه‌ر به‌تیپه‌ری به‌کار دیت که ده‌وه‌ستیه به‌رانبه‌ر «ر‌فاندن - نه‌ک ر‌فا».

دوو فعلی «ستنا، چنا» روون کردنه‌وه‌ییکیان ده‌ویت، بویه هه‌ر له لیسته‌که‌دا خراڼه یه‌ک که‌وانه‌وه:

له لاپه‌ره 234 ی به‌شی یه‌که‌می به‌رگی سیپه‌می گو‌فاری کو‌ری زانیاری کورد، له گو‌تاری «پاشگری ((اندن)) له زمانی کوردیدا»، نووسینی د. نه‌سرین فه‌خری فعلی «چناندن» باسی هاتوه و به په‌راویز له خوارووی لاپه‌ره‌که‌وه نووسراوه «ته‌مه‌م له مام‌وستا مه‌سعود بیسته». چی من بو د. نه‌سرینم روون کردوته‌وه ته‌وه‌یه لیره‌دا ده‌ینووسم هه‌م له‌باره‌ی «چناندن» و هه‌م له‌باره‌ی «ستناندن» ه‌وه:

من گو‌توومه، له گو‌تاریکیشما بلاوم کردوته‌وه دوو فعلی «ستاندی، چاندی» که‌وا هه‌موو ته‌و زمانشسانه‌ی من لیان شاره‌زام وا ده‌زانن ته‌ن‌ها صیغه‌ی تیپه‌ریان هه‌یه، له واقیعدا هه‌ردوو کیان فعله تیپه‌په‌ره‌که‌یان هه‌یه و تا ئیستاش له نیوان به‌شیکی زوری عه‌شیره‌ته‌کانی کورد به‌کار دین. دوو فعلی «ستنا، چنا» هینده‌ی هه‌موو فعلیکی تر له گه‌ردایه له جیگه‌ییکی وه‌ک پژده‌ر و هوزه‌کانی سه‌ر به‌بل‌باسه‌تیدا. خه‌لق به‌راشکاوی ده‌لین:

- ته‌م قه‌رزه به‌که‌س ناستنی - قه‌رزه‌که ستنا
- ته‌رزه‌که‌م دوینی چنا - تا دوو روژی دیکه ده‌چنی

دیاره که فعله که «ستنا و چنا» بی، دهبوو تیپه ره که یان «ستناندی و چنانندی» بیت: به لای منه وه له تیپه ردایه کیک له دوو نوونه کان سواوه.. لیره دا پتویسته بلیم فعلی «ده چنی» که له «چنا» وه وهر گیراوه به ریکه وت له که سی سییه می تاکدا له گهل «ده چنی» ی فعلی «چنین» یه کتر ده گر نه وه. که ئه مه رواله تیکی بیبایه خه، به لگهش له مه دا ئه وه یه که فعله کان بدرینه پال که سانی تره وه له یه کتر ده ترازین وه ک:

- ده چنیم، ده چنین، ده چنین، ده چنیت
- ده چنم، ده چنین، ده چنن، ده چنیت

پوخته ی گوته ئه وه یه پاشگری «ا» وه ک پاشگری «اند» به دوا ناوی چاوگ و وشه ی تر دا دیت با ئه و وشانهش راسته واتایکی ئاشکرایان نه بی، خو ئه گهر یه کیک بلی له فعلی وه ک «رما» دا که ئه سله کی مه فووومی نییه به لگه پهیدا ده بی که «ا» که ی کوتایی فعله که به شیکی فعله که بیت نه ک پاشگر، ئه وسا ده بی دان به وه دا بینین که پاشگری «اند» یش به شیکی فعله که یه و پاشگر نییه چونکه هه ردووکیان له یه ک بار و یه ک هه لوه ستدان و ده چنه ژیر حوکی یه ک ده ستووره وه. جوداوازیکی گرنه و به رچاو هه بی له نیوان دوو پاشگری «ا، اند» دا ئه وه یه که پاشگری «اند» به هیزتره و پیی ده کرئ پتر له «ا» فعلا ن پیکبینیت، که ئه مه راستیه که ده گهر پته وه بو سروشتی پاشگره کانی و پله ی هیزیان و چ ده خلیکی نییه به سه ر پاشگر بوون و نه بوونیا نه وه. به نمونه ی روون کردنه وه ده لیم ئه و «ی» هی که ناوی واتا دروست ده کات «وه ک: جوان، جوانی - خوش، خوشی...» چی لیکه م نابیته وه به وه دا که پیی ناکرئ هه موو جارن له هه موو وشه ییکدا بیتته هو ی دروستبوونی ناوی واتا. وشه ی «کورد» ده بیتته «کوردایه تی» به پیی ده ستووری دروست کردنی ناوی واتا له ناوی هو ز و میلله ت و شتی ئه و تووه،

لەمەشدا خەلەل بە دەوری «ی» ناگات لە مەیدانی خۆیدا. وشەى «خایاندنى» ش هیچ بنگەیینكى واتادارى نییه لێههوه پهیدا بووییت، تەنانهت فعلی «خایا» ش دروست نەبوه تا بڵیین لهوهوه سه‌رى هه‌لداوه.

پاشگری دوهم که ئه‌ویش زۆر خزمی پاشگری «ا»یه و به‌ر هه‌مان ده‌ستووراتی تصریف ده‌که‌وێت پاشگری «کا»یه. له پێشه‌وه ده‌بی بڵیم ده‌نگی «ک» له وشه‌سازی کوردیدا ده‌ورێکی گه‌وره ده‌بینیت چ به‌ ته‌نها بیته‌ ناو ته‌کونی وشه‌وه چ له‌ گه‌ل ده‌نگی تردا. نمونه‌ی ده‌وری «ک» له وشه‌ی غه‌یری فعلا له‌م لیسته‌یه‌ی ژێردا ده‌رده‌که‌وی:

- جل - جلک
- دار - دارک [دارکه‌ تووتن]
- شل - شلک، شلکینه
- سه‌ر - سه‌ره‌ک، سه‌رۆک
- بن - بنک
- به‌یان - به‌یانه‌کی
- لا - لاوه‌کی

تۆزینه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ر له‌ باسی ده‌وری «ک» له وشه‌سازی کوردی زۆری به‌به‌ره‌وه‌یه، من له‌م نووسینه‌دا به‌سه‌ر نمونه‌کاندا تی ده‌په‌رم به‌و نیازه‌ی نیگایێکی خێرای خۆته‌ر بۆ فره‌وانی و هه‌مه‌چه‌شنه‌یی و زۆری ئه‌و وشانه‌ رابکێشم که ده‌نگی «ک» له ده‌ره‌وه‌ بۆیان دیت و تیکه‌ل به‌ دروستبوونیان ده‌بیته‌. دیاره هه‌مان قابلیه‌تی زیده به‌رچاوی ده‌نگی «ک» له پێکه‌یتانی وشه‌ی «ناو، ئاوه‌ل‌ناو، ناوی ئاله‌ت...» هه‌ر خۆیه‌تی ده‌رده‌که‌وێته‌وه له هاتنی به‌ شیوه‌ی پاشگر له‌ کۆتایی هه‌ندیک فعلی کوردیدا.

ئەم پاشگرەي «كا»ش وەك دوو پاشگرى «ا، اند» وا دەبى بەدوا وشەي
واتاداردا دىت و دەيكات بە فعل، واش دەبى بەدوا وشەيىكدا دىت كە لەو
رۋالەتەدا واتاي ديارى نىيە وەك لەم نمونانە دەرەكەوئ:

- ئالۆز - ئالۆزا - ئالۆزكا
- نووزە - نووزايەو - نووسكايەو
- مردن - دامرد - دامركايەو
- تۆتەگرتن - ھەلتۆتەكا

لەم نمونەدا بنەماي واتادار ھەبوو، ئەوانەي خوارەووش لەوانەن فۆرمى
ئىستاكەيان واتاي سەربەخۆي تىدا نىيە:

- بزر - بزرکا
- ترووش - ھەلترووشكا
- خلیس - خلیسكا [خلیسك بە ھۆي «ك» بوەتە ئاوەلناو]
- پەشو - پەشوکا [رەنگە لە «پەشیو» ەو ھاتىي، بە و پىيە دەبي
«پەشیوكا» بووبىت و لىي سوابىت. ئەگەر وایی دەبي نمونەكە
بخرىتە لیستەي ژووړا]
- پروو - ھەلپرووكا [رەنگە لە «پروان - ھەلپروان» ەو ھاتىي، بەلام
ناتوانم بەتەواوي لىي دلنيا بڼ]

ئەم نمونانە بەسن بۆ ئەو مەبەستەي من لىرەدا دەورى ھەلدیم، كەسىك
بىھوئ دەتوانى نمونەي تر لە زمانى كوردی بدۆزىتەو.

پاشگرى «كا» وەك دوو پاشگرى «ا- اند» لە رېژەي ئاینەدا دەنگەكەي
«ا»ی دەبیته «ئ» و دەگوترئ:

- ده ئالۆزكى - دهنووسكىته وه - هه لده توتوته كى - داده مركى ده بزركى...
هتاد

به مه شدا جاريكى تر دهرده كه وي كه وا سه رله به رى «كا» پاشگره و بوته به شيكى بنجى فعله كان و له گهرداندا هيچ يه كيك له دوو دهنكه كانى تى ناچن.

له باره ي ئهم پاشگره وه چه ند تيبينيه ك هه يه:

- يه كه م: له سروشتى پاشگره كه دا «وصفيه» هه يه بو يه يه ئهو فعلانه ي دروستيان ده كا شيوه و ويته و چونا يه تيبان تيدا دهرده كه وي. ئهم راستيه يه وا ده كا جودا وازى بكه ويته نيوان ئهو فعله ي به «ا» پهيدا ده ييت و ئه وه ي به «كا» پهيدا ده ييت: فعلى ئه لفى [واته به هو ي «ا» پهيدا ده يى] ههر له و حاله دا وه سف راده گه يه نى كه ئه سلى مادده كه له بنه رته دا وه سفى تيدا ييت وه ك: گه شايه وه، شيوا، ئالوزا... به لام له فعلى وه ك رما، پسا، كولا... دا هيچ وه سف دهرناكه ويته و هه موويان روودانى ساده يان تيدا يه، فعلى «ترسا» وه سفى كى تيدا يه له وه وه ديت كه «ترس» خو ي له كه سى ترساودا دهر ده كه ويته وه ك كه «جوش» له ئاوى جوشاودا ديارده ييكى ئاشكرايه ئيتر فعلى «جوشا» ش ويته ي تيدا پهيدا ده يى.
- دوهم خزمه يه تيبه كه ي «كا» له گه ل «ا- اند» دا وا ي كردوه به شيكى فعله كانى قبوولى «ا- اند» بكهن وه ك ئالوزا - ئالوزا -
ئالوزا كاندى.
- ستيه م: سه ربه خو يى «كا» وا ي لينده كا هه موو جاران جوت نه يه ت له گه ل «ا- اند» دا: هه لتوتوه كا و هه لئرووشكا قبوول ناكهن به «اند» تيبه ر بكرين وه يا به هو ي «ا» فعليان لى پهيدا ييت.

لیره به پیشهوه له مونساهبه دا گوتوومه من وا په سهند ده کهم ئەم پاشگره ی «کا» به کار بیت له داهیتانی ئەو فعلانه ی وه سفیان تیدایه وه یا حاله تی شت ده گۆرن. به نمونه له موناغه شه دا دهرم بریوه ئە گهر له وشه ی «هه لم» فعل دروست بکړی ده بی بلین «هه لمکا» نه ک «هه لما، هه لمی» چونکه گۆرانی شکلی ئاوی تیدایه. تۆ سه یری که ده ست، به دوا ریخشان وه یا سووتاندا، پیسته که ی هه لدهستی ده گوتری «پفکه ی کردوه - نه ک پفه ی کردوه» که چی وشه ییکی وه ک «ئاوس» که خۆی وه سفه ده شی به هۆی «ا» بیته فعل «ئاوسا» چونکه له بنه رتدا وه سفیه تی تیدایه.

پاشگری سیته م چاوی هه موو زمانشناسیک له ریزمانی کوردی به سه ریدا خشاوه، نالیم دیتوویه تی، به زوریش باسی کراوه به لام بی ئه وه ی هه ست به ئه وه بکړی که پاشگره. وا ده زانم هۆی ئەم هه ست نه کردنه ش ده گه رپته وه بۆ ئه و راستیه که وا له ریزمانه کانی غه یری کوردی پاشگریک نییه بوه ستیته به رانه ر ئەم پاشگره، له به ر ئەمه مومکین نه بوه له رپی شوپینی هه لگرته وه ی زمانشناسانی بیگانه که س تی هه لئه نگویت. هه موو دۆزینه وه ییکی تازه و به دره نگه کاته وه له ریزمانی کوردی ئه وه مان بۆ ئیسپات ده کات که وا به عاده ت تی فکرینی ریزمانیمان له سه رچاوه ی فکر و توژینه وه ی ریزمانی غه یری کوردیه وه هه لقو لیه. ئەم لاسایی کردنه وه مان بوو به هۆی ئه وه ی باسه ریزمانیه کانمان بکه ونه ژیر هه مان سه ره باسی که له زمانه کانی بیگانه دا بوونه ته سه ره باسی ریزمان تا گه یشتینه حالیک بلین ده بی «فعل الکینونه» له رسته ی وه ک «من ئازام» دا هه بیت.

ئیمه «فعل الکینونه» ی ئینگلیزی و فره نسه یی و پرووسی له و رسته کوردییانه دا خهلق ده که یین که به وه هم و خه یالیش تیاندا په یدا نییه که چی پاشگریکی وه ک «ا، کا» ناینین هه رچه ند وه ها زه ق و ره قه خه ریکه له چاوان بچه قیت هه ر چونکه ئه وه ی وجودی نییه له زمانه که ماندا له زمانی تردا وجودی هه یه، ئه وه ی وجودیشی هه یه، له واندا نییه.

به راستی ئیمه ریزمان له ریزمانی بیگانه هه‌لدیتجین ناویشی ده‌نین
 «ریزمانی کوردی». ره‌نگه زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زاراو‌ه‌کانمان وه‌رگیرانی پیت
 به پیتی زاراو‌ه‌ی بیگانه بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی که زاراو‌ه‌ی «راناوی لکاو و
 نه‌لکاو» وشه‌ی «راناو»‌ی له Pronoun- ی رۆژاوا و دوو وشه‌ی «لکاو و
 نه‌لکاو»‌یشی له «متصل ومنفصل»‌ی عه‌ره‌بی وه‌رگرتوه. به‌لای باوه‌ره‌ی
 منه‌وه چاولیکه‌ری نه‌بی هه‌رگیز ره‌وا نییه زاراو‌ه‌ی «لکاو و نه‌لکاو» بۆ ئه‌و
 به‌شه راناو به‌کار بیت چونکه هه‌رچی خاسیه‌ت و تایه‌تی راناو‌ه‌کان هه‌یه
 له‌و زاراو‌ه‌یه‌دا ده‌شریته‌وه و هه‌موو ده‌وره چالاکه‌که‌یان له ئاخاوتنی کوردیدا
 به کفنی ئه‌و زاراو‌ه‌ درۆزنه وه‌ک مردووی لی دیت به‌جۆریک ده‌بینین
 یه‌کیک له زمان‌شناسانه‌ی زاراو‌ه‌که‌یان په‌سند کردوه که‌م و زۆر ئیشاره‌یان بۆ
 ناکات. به‌نموونه ده‌لیم تۆ که‌ گو‌ت «مرۆف گیانه‌به‌ریکه به‌سه‌ر دوو
 قاچانه‌وه راده‌وه‌ستیت» رینگه له فکری خۆت ده‌به‌ستیه‌وه که‌ بیر له هۆش و
 نه‌فس و غه‌یب په‌ره‌ستن و «الحاد» و رق هه‌لگرتن و هونه‌رکاری و زانست
 و... هتادی مرۆف بکه‌یته‌وه چونکه ئه‌م لایه‌نانه هه‌یچیان ده‌خلیکیان نییه
 به‌سه‌ر دوو قاچ و سنی قاچه‌وه. سه‌یریش ئه‌و سه‌یره‌یه، که‌س نییه نه‌لی
 پنیسته لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆ له زمانی کوردی بکری، که‌چی له کاتی
 دانانی ده‌ستووره‌کانی ریزمانی کوردی یه‌کسه‌ر رینازی حازربه‌ده‌ستی
 ریزمانانی تر ده‌گرینه به‌ر.

ئه‌م پاشگه‌ریان ئه‌داته زۆر مه‌شووره زۆر باسکراوه‌که‌ی فعلی «مبني
 للمجهول» ه که‌ له زاری کرمانجی خواروودا دوو ده‌نگی «را» یه.
 لی‌ره‌دا که‌ ده‌لیم نووسه‌رانی کورد باسی ئه‌م پاشگه‌ریان کردوه بی ئه‌وه
 هه‌ست به‌وه بکه‌ن که‌ پاشگه‌ر، ده‌بی ئیشاره‌تیکي به‌هه‌یز بۆ ئه‌و راستیه‌یه بکه‌م
 که‌ د. عه‌بدوللا نه‌قشبه‌ندی ئه‌ندامی شه‌ره‌فی کۆری زانیاری کورد، له
 گو‌تاره‌که‌ی به‌ناو‌نیشانی «پاشکۆی ((درا))» که‌ له ژماره‌ی یه‌که‌می گو‌فاری
 کۆردا ب‌لاو کرایه‌وه [مه‌به‌ستی له پاشکۆ «پاشگر» ه] هه‌روه‌ها به‌ده‌م ر‌وون

کردنه وهی ناو گوتاره که لیمان معلوم ده بی مه به ستیشی له «درا» کوتایی تهو
فعلانه یه که له رابردووی مجهولی فعلی خاوه «اند» پهیدا ده بن، وهک:

• سووتاندی - سووتاندرا

له گهل ته مه شدا من ناوی «حه شارگه» له سهر ته م پاشگری «را»
هه لئاگرم: وا ده زانم گهلک هوی بایه خدار هه یه وا ده کات گوتاره باس
کراوه که دانه نیم به ئاشکراکه ر و پروونکه ره وهی پاشگری «را». سه یرینکی
گوتاره که بکه یت ده بینی خاوهن گوتار خوی حیسابینکی بو ته وه نه کردوه که
نووسه رانی کورد ته م «درا...» یه یان به پاشگر حیساب نه کردوه، ته مه ش
راسته که ریمان پنده دا ئیمه ش وهک نووسه ری گوتاره که وا دانه نیم
گوتاره که له ریبازی پاشگری کوردیدا پیاده رییه کی تازه و نوئ و که س
نه دیتووی کوتاوه ته وه. جگه له مه زور تیبینی تر هه ن له نوقته نه زه ری
رابه ربوون و رابه رنه بوونی گوتاره که وه، هه موویان وام لی خوش ده هینن به
نووسینه که ی خوم ده رباره ی پاشگری «را» بلیم ئاشکراکه ری حه شارگه ینک،
هه رچهنده ته م قسه یه شم به هیه جوری که له نرخ گوتاره که ی د.عه بدوللا
دانشکینیت چونکه نرخ گوتار هه ر له وه دا نییه ئایا رابه ره یا رابه ر نییه:
ناوه رۆک پایه ی نووسین ده رده خات.

ته مانه ی خواره وه هه ندیکن له و تیبینانه ی تازه باس م کردن:

- 1- له سهره تای گوتاره که دا، له ژیر عنوانی «پیشه ک» ده رده که وئ
سه رچاوه ی بوچوونه که ی خاوهن گوتار باسی پیشگر و پاشگر نییه
چونکه وهک خوی ده لی باسه که ی له سهر ته وه هه لستاوه که
«لیژنه ی زمان» پیشنیاری کردبوو ته گهر له صیغه ی مجهولدا دوو
دهنگی «ر» کوپوه پیتیکی «د» بخریته نیوانیانه وه بو نه هیلانی
قورسایه له ده ربهرینی دوو دهنگی «ر» یه ک له دوایه که دا وهک
«گۆررا - گۆردرا» «کړا کړدرا» «بررا - بردرا»... له م سهره تایه وه

بۆ ناو باسه که ده‌روات به شتوه‌یینکی مه‌یله‌و [به‌لای منه‌وه] لیل،
 لیلیه‌که‌ش له‌و گوتاره‌دا شتیکی چاوه‌روانکراوه چونکه هه‌لگرته‌وه‌ی
 پاشگری «دار» له‌م ریکه‌وتی هاتنی دالیک له‌لاوه بۆ به‌ینی دوو
 ده‌نگی «ر»، په‌رده به‌سه‌ر مه‌نشئه‌ی پاشگره‌که‌دا ده‌هینیت و تاریکی
 ده‌کات له‌ حالیکدا ده‌زانین زۆر که‌س له‌ نووسه‌ران و بیژه‌رانی کورد
 ئەم داله به‌کار ناهینن و ده‌لین «کررا، بررا، گۆررا» جگه له‌وه‌ی که
 وا گهلینک له‌ فعله تیپه‌ره‌کان چ ده‌نگیکی «ر» یان به‌ دوا‌دا نایه‌ت
 تا‌کو بیر له‌ هاتنی دال بکه‌ینه‌وه بۆ ناو سیغه‌ی «مبني للمجهول»
 یان، وه‌ک «کوژرا، دیترا، بیسترا، هیشترا» «هیلرا»، گوترا... هتاد».

له‌به‌ر ئەمه‌ه‌ حیساب کردنی «درا» وه‌ک پاشگر، که‌سایه‌تی
 پاشگره‌که‌ی «را» زه‌ ده‌کات چونکه هه‌ر ده‌لیی وه‌ک ئەو ویتنه‌یه‌ی
 لی به‌سه‌ر دیت که‌ دوو تارمایی ده‌داته‌وه، که‌چی راستی باسه‌که
 ئەوه‌یه که‌ هه‌ر یه‌ک تاکیان حه‌قیقیه‌ ئەویش «را»یه.

2- دواتر که‌ له‌ به‌ندی 3 و 4 دیته سه‌ر باسی «کردوه‌وه‌ی یه‌ککار و
 بناغه‌ی دوو‌کار» له‌ گه‌ل ئەو فعلانه خه‌ریک ده‌بی که‌ «اند» یان
 به‌دواوه‌یه‌وه به‌پیتی درێژه‌یینک که‌ لی‌ره‌دا کارمان پێیه‌وه نییه، ئەوه‌نده
 نه‌بی که‌ پاشکۆکه‌ی «درا» ی ناو گوتاره‌که، سه‌رله‌نوێ دالی کۆتایی
 فعله‌کانی «اند» ی به‌گه‌ل «را» خسته‌وه و خۆی لی‌یان پیکه‌یتاوه.
 به‌لای سرنج گرته‌وه‌وه زۆر ئاشکرایه، له‌ فعلی وه‌ک «سووتاندرا» دا
 ته‌نها «را» پاشگره و داله‌که‌ هی کۆتایی فعله‌که‌یه، واته‌ هی
 «اند»ه:

- سووتاندی - سووتاندرا

- برژاندی - برژاندار

ئەم دالە نەك ھەر لە فعلی خواھەند «اند»، بگرە لە ھەموو
فعلیكى كۆتايى بە «د» ھاتبێت لە صیغەى «مبني
للمجهول» یدا دەردەكەوتتەو ھەك:

- سپاردى - سپاردرا
- بژاردى - بژاردرا
- ھەلى كەند - ھەلكەندرا
- بواردى - بواردرا
- كردى - كردرا (بەسوان دەبێتە «كرا»)
- بردى - بردرا (لە سلیمانی بۆتە «برا» ھەر ھەك فعلی
«خسترا» بۆتە «خرا»)

ئەم راستییەى ھاتنى «د» لە كۆتايى فعلەو، نەك لە تەكوينى
پاشگرەو، ڕوونتر دەبێتەو ھەك سەیری نموونەى ئەوتۆ بكەین
كۆتايیان بە «د» نایەت ھەك:

- دیتی - دیترا
 - گوتی - گوترا
 - كوشتی - كوژرا
 - لستیهو - لسترايهو
- لەم نموونانەدا دەردەكەوئ پاشگری فعلی «مبني للمجهول»
تەنھا «را» یە نەك «درا».

د. عەبدوللا لە گوتارەكەیدا بەلێنى داوھەك لە گوتاریكى تردا باسى پاشكۆى
«را» بكات، بەلام بەداخوھە تا ئیستا و دواى تێپەڕینی سێ سال بەسەر
بەلێنەكەدا دەرفەتێكى واى بۆ ڕێك نەكەوت بە ئەنجامى بگەيەنیت،
دەشزانم ھۆیەكى یەكجار بنجى و پەكخەرى ئەم ھەرخانە نالەبارى بارى
تەندروستى مامۆستایە. ئەگەر لیمان معلوم بووبایە لە چ ڕێبازێكەو ھەك

پاشگری «را» دەرۋات باشرمان دهرانی لیلی و پروونی ئەم «درا» یه له چ پله یه کدایه.

زۆر لایه نی تری گوتاره که، به لای روانینی منه وه، گرفتی هه یه که وا بینگومان له پله ی لیلی زیاد ده کات هه ر نه بی له بهر چاوی مندا که بینیم له گه ل بینینی ناو گوتاره که جودایه، وه ک ئه وه ی که به پی پروون کردنه وه و نمونه کانی گوتاره که هه ر له ری به کاره یانی «اند» وه فعلی «دوو کار» پهیدا ده بیته که چی زۆر فعل هه ن له گه ل صیغه ی «اند» صیغه ییکی تری تیپه ریان هه یه و هه ر دوو صیغه ش یه ک واتا به دهسته وه ده ده ن، وه ک:

- گه را - گه راندی - گیرای / کهوت - که واندی - خستی
- چۆ - چواندی - بردی / قه لشی - قه لساندی - قه لاشتی
- رۆیی - رواندی - هه ناردی / رژا - رژاندی - رشتی

فعلی وه هاش هه یه پاشگری «اند» به خۆیه وه ناگریته و صیغه ی تایبه تی ده یکاته تیپه ر وه ک:

- هات - هینای - مایه وه - هیشتییه وه... هه تاد.

یه کیکی تریش له و لایه نانه ی که من تییدا نه یارم له گه ل بیرورای گوتاره که ئه وه یه که له لاپه ره 118 ی گوڤاره که، له زیمنی نووسینی گوتاره که دا، فعلی «ده ناسریتی» هاتوه. من واده زانم ناشی فعلی «مبني للمجهول» سه رله نوێ به هۆی «اند» وه یا شتیکی تر بکریته وه «مبني للمعلوم» له فعلی «ناسین» که خۆی تیپه ره ریژه ی «ناساندن» پهیدا ده بیته و ده گوتری «تۆ به و ده ناسینم وه یاخود به یه کترتان ده ناسینم» نه ک «تۆ به و ده ناسریتیم» وه یاخود «به یه کترتان ده ناسریتیم».

له لاپهړه 121 یش فعلی «کراندن» هاتوه که گویا له «کردن» هوه
 وهرگیراوه: ټهوهی من له زمان و ریزمانی کوردی دهربارهی فعلی ټهوتووه
 بیزانم ټهوهیه که وا کوردهواری دهلی:

- جلکه کانم به کردن دا نه ک جلکه کانم کراند
- گیسکه کهم به خواردن دا نه ک گیسکه کهم خوراند
- پشيله کهم به کوشتن دا نه ک پشيله کهم کوشتاند وهیا کوژراند

له لاپهړه 123 ش گوتاره که بو ټهوه چوه که واتای «درین» ټهوهیه که میکی
 وهیا لاییکی چشت درایت و «دراندن» یش له تلهت کردنی چشته که بیت و
 دهزانم فعلی «درین» جگه له «دراندن» ی شتی پان، واتایکی تری ههیه
 که له «دراندن» دا نییه ټهویش لهو شتانه دا که ټهستوورایی وهیا قولایی یان
 ههیه وهک که دهلی «دیواره کهی دری و مهړه کانی دهرکرد» کهس نالی و
 نهیگوتوه «دیواره کهی دراند». به مندالی له قوتابخانه که بمانویستبایه
 یه کیک قه لُس بکهین ده مانگوت «فلانه کهس کپوه چوو؟ عاردی دری و
 پپوه چوو». له لایه ن فعلی به هیزشه وه که له بهندی 2ی گوتاره که دا له
 لاپهړه 117 باس کراوه منیش و «لیژنه ی زمان و زانسته کانی» ش بو ټهوه
 چووین که فعلی کوردی له لایه ن هیزه وه سی به شه:

- یه کهم - فعلی ټپهړ
- دوهم - فعلی ټینه پهړی عاده تی [إرادتي] وهک: رپویی، هات.
 هه لستا... هتاد
- سیټهم - فعلی روودان که فاعله کهی دهوړی به خوایشتی خوی
 ټیدا نابینیت وهک: پسا، سووتا خنکا، کولا... هتاد.

فعله کانی «مبني للمجهول» یش له کوردیدا وهک فعلی روودان هم له
 رووی بهیزیه وه و هم له رووی تصریفه وه... ټهم بوچوونانه ی من و لیژنه که
 له بوچوونه کهی ناو ټهو گوتاره ده تراژین، ته واویکیش لپی دوور ده که ونه وه.

له بهر ئهم هۆيانه و هي تریش که پټويست به باس کردنيان نيه واده زانم
هه قم هه يه بهم نووسينه له باره ی پاشگري «را» وه بلي م خهريکه
هه شارگه ييکی ريزماني کوردی له نوژن ئاشکرا دهکات.

روون کردنه وه ييکی کورتيله ی پټويست ماوه:

له لیسته ييکی نمووناندا گوتم: فعلی «چوو» که بکريته تيپه دهبيته
«چواندی - بردی» فعلی «رؤی» دهبيته «رواندي - هه ناردی». به زاهير
دوو فعلی «چوو - رؤی» «رؤيشت» يه ک واتايان هه يه، به لام به
وردبوونه وه فهريکی بنجی له نيوانياندا ههستی پي دهکری: که دهليی
«رؤی» هه ر ئه وهت مه بهسته بليی «ئيره ی به جي هيشت» مه گه به دوا
ئه ودا جيگايه ک معلوم که يت وه ک «رؤی بو ئه وه ر... بو هه ولير... بو بازار»
به لام که گوتم «چوو» له سه ره تاوه مه به ست ئه وه يه بليی: «رؤی بو
جيگايه کی زانراو» له بهر ئه مه که يه کيک له لای تووه هه لستا و به جيی
هيشتی ناليی «فلانه که س چوو» دهليی «فلانه که س رؤی - رؤيشت».
له م حاله ته دا پټوسته له گه ل فعلی «چوو» دا جيگا که ش معلوم بکه يت وه ک
«فلانه که س چوو بو هه ولير وه يا چوه هه ولير». له بهر ئه مه که هاتی فعلی
«چوو» بکه يت به تيپه دهبي بليی «بردی» نه ک «هه ناردی» چونکه له
وشه ی «بردن» دا کابرای که شته که ی برده وه شته ی که بر دراوه جودا
نابيته وه و هه مان «معلومیه تی جيگا» که له فعلی «چوون» دا هه يه له
«بردن» يشدا په يدايه. وشه ی «هه ناردن» به يه که وه بوونی کابرا و شته
هه ناردراوه که ی تیدا نيه هه روه ک له «رؤين - رؤيشتن» معلومیه تی
جيگا که په يدا نيه.

ده زانم له م قسه يه م دا چاوی هه رچی ريزمانشناسی کورد هه يه
هه لده به زيته وه، وه ک چاوی ئه و فه له کناسانه ی يه که م يه که م جار ديتيان

نووسراوه زهوى به دهورى رۋژدا دهخولیتتهوه کهچی ههروهک خولانهوهی
 زهوى راستیکى بى دهمهتهقهى ئەم جیهانهیه پاشگربوونى «را»ش
 راستیهکی بى دهمهتهقهى ریزمانى کوردیه باوه دهکەم ئەگەر باسى ئەم
 پاشگره مسیۆ X وهیا مستر S وهیا پرۆفیسۆر W له ئەورووپاوه بۆمانى به
 دیارى ناردبایه به چاویکی ترمان تهماشاه کرد، کهمتریش لیى
 دهسله مینهوه، که ئەوهش یه کیکه له دیارده بى ئەژمارهکانى چاولیکه ریمان...

پاشگربوونى ئەم ئەداتەى «کا» به ههموو ئەو بهلگانه ئیسپات دهکری که
 پاشگربوونى «اند» ئیسپات دهکەن: ههروهک دهلین پاشگری «اند» به دوا
 فعلی تینهپەر وهیا «اسم مصدر» وهیا دهنگى سروشتى وهیا وشەى ترى بهواتا
 و بیتواتا دیت و دهیانکات به فعلی تینهپەر، ههروهههش پاشگری «را» به دوا
 فعلی تینهپەردا دیت و دوو هیندهی پاشگری «اند» کارى تی دهکات:

1- له معلومهوه دهیکاته مجهول

2- له تینهپهروه دهیکاته تینهپەر

تهنانهت ئەو فعله تینهپهراڤهیه که «اند» کردبوونى به تینهپەر، ئەم پاشگره
 «کا» دیت و سههلهنوی دهیانکاتهوه به تینهپهەر رینگهش نادا به «اند»
 جاریکى تر له صیغهى مجهولهوه بیانکاتهوه معلوم وهیا له تینهپهروهوه
 بیانکاتهوه تینهپەر.

نموونهى وههگێرانی فعلی تینهپەر له معلومهوه بۆ مجهول و تینهپهروه بۆ
 تینهپهەر:

• خواردی - خورا / بردی - برا، - بردرا

• دیتی - دیترا / بیستی - بیسترا

نموونهى گۆرینی تینهپهری «اند» بۆ تینهپهەر و مجهول:

• برژاندی - برژیتندرا / سووتاندی - سووتیتندرا

- پساندی - پسیندرا / ستاندى - ستیندرا

نمونه‌ی بیده‌سه‌لاتی «اند» له ئاست ئه‌و کاره‌ی پاشگری «را» که فعلان له تپه‌ره‌وه به تینه‌په‌ر ده‌گۆریت و معلومان ده‌کاته مجهول:

- فعلی: دیترا - ده‌دیتری / خورا - ده‌خورى
- نابیته‌وه:
- دیتراندى - ده‌دیترینى / خوراندی - ده‌خورینى

هه‌روه‌هاش:

- پسیندرا - ده‌پسیندرى / سووتیندرا - ده‌سووتیندرى
- نابنه‌وه:
- پسیندراندی - ده‌پسیندرینى / سووتیندراندی - ده‌سووتیندرینى

پاشگری «را»ش وه‌ک پاشگره‌کانی «ا، کا، اند» له ئاینده‌دا دیته‌وه و ده‌نگه‌که‌ی «ا»ی ده‌بیته «ئ»:

- دیترام - ده‌دیتریم / نووسراین - ده‌نووسرین

هیزی ئه‌م پاشگره، جگه له‌وه‌ی که دوو جاران کار ده‌کاته سه‌ر «فعل»، به‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وى که فعلیکی سه‌ربه‌خوى نوئ دروست ده‌کات گه‌ردانی رابردوو و ئاینده‌ی ویرای چاوگی، پتوه‌ندى به فعله ئه‌سلییه‌که‌وه نامینیت وه‌یاخود وه‌ک نه‌مینی وای لیه‌سه‌ردى. به نمونه ده‌لیم فعلی «گوتن» که رابردوو، «گوتی» و ئاینده‌ی «ده‌لی»یه، له شیوه‌ی «مجهول»دا ده‌بیته «گوترا، ده‌گوتری، گوتران». له‌مه‌دا ده‌بینی صیغه‌ی «ده‌گوتری» له «گوترا» وه‌رگیرا که چی ئاینده‌ی «گوتی» «ده‌لی»یه. هه‌رچه‌ند له‌هجه

ههیه «دهلیرئ - به واتای دهگوترئ» به کار دیتیت بهلام ئەم به کار هینانه سهره‌رای که مبوونی، له کویره‌ریگاوه به‌ره‌و دهربرینی مه‌به‌ست رۆیشتوه نه‌ک له شه‌قامه‌ریگاوه چونکه زوربه‌ی زۆرینه‌ی هه‌موو فعله‌ مجه‌وله‌کان رابردوو و چاوگیان له یه‌کتر وهر ده‌گیرین و هه‌موویان له فعله‌ معلومه‌که داده‌برین، وه‌ک:

- گیران - گیرا - ده‌گیریت
- کوژران - کوژار - ده‌کوژریت
- خوران - خورا - ده‌خوریت
- دیتران - دیترا - ده‌دیتریت

ئەم تاییه‌تیه‌ی پاشگری «را» زۆر به‌ ئاشکرایه‌ی له‌و فعلانه‌دا دهرده‌که‌ویت که «اند»یان به‌دواوه‌یه، ئەمه‌ش چۆنیه‌تیه‌که‌:

ده‌زانین فعلیکه‌ی «اند»ی هه‌بیت له‌ ئاینده‌دا ده‌نگی «د»ه‌که‌ی دهرناکه‌ویت‌ه‌وه وه‌ک که ده‌لێی «ده‌سووتینی، دهربرژینی، ده‌ه‌ستینی... هتاد» به‌لام که فعله‌کان به‌ هۆی «را»وه‌ بوون به‌ مجهول ده‌نگه‌که‌ی «د» له‌ ئاینده‌دا دیت‌ه‌وه‌ ههر چۆن که له‌ رابردوودا هه‌یه‌ وه‌ک «ده‌سووتیندرئ، دهربرژیندرئ ده‌ه‌ستیندرئ...». به‌لێ، مومکینه‌ ئەم ده‌نگه‌ی «د» له‌ فعلی ئاینده‌دا به‌ سهر زارانه‌وه‌ بسویت و دهرنه‌که‌ویت و بگوترئ «ده‌ستووتیندرئ، دهربرژیندرئ» به‌لام سوانی ده‌نگ له‌ وشه‌دا شتیکی زۆر جودایه‌ له‌ تیچوون و نه‌مانی چونکه‌ دیتمان له‌م حاله‌ته‌ی سواندا مومکینه‌ ده‌نگه‌که‌ تینه‌چی. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا ده‌بی بلیین سوان دوو پله‌ی له‌ یه‌کتر جوداوازی هه‌یه‌:

- 1- سوانی یه‌کجاره‌کی که به‌ هۆی کۆنبوونی سوانه‌که‌وه‌ وه‌ک تیچوونی لیه‌اته‌وه‌: نمونه‌ی ئەم ته‌رزه‌ سوانه‌ وشه‌ی «کلۆج»ه‌ که له «کل‌وجه‌»ی عه‌ریبه‌وه‌ هاته‌وه‌. به‌شیکه‌ به‌رچاوی وشه‌ی کوردی که

به ئەسلە ئافستاییه که ی بگیریّت ئەم جوړه سوانه ی تیدا به دی ده کریّت.

2- سوانی کاتی که نه گەشتوته پله ی کوشتنی ئەو دهنگه ی سوانی به سهردا هاتوه، وه ک که به زوړی خەلق له جیاتی «هه لستام» ده لاین «هه ستام». ههر لهم وشه یدا سوانیک هه یه بوته یه کجاره کی ئەویش سوانی دهنگی «و» ه که له بنه رتدا هه بوه و له بیر کراوه چونکه وشه که به ئەسل «هه لوه ستام» بوه. سوانی کاتی له کوردیدا زوړ باوه، هه ندی ناوچه ش تیدا چالاکتره له ناوچه ییکی تر سهره رای ئەوه که هه ندی دهنگ ئاماده تره بو سوان له هی تر... دهنگی هه یه خو ی به هیر ده گو تریته وه، که ئەمانه باسی سهر به خو ن و لیتره دا جیگه یان نابیته وه و سهر ده کیشنه وه سهر فونه تیک و وشه سازی و رسته سازی...

له حاله تی دهنگه که ی «د» ی ناو پاشگری «اند» ئەوه ی به سهریدا دیت سوانه نه ک تیچوون چونکه به زوړی ده پاریزریّت: زوړ به ی خەلق ده لاین «ده سوو تیندری، ده خنکیندری...»، سوانه که ی له و ناوچانه دا به رچاوه که به عاده ت دهنگی «د» ده سویتن. به لام هه مان دهنگی «د» له فعلی ئاینده ی «معلوم» دا به ته وای و له هه موو شوین و له هجه ییکدا تیده بردری: هه رچی کورد هه یه ده لی «ده سوو تینم، ده برژینم، ده رازینمه وه.....». که س نالی «ده سوو تیندم، ده برژیندم، ده رازیندمه وه...».

یه کیک له خاسیه ته کانی تری «را» ئەو یه که وا له دوو ریگه وه فعلی «مجهول» دروست ده کات:

ریگه ی یه که م که ههر خو یه تی شه قامه ریگه ی دروست کردنی ریژه ی «مجهول» ئەوه یه له سهره تاوه فعلی تینه ری رابردوو بکری به مجهولی

سه‌ربه‌خۆ و گەردان بکړئ له هه‌موو کاته‌کاندا وه‌ک له‌م نموونانه دهر ده‌که‌وێت:

- پاراستی - پاراسترا - ده‌پاریستری
- کردی - کردرا - ده‌کردری
- بردی - بردرا - ده‌بردري
- بیستی - بیسترا - ده‌بیستری
- خواردی - خواردرا - ده‌خواردري
- بواردی - بواردرا - ده‌بواردري / ده‌بویردري
- ناردی - ناردرا - ده‌ناردري / ده‌نیردري

ده‌بی ته‌وه‌ بلیم که‌ وا هه‌موو فعله‌ ئه‌لفی و یائییه‌کانی وه‌ک، «نووسین، برین، دزین، کێلان، پێوان هینان» له‌ کاتی گۆرانیان بو‌ مجهول ته‌لفوویییه‌کان تیده‌چیت:

- کێلای - کێلرا
- پێوای - پێورا
- نووسی - نووسرا
- دزی - دزرا

ته‌م «ئه‌لف» و «یی»یه‌ له‌ ټاینده‌شدا تیده‌چن بی ته‌وه‌ بکړین به‌ مجهول:

- کێلام - ده‌کێلم
- پێوام - ده‌پێوم
- نووسیم - ده‌نووسم
- دزیم - ده‌دزم

به‌لام فعله‌ واویییه‌کان له‌ هه‌ردوو حالێ مجهول و معلومدا واوه‌که‌یان ده‌می‌نیتته‌وه‌:

- فەرمووم - فەرموورام - دەفەرمووم
- گرووم - گروورام - دەگرووم

هینده ههیه ئەگەر فعله واویه که تینەپەر بوو له کاتی ئایندهدا واوه که ی
دەروات:

- چووم - دەچم
- بووم - دەبم

بهلام لهم حاله‌دهدا پێوهندی مان و نه‌مانی واوه که به فعلی مجهوله‌وه نییه
چونکه پێوهندی فعلی مجهول هه‌ر به تێپه‌ره‌وه هه‌یه.

پێگه‌ی دوهم: ئەو پێگه‌یه‌یه که له هه‌ندێ له‌هه‌جە ی ئاخاوتنی ناوچه‌یی، لێره
و له‌وی، پێره‌وی ده‌کریت به وه‌رگرتنی فعلی مجهول له پێژه‌ی ئاینده‌ی فعلی
معلومه‌وه وه‌ک لهم نموونه‌دا ده‌ر ده‌که‌ویت:

- ده‌بوێرم - «بوێر» - بوێررام - ده‌بوێرریم
- ده‌پاریزم - «پاریز» - پاریزرا - ده‌پاریزریم
- ده‌که‌م - «که - ک» - کرام - ده‌کریم
- ده‌به‌م - «به - ب» - برام - ده‌بریم
- ده‌خه‌م - «خه - خ» - خرام - ده‌خریم

لهم پێگه‌یه‌دا، به هۆی ئەوه‌وه که پێژه‌ی ئاینده (مضارع) له گه‌لێک فعلدا
گۆڕانی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا دیت، شیوه‌ی فعله‌ مجهوله‌کان زۆر دوور
ده‌که‌ونه‌وه له وێنه‌ی ئەسلی فعله‌ معلومه‌کان، هه‌روه‌ها له لایه‌ن بنگه‌ی

دروست کردنی فعله مجهوله کانه وه جوداوازییه کی زیده بهرچاو پهیدا دهیی له بنگه‌ی فعلیکه وه بۆ بنگه‌ی یه‌کیکی تر، به نمونه‌ی ږوون کردنه وه ده‌لیم له فعلی «بواردن» تهو فعله مجهوله‌ی پیکدیت چ له رابردوه وه وه‌رگیریت و چ له ټاینده وه فهرقیکی زور ناکات: له رابردوه ده‌بیته «بواردرام» له ټاینده وه ده‌بیته «بویررام - بویردرام» که چی له فعلی «خستن» جاریکیان مجهوله که‌ی ده‌بیته «خسترام» جاریکیشیان «خرام»... هه‌ر ته‌م راستیه‌ی وه کات که ته‌گه‌ر رواله‌تی صیغه‌ی ټاینده‌ی زور دوو که‌وته وه له صیغه‌ی رابردووی، ناشی فعله مجهوله که له ټاینده وه‌رگیریت وه‌ک ته‌وه‌ی که فعلی «گوتن» ټاینده‌ی ده‌بیته «ده‌لیم» هه‌رگیز ناشی له صیغه‌ی مجهولی رابردووا بگوتری «لیرام».

فعل هه‌یه رابردو و ټاینده‌ی یه‌ک ده‌قی هه‌یه وه‌ک «به‌ستن» که ده‌بیته «به‌ستم، ده‌به‌ستم»، ته‌م ته‌رزه فعله ته‌نها یه‌ک ریژه‌ی مجهولی هه‌یه چ له رابردوه و چ له ټاینده وه وه‌رگیریت:

- «به‌ست» م - «به‌ست» رام - ده‌به‌ستریم
- ده «به‌ست» م - «به‌ست» رام - ده‌به‌ستریم

هه‌رچی فعلیکی «اند» هه‌یه، به هو‌ی ته‌م دوو سه‌رچاوه‌یه له دارژانی فعلی مجهول، دوو صیغه‌ی ده‌بیت چونکه ده‌قی رابردووی فعلی «اند» جوداوازیه کی هه‌یه له ده‌قی ټاینده‌ی ته‌ویش گورانی ته‌لفه که‌ی «ا» یه بۆ «ی» له ټاینده‌دا:

- «سووتاند» ت - «سووتاندرا» یت
- ده «سووتیند» یت (سووتیندرا) یت

لیره‌دا، که قسه‌مان یه‌ک صیغه‌یی و دوو صیغه‌یی دارِشتنی فعلی مجهوله،
 پینویسته بلّیم فعله ئه‌لفی و یائی و واویه‌کان که نمونده‌یان لیره به پیتشه‌وه
 خسترایه به‌رچاو هه‌موویان یه‌ک صیغه‌یان هه‌یه چ له رابردوو و هه‌ر‌بگیرین و
 چ له ئایه‌نده:

- «کیل»ام - ده «کیل»م - «کیل»رام
- «نووس»یم - ده «نووس»م - «نووس»رام
- «دروو»م - ده «دروو»م - «دروو»رام

یه‌کیک له خاسیه‌ته باشه‌کانی ئەم پاشگره‌ی «را» ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر بکه‌وێته
 دوا‌ی رابردوه‌وه ناهیلّی له ئاینده‌ی مجهولدا هیچ یه‌کیک له ده‌نگه‌کانی
 بسوێت. لیره‌دا نمونده له فعلی «شوشتن» و هه‌رده‌گرم:

- شوشتم - شوشترام - ده‌شوشتریم - شوشتران

به‌لام ئه‌گه‌ر له صیغه‌ی ئاینده‌یه‌وه فعله مجهوله‌که‌ی و هه‌ر‌گرین ئه‌وسا ئەم
 گۆران و سوانه‌ی به‌سه‌ردا دیت:

- ده‌شۆم - شۆرام - ده‌شۆریم - شۆران

ئەم خاسیه‌ته‌ی پاراستنی ده‌قی فعلی رابردوو له ئاینده‌دا که پاشگری «را»
 ده‌یبنیت به به‌ریه‌وه هه‌یه ده‌مه‌ته‌قه له‌سه‌ر باسی ره‌گ و بناغه‌ی فعل و
 چاوگ... ی به‌شیکی زۆر له فعله‌کان کزبکاته‌وه، چونکه که زانیمان له فعلیکی
 وه‌ک «شوشتن» دا صیغه‌ی ئاینده‌ی شیوه‌ی مجهولی «ده‌شوشتری» یه‌ریگه
 نامینئ، وه‌یا زۆر کورت ده‌بیته‌وه، بۆ شه‌ره‌ دندوو‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ره‌گی
 صیغه‌ی ئاینده‌ی فعله‌که‌ ئایا «شو» یه‌یاخود «شۆر» هه‌چونکه هه‌روه‌ک
 «ده‌شۆم» هه‌یه «ده‌شۆرم» یش هه‌یه. به‌راستی ئەم حیکایه‌ته‌ی ره‌گی فعل
 و ره‌گی چاوگ و ره‌گی رابردوو و ئاینده و قه‌د و به‌ژن و بالایان

چاوبهسته کینه کی سهیرمان لیده کات، چونکه چاوگ و ئاینده و «أمر» و رهگ و قهد و ههچی سهه به تاکه فعله وه ههیه یه که ئهسل و بنجی ههیه و مومکین نییه ههوشی نهشیواو بسهلمینی رهگی «کوشتن» شتیکه و هی «ده کوژری» شتیکی تره وهک ئهوهی که پتوهندی له نیوان چاوگ و رابردوو و ئایندهی فعله که نه بیته و ههه یه که بو خوی له بنی گومیکه وه بلقی دابیت، له حالیکدا ده زانین و دهیی بسهلمینین چاوگ و رابردوو و ئاینده و فهیرمان و معلوم و مجهول هه موویان له تاکه سههراوه ییکه وه هه لده کوئن، ئهوهی دهشیه وی بزانی بوچی فعلیک له رابردوه بو ئاینده سوان و قرتانی به سهردا دیت دهیی بگهه ری به دوا ئه وه دهستوورانهی سوان و قرتان له وشه ی کوردیدا پهیدا ده کهن نهک خوی له م ئه که بدزیته وه بو بن سیبه ری فینک و ئاسووده ی رواله ته دروژنه چاوغه له تینه که ی رهگی ئاینده و قهدی رابردوو و نازانم چی. سههیر له وه دایه ئیمه که بلین رهگی ئاینده (مضارع) له رابردوه وه وهرده گیرئ بیر و ریمان ده خهینه ناو «تناقض» یکی بی دهرفهت چونکه وشه ی «رهگ» وا راده گهینه نی رهگه که بنج و ماکی فعله که بیت که چی که گوتمان له رابردوه وهی وهرده گرین له ره گایه تی دهشوری و ده بیته وهچه. فهرموو سههیریکی ئه م شهه رده ندوو که یه بکه که له سهه ر حیکایه تی رهگه وه هه لدهستی:

له فعلی «بردن» صیغه ی ئاینده (مضارع) دوو شیوه ی زیندووی ههیه: شیوه ییکی «دهبه م» ه که زۆربه ی ناوچه ی خوینده واری کوردستانی ژیروو به کاری دیتیت، شیوه ییکی تریشی «دهبه رم» ه که له نیوان ههندی عه شایری کورد باوه. به و پنیه ههه ره کیکی له وه دوو له هجه یه بیژه که ی خوی به «رهگ» داده نیت: یه کیکیان رهگی «به - ب» ئهوه ی تریشیان رهگی «بهه». بیگومان خاوه نه کانی رهگی یه که م «به - ب» به ئاسانی دهتوان ئهوانی تر ده مکوت بکهن و هه ناسه یان ببهرن چونکه نووسهه ر و زمانزان و خوینده واری کوردی له خویانن، مروقیکی ناو شاخ و داخی کوردستان که ی

دەزانى وهيا دهوێرئ دهنگى ئيعتيراز ههلبێرئ له ئاست نهعهرهتهى
خويندهواران و خاوهن شههادان.

لهگهڵ ئەمهشدا دهستورهكانى زمانى كوردى به خامۆشى و بى نهعهرهته
لێدان پشتگيرى له «دەبهرم» دهكهن نهك «دەبهم» چونكه دهستوورىكى
زۆر بهرچاوى «ناوى كاراي لێكدراو - اسم فاعل مركب» له كوردیدا دهلي
«باربه» راسته نهك «باربه»:

- دهبهرى - باربه
- دهكوژى - پياوكوژ
- دهخوا «خواردى» - نان خوړ
- دهگرئ - دهستگره

كهواته مهسهلهى رهگ ئەو باسه پروون و سهلمينراوه نيه كهوا بى
لێكدانهوى تهواو و لى قوولبونهوه بوته «قضية مسلمة» له نىوان زۆربهى
زمانناسانى كورد.. كه دهشليم پاشگرى «را» تهگهر له رابردوهوه فعلى
مجهول دروست بكات دهقى «فعل» دهپاريزيت بى ئەوهى له رابردوهوه بو
ئاينده سوانى بهسهردا هاتبى بيرورايهكى بى كيشان و پيوانم دهرنهبرپوه،
چونكه زۆر لهو فعلانهى ئيستا له ناوچهييكى تر كورت و دريژى تيدا پهيدا
بوه، شيوه دريژهكهى لهگهڵ ئەو بهشهى پاشگرى «را» دهپاريزيت ريك
دهكهويت وهيا لى نزيك دهبيتتهوه.

به نمونه فعلى «شوشتن» دههينمهوه كه له صيغهى مجهولدا دهبيتته
«شۆرا» بهپى بهكار هينانى له زۆر ناوچهى كوردستاندا. كهسيك نهختيك
شارهزايى به لههجه ئاخوتنهكانى دهشتودهري كوردهوارى ههبيت دەزانى له
زۆر ناوچهدا لهجياتى «شوشتن» كه له «شستن»ى فارسيهوه نزيكه وشهى
«شۆرين» به كاردههينن و دهلين: جلکه کانم شۆرى - جلکه کانم بو دهشۆرن.
لهمهوه دهردهكهوئ صيغهى مجهولى «شۆرا - دهشۆرئ» راستهوخو له

«شۆرین» هاتهوه هاتوه نهک «شوشتن»، ته نانهت ئهم واوهی «و» که له «دهشۆم» دا ههیه چ پتوهندی به فعلی «شوشتن» هوه نییه که دهزانی و او هه که ی تیژه، واته «و»² - (هه ندیک نووسهر به دوو واو «وو»ی ده نووسن) نهک «و». دیاره «دهشۆم» کورت کراوهی «دهشۆرم» ه که له «شۆرین» هاتوه نهک «شوشتن». ئهم راستیه پتر به صیغه ی ناوی کارای لیکدراوی فعله که روون ده بیته وه: ده گوتری «جلکشۆر» که س نه بیستوه بگوتری «جلکشۆ، جلکشۆش».

فعلیکی تری وهک «بیستن» که ئاینده که ی له هه ندی له هه دا ده بیته «ده بیسم» و له له هه ی تریشدا ده بیته «ده بیهم» زۆر به چاکي - ئیسپات ده بی که صیغه ی «ده بیسم» ره سه نتر و راستتر و ریزمانیتره له «ده بیهم» چونکه ههم ناوی کارای لیکدراو و ههم صیغه ی مجهول فعله که ئهمه ده سه پینن:

- ناوی کارای لیکدراو وهک «گو بیست / گو بیس»
- صیغه ی مجهولی وهک «بیسترا / بیسرا»

که س نه بیستوه گوترا بی «گو بییه / بیه را». که واته ره گ و ده ق قه دی صیغه ی مضارع ی فعله که «بیس» ه نهک «بیه» هه رچه ند ئه میشیان کورتر بیت له وه ی تر. کورت بوون بو خۆی به ته نها ئیسپاتی ره سه نبوونی وشه کورته که ناکات له زمانیکی وهک کور دیدا که یه کیک له ده ستوره کانی زۆر بنجی و په ره سه ندووی سوان و قرتانی دهنگی وشه کانیه تی: «قه راغ» کورته و «قه ره داغ» در یژه هه مووشمان ده زانی «قه ره داغ» ره سه نه و «قه راغ» کور تکراره یه تی، ئه گه ره نه لیم غه له ته که یه تی.

² - له ریتووسی «کۆری زانیاری کورد» دا، بو «و»-ی در یژ له بری دوو «وو»، بی تی «و» ی که شیده به سه ره به کار ده یتر. / سایی مامۆستا.

له باره‌ی ئه‌و صیغه‌یه‌ی «اسم فاعل مرکب» ه‌وه که‌وا زۆر جار ان قه‌د و ره‌گی فعل ده‌پاریزیت: ئه‌وه‌نده‌ی به‌دوای نمووناندا گه‌رابیتیم ته‌ن‌ها سی فعلم دیوه‌ته‌وه صیغه‌ی «اسم فاعل مرکب» بیان له‌لاوه‌ ده‌نگی «ر» بۆ ه‌اتبیت ئه‌وانیش فعله‌کانی «دان- نان- خستن» ن که اسم فاعله‌ که‌یان ده‌بیته «نانده‌ر - لینه‌ر - یه‌کخه‌ر».

ئهم پاشگه‌ری «را» جاریکی تریش ده‌قی فعله‌کان نیشان ده‌داته‌وه که له پیکه‌ینانی «ناوی به‌رکار» (اسم مفعول) ده‌ور ده‌بینیت:

هه‌ر وه‌ک ناوی کارا «اسم فاعل» به‌ زیاد کردنی «و» له‌ کۆتایی فعلی رابردووی تینه‌په‌ردا دروست ده‌بی هه‌روه‌هاش «ناوی به‌رکار» به‌ زیاد کردنی «و» له‌ کۆتایی رابردووی مجهولدا دروست ده‌بیت وه‌ک له‌م نمووناندا به‌‌دیار ده‌که‌ویت:

- هات - هاتوو - هه‌لستا - هه‌لستاو / ناوی کارا
- بیسترا - بیستراو دیترا - دیتراو / ناوی به‌رکار

بۆ نمونه‌ی ناوی کارا فعلی تینه‌په‌رم نه‌هینایه‌وه چونکه به‌راستی تا ئیستا ساغ نه‌کراوه‌ته‌وه ئایا هاتنی «و» به‌دوا رابردووی تینه‌په‌ردا ناوی کارا دروست ده‌کات یا ناوی به‌رکار:

- گوتوو - کردوو - بردوو - خواردوو - کێلاو - هیناو - دزیوو...

ئهم رێژانه به‌ زاهیر له‌ فاعل ده‌که‌ن به‌لام له‌ صیغه‌ی رابردووی نزیکدا وشه‌کان ده‌که‌ونه‌ گومانه‌وه له‌وه‌دا ئایا فاعلن یا مفعول؟ به‌ نمونه‌ ده‌لیم «خواردوومه - بیستوومه - کێلاومه - دزیومه...» ئایا رێژه‌ی کارایان تیدا به‌کار هاتوه یاخود به‌رکار؟ با ببین له‌ جیگه‌ی ئه‌واندا وشه‌ی هاوواتای عه‌ره‌بی به‌کار به‌ئین بزانین به‌لای فاعلدا ده‌شکینه‌وه یاخود مفعول:

- خواردوومه - «آكل»مه - «مأكول»مه
- بیستوومه - «سامع»مه - «مسموع»مه
- کيلاومه - «حارث»مه - «محروث»مه
- دزیومه - «سارق»مه - «مسروق»مه

که گوت «نانم خواردوه» چ وشه ییکی عهره بی به ځویه وه ده گری «نانم آکله - نانم مأكوله» ته گهر بلین رسته ی «نانم مأكوله» نانه که ده کاته مفعول که له حه قیقه تیشدا مفعوله، ته وسا دوو به ره هلست په یدا ده بی:

- 1- «نانم مأكوله» هیچ ده ور یکی فاعیلته ناداته فاعله که، بگره پیوه ندی فاعل به فعله که ی «خواردوه» به جاری ده چریت، ته مه ش ته نجامیکه سه لیکه نایسه لمین.
- 2- «نانم مأكوله» به ته وای «نانم خوراوه» راده گه یه نیت که ته گهر مه به ست وها با پیوست نه ده بوو به ووی صیغه ی تایه تی «خواردوه» ی بو به کار ییت.

ثایا که وازمان هینا له ئیحتیمالی مفعولبوونی «خواردوه» به هیچ ته ئولیک ده توانین بلین له رسته ی «نانم آکله» دا وشه ی «آكل» وه ک ته ویه گوترا بی «نان آکلم - آکلی نانم» بو ته ووی فاعل بوونی وشه که ی «خواردوه» ته وجیه یک وهر گریت؟ چند به سه یری ته م صیغه یه ش ځوی به حه شار گه ییک نیشان ده دات که له بنه رته دا مه به ستی نووسینه که م نه بوو ځو ته گهر حه شار گه ش نه بی ده بی به مه ته لیک ی ریزمانی بروات!

به هه مه حال، له صیغه ییکی ناوی کارای لیکدراودا وشه کان دهن به فاعلی بی ده مه ته قه، وه ک نان خواردوو - دنیادیتوو - گهنمدزیو - سه رتاشیو - زه ویکینلاو:

- من نان خواردوه که م - من نانم خواردوه
- تو ی دنیادیتومان - تو دنیات دیتوه
- دارا گهنمدزیو ده رچوو - دارا گهنمی دزیوه

رەسەنبوونى ھەر سى پاشگرى «ا - كا - را» ۋەك پاشگرى «اند»
 ديسانەۋە لە وشەدا دەردەكەۋى كە بەراۋرد بگرىن لەگەل پاشگرى «ۋەۋە» دا.
 پاشگرەكانى «ا - كا - اند - را» بە كۆتايى فعلەۋە دەلكىن و دەكەۋنە پىش
 راناۋە چالاكەكانەۋە:

- ترسام - ئالۆزكام - سووتاندم - دىترام
 - دەترسىم - دەئالۆزكىم - دەسووتىنم - دەدىترىم
- تەرتىبى ئەمانەش لەبەينى خۇياندا بەم شىۋەيە: پاشگرى «ا» پىش
 دەكەۋىت، بەدو ئەۋ دا «كا» دىت، دواى ھەموان «را» دىت:
- ئالۆزا - ئالۆزكا - ئالۆزكاندى - ئالۆزكاندرا

پاشگرى «ۋەۋە» كاتىك بە كۆتايى فعلەۋە دەلكى كە ھىچ يەككى لەۋ
 پاشگرانە بە فعلەۋە نەبىت و راناۋى چالاكىش ديار نەكەۋىت. دەلىي:
 • ھاتمەۋە، دىتمەۋە، دىترامەۋە، ھەلستاندمەۋە

لەم نمونەى كۆتايىدەدا پاشگرى «ۋەۋە» سى قۇناغ لە فعلەكە دوور
 كەۋتۆتەۋە، «اند - م - ت».

لە فعلىكى ۋەك «ئالۆزكاندراۋەۋە» چوار قۇناغ كەۋتۆتە نىۋان كۆتايى فعل و
 پاشگرى «ۋەۋەۋە» «كا - اند - را - م» ھەروەھاش لە فعلى
 «پەشۋكاندراۋەۋە - پەشۋكاندميانەۋە»....

دەبىنى تفاعلى ئەم پاشگرانە لەگەل فعلەكەدا وا دەكات لە مقارنەدا پاشگرى
 «ۋەۋە» زۆر بىگانە خۇى بنویتی بەنىسبەت فعلەكەۋە. پاشگرى «ۋەۋە»
 سەرەراى دوور كەۋتەۋەى لە فعلەكە كە دياردەيىكى بىگانەتيە، تىكەل بە
 تەكۋىنى فعلەكەش نابىت چونكە ھەم لە فعلەكە جودا دەبىتەۋە، لە ئايندەشدا

وهك خۆى بى گۆران دىتهوه، كه چى «ا - كا - اند - را» له صيغهى
ئايندهى فعلدا، دهبنه «ئ - كى - ين - رى».

من له م نمووناندا ئىنكارى پاشگربوونى «هوه» ناكم، به پىچهوانه، دهمهوى
له گهل دان هينان به پاشگربوونى، پايهى هيز و بيهيزيشى دهرخه م له چاو
پاشگركانى تر، به مهشدا نيمچه وهراميكى ئه و زمانشناسانه دهمهوه كه وا
دهزانم له بهر رانههاتيان له دان هينان به «ا - كا - را»، زۆريان به لاوه
ئسته م ده بى دوابه دوای ئه م نووسينه دانى پىدابهيئين، ئه مهش ديارده يىكه
له هه موو كات و شويتىكدا رووى داوه، گه ليك جارانش مه يلى نه سه لماندنى
شتى نامه تلووف واى كردوه له مه يدانى زۆر گرنگى زانستى ته تبيقيدا
به رهه مى داهينان و دۆزينه وه به درهنگه وه پيشوازي و خو شامه دى لي بكرى.
من بو ئه وه ده چم ريژه ي ترى فعل هه بى له بنه رتدا به هو ي هاتنى پاشگر
له كوتايى وشه وه پهيدا بووييت، به لام ورده ورده له گهل دوور كه وتنه وه ي
سه رته اى داهاتنى ئه و ريژانه بنه چه كه ي پيشگره كه كويز بوويته وه و به
پارچه يىكى بنجى فعله كه حيساب كراييت: يه كيك له وانه ي گوماني
پاشگربوونى لى ده كريت جووته دهنگى «سا» يه كه له كوتايى گه ليك له
فعله كاندا ديت وهك:

• ترسا، نووسا، دارسا، راسا، پسا، ئاوسا، تاسا، چرووسا، چه وسايه وه...

ئهم فعلا نه سه ر له بهريان له رواله تى ئىستا كه ياندا شكلى يه ك وشه يى يان
وه رگرتوه و «سا» كه ي كوتايى يان له پاشگر ناكات به لام فعلي ك هه يه پى
ده چى «سا» كه ي پاشگر بيت ئه ويش فعلى «گيرسانه وه» به واتاي
«به ندبوون به جيگايه كه وه» وهك له م نيوه به يته دا دهرده كه وي:

ئاخو به چ شاخيكه وه گيرساوه دلى من

زۆر ئاشكرايه ئەم وشەيه لە بنكەي «گير» و پاشگري «سا» پىكەتەتو. بە وردبەوونەوه دەردەكەوى دەنگى «س» لە كۆتايى گەليک وشەدا دەورى «وصفيە» دەبينى وەك :

- جارېس، قەلّس، وەرېس، ئاوس، مەكس [خەبەرەكە مەكس بۆوه].
خاوس...

كە ئەمە وایى دوور نىيە «سا»ش پاشگر بوويّت لە بەشيكي ئەو فعلا ئەدا بەلام وردەورده بە كەرتىكى بنجى فعلة كان حيساب كرايىت...

ئەو زمانشناسانەي لە حيكايەتي رەگ و قەدى كار دەدوين و دەلّين كورتترين بەشى ئەو قەد و رەگانه بنجى ئەسلّى كارەكەن دەبى كەمتر رەخنەم لى بگرن و پتريش بەدوا قسەمدا بين لەوهدا كە دەلّيم لەوانەيه «سا» پاشگر يىت چونكە بە پىي بيروپراي ئەوان لادانى «سا» لە فعلة كان بەشيكي كەميان لى دەهليّتەوه كە زۆر گونجاو ديّت لەگەل واتاي «رەگ»: بە نمونە دەلّيم ئەگەر بسەلمينين لە فعلى «کردن» دا صيغەي ئايندەي كە كورتترين رەوالّەتيەتي بكەين بە رەگ و بنجى وشەكە و بلّين «دە» «كە» م «نیشانەي موزاريع و راناوى لى وەرگرينەوه «كە - ك» دەمينيتەوه بۆ رەگ، دەبى بسەلمينين لە فعلى «نووسا» شدا رەگەكە «نو»ە و «سا»يەكە پاشگر هەروەك لە «ئالۆزەكا» دا «ئالۆز» بنجە و «كا»ش پاشگرە. من كە لە يەكيك بسەلمينم لە فعلى «بردم، دەبەم» رەوالّەتي «بە - ب» لە صيغەي موزارعدا كورتترين بنجى كارەكەيه و گوئ نەدەمە «بردن - بردم، دەبەرم...» دەبى ئەو كەسەش بى خۆ خوراندن بسەلمينى، بگرە مەمنوونيش بى، كە بلّيم لە فعلى «نووسا» دا «نو» بنجى فعلةكەيه و «سا»ش لە لاوهي خۆي پتوولكاندو...

3 - حەشارگەي «فعلی انتقالي» و «انتقالي پيچەوانە»

ئەم زاراۋەيەي «انتقالي» يەكەم جار لەلایەن خۆمەۋە بەكار ھاتو، لە بەشيكي گوتاري «بەكارھيئەتي» «ي» لە ريزماني كوردی «كەوا لە يەكەم ژمارەي گوڤاري كۆري زانياري كورددا بلاوكرائەتەۋە.

ئەۋەي راستی بي، زاراۋەكە لە ربي ناچاربيەۋە خوي بە سەرمدا سەپاند چونكە لە دەمي نووسيني گوتارەكەدا، لەويش بەپيشەۋە، وشەيكي لەبارترم بەبیردا نەھات بيكەم بە زاراۋە بۇ ئەم دياردەيەي زماني كوردی كە تايبەتيكي خويەتي و لە زماناني تري دوور و نيزيك [لەوانەي لتيان ئاشنام] وپنەي پەيدا نية. وا دەردەكەوي، ھەرۋەك «مافتي و مابرح، مالبث..» جۆرە فعليكەن تەنھا لە زماني عەرەبي بەكار ديتن، ھەرۋەھا فعلی «چوومە خانوۋەكە. دەيچمي..» و ئاۋالەكاني تري وەك خوي مالى بي ھاۋبەشي زماني كوردین تەنانت فارسي كە مەشۋورە زۆر لە كوردی نزيكە ئەم جۆرە فعلانەي تيدا ناديتري.

لە بارەي زاراۋەكەۋە، ئەگەر وشەي كوردی لەبار، ياخود وشەي ييگانەي لە بارتر چەنگ كەوي پيويستە بەو بگۆردريتەۋە چونكە من لە وشەي «انتقال» مەبەستم تەنھا ئەو فعلانە نية كە بزووتني راستەقینەيان تيدا بيت بەلكوو ئەو فعلانەش بەر زاراۋەكە دەكەون كە بزووتنەۋەي مەعنەۋي ۋەبا ئيعتباريان تيدايە و بەشدار دەبن لەو خاسيەت و تايبەتيانەي كە شەقلى ئەم جۆرە فعلانەن. ئەم فعلانەي رستەكاني خوارۋە ھيچيان بزووتنەۋەي راستەقینەيان تيدا نية بەلام جۆريك تەئسير لە لايكەۋە بۇ لايكي تر دەبن ھەرچەند تەئسيەر كەش مەعنەۋي و ئيعتباري بيت نەك ماددي، ۋەك:

- دارام كرده پشكنير
- نۆريمە خانوۋەكە

- بووټه پياو
- قسه م گوته دراوسیکه م
- دایه گریان

هه بوونی واتای بزووتن و «انتقال» ی مه عنه وی و ئیعتباری له و فعلانه دا
باشتر ههستی پی ده کریت که به راورد بکرین له گه ل به کارهینانی عاده تیاندان:

- من بووم دهم نووسی - من بوومه نووسه ر
- خانووم دروست کرد - خانوه که م کرده ئوتیل
- دهنۆرم کهس نابینم - نۆریمه باغه که
- گوتم به زیاد بی - گوتمه دارا پارهت بداتی
- جۆم دا نه ک گهنم - جۆم دایه ئازاد

به شیکی زۆر له و فعلانه واتای بزووتنه و هیان تیدایه وه ک فعله کانی:

- دان، هه ناردن، بردن چوون، گه ییشتن، هاتن، که و تن، خستن،
ترنجان..

به لام له شیوه ی به کارهینانی انتقالیدا جوړه تاو و ته ئیسیریکی تازه به ره و
ئامانجیکی دیاره وه ده رده برن وه ک له م رستانه دا ده رده که وی:

- که و تم و هه لستامه وه - که و تمه ناو ده غله که وه
- ده چم نان ده کرم - ده چمه مالی مامم
- دهنکه ته زیحه که ده ترنجی و ده ردیته وه - دهنکه ته زیحه که
ترنجایه ریزی دهنکه کانی تره وه
- تۆ نه هاتی شه کر بکریت - تۆ نه هاتییه هه لپه رکی
- ئازاد دویتی گه ییشت - ئازاد گه ییشته ئامانج

باسی فعلی «انتقالي» له گوتاره که ی خۆم «به کارهینانی «ی» له رێزمانی کوردیدا» کراوه. هەر لهو گوتارهشدا چەند لایەنیک و خاسیەتیکی ئەم فعلانە باس کراون، دەوری 12-13 فعلیش لهو گوتارهدا دۆزراوەتەوه. مامۆستا تەوفیق وەهەبی له کتێبه که ی «دەستووری زمانی کوردی» - جزمی یه که م، سالی 1929 دا، به جوړیکی یه کجار خیرا و له گوښه ییکی ته سکه وه باسی بابەتیکی رێزمانی کردوه که په یوهندی به فعلی «انتقالي» یه وه هه یه، له بهندی 47 لاپه ره 10 ی کتێبه که دا بزویتی «ه- ئه» ی کوتایی فعلی ناو ئەم رسته یه ی «ئه چمه ماله وه» ی به «ئه داتی ته واوی» دا ناوه. له لاپه ره ی 22 ی کتێبه که دا به پێی راگه یاندنی نموونه کان ده رده که ویت مه به ست له «ئه داتی ته واوی» ئەو وشانه ن که له عه ره بیدا پێیان ده گو تر ی «حروف الجر». له رسته ی «تۆ کاغه زیکت به پۆسته دا نارد» وشه ییکی «به - دا» به «ئه داتی ته واوی» دانراوه ههروه هاش وشه ی «له» ی ناو رسته ی «مناله که له هه یوان نووست». من، دوا ی نه ختیکی تر، بهو جوړه ی هه موو راگه یاندنیکی دوور و نیزیکی ئەم رایه ی مامۆستا وەهەبی بگریته وه له گه ل بۆچوونه کانی خۆمی به راورد ده که م، ره نگه له م هه وه لهدا مه یدانیکی به رفره وانتر به رایه که ی مامۆستا وەهەبی بگره وه له وه ی ناو کتێبه که ی.

به پێی ئەوه ی که جارێکیان خۆم له باره ی ئەو فعلانه شتیکم نووسی بیت و مامۆستا توفیق وەهەبیش بهر له من باسی کردی تن هەر ده لێی مافی ئەوه م نه مایی ناوی «حه شارگه» بکه مه عنوانی ئەو جوړه فعلانه. به لام ههروه ک له درێژه ی نووسینه که م ده رده که و ی چەند لایەنیک نو ی له لیکۆلینه وه ی ئەمجاره دا که له مه وپیش نه ها تۆته ناو نووسینه وه ر ی دها باسه که بکه ویت ه ژیر ناویشانی «حه شارگه». له ئاست نووسینه که ی مامۆستا توفیق وەهەبی نووسینی ئەمجاره له چەند روویه که وه نوێیه تی خۆی بهرچاو ده کات:

- 1- نووسینه‌که‌ی مامۆستا تۆفیق وهه‌بی تاییه‌تیه زۆر جوداکه‌ره‌وه‌که‌ی سیفه‌تی «انتقالی»‌ی ئەم فعلانه‌ی باس نه‌کردوه. بیده‌نگ‌بوون له‌م لایه‌نه وه‌ک ئەوه‌یه مروّف بیده‌نگ بی له‌ جووری تیپه‌ر و تینه‌په‌ری فعل.
- 2- نووسینی مامۆستا وهه‌بی که‌ بزویته‌که‌ی «ه» دوا‌ی فعله‌کانی داناوه به «حرف جر» له‌ دوو خالی زۆر گرنگی تاییه‌تی فعله‌کان، به‌تیک‌رای، چاو ده‌پۆشییت:

- (ئا) - له‌وه‌دا که‌وا به‌شی که‌می فعله‌کان هه‌ل‌ده‌گرن بزویته‌که‌یان بکریته‌وه به «حرف جر» وه‌ک فعلی «بوون - کردن - گه‌یشتن - دان - گوتن...» ئەمه‌ش هه‌ردوو جووری به‌کاره‌ینانی فعله‌کانه:
- بوومه ئەندازیار - بووم به ئەندازیار
- تۆم کرده وینه‌گه‌ر - تۆم کرد به وینه‌گه‌ر
- گه‌یشتینه ئاوات - گه‌یشتین به ئاوات
- پاره‌که‌م دایه وه‌ستا - پاره‌که‌م دا به وه‌ستا
- گوتمه براکه‌م - گوتم به براکه‌م

- فعلیش هه‌یه ده‌شی بزویته‌که‌ی بیته «له، تی» وه‌ک:
- به‌ردم گرته چویل‌ه‌که - به‌ردم له‌ چویل‌ه‌که‌ گرت
 - گرتمی - تیم گرت

به‌شی زۆری فعله‌کان هه‌ل‌ناگرن بزویته‌که‌ی ئینتقالیان بگۆری به «حرف جر» وه‌ک ئەمانه‌ی لیسته‌ی ژێرا:

- نۆریمه‌ خانه‌که
- چوومه‌ کوێستان
- خسته‌مه‌ خواره‌وه
- که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی

- هاتهوه مالى
- هه لكشامه سهري شاخ
- ترنجايه ريزهوه
- هه ستامه سه ر پيان...

• (ب) - لهوه دا كهوا له حالى بزر بووني «مفعول» بزويته كه دهبيته «ئ». هه چهنه ئهم جوړه به كار هينانه له سليمانى كه م بوتهوه به لام له ناوچه كانى ترى كوردستان زور باوه. نمونه ي بزر بووني فعله كان ئهمه يه:

- به رد م گرته چويله كه كان - به رد م گرتنى
- كه وتمه باغه كه وه - كه وتمى
- نوړيمه وه ئيوه - نوړيمنى

ئهم به كار هينانه ليره به پيشه وه له سليمانيش ديتراوه، وه ك له م ديره شيعره ي نالى دهرده كه وي:

واي فهرموو كه ماچت نه ده مى پرووره شي تو بم
 ئهمساله به چي دى ئه سه ري وه عده ي پاري
 «نالى» گوتى «ماچت نه ده مى» نه يگوت «ماچت پي نه ده م»...

حاجى قادر ده لى:

خانه قاكه ي كه نه فى ئهمنه ئه ده بخانه يي عام
 جى قه زاي حاجه ته عالم به زه روورى ده چنى
 «حاجى» نه ي گوت «تېي ده چن».

بهیته فۆلکلوری دهلی:

هه ی زیڕینی و زیڕینی
کۆیی خوشه بابجینی

که دهلیم له حالێ بزربوونی مفعول بزویته که دهیته «ئ»، مه بهس بزربوونی ئه و مفعوله یه که له شکلی «انتقالی» به کارهێنانی فعله که دهرده کهوئ نه ک ئه و مفعوله ی که له بنه رته دا بۆ فعلی تیپه ر دیته ناو ئاخاوتن. له رسته ی «بهردم گرت» بهرده که مفعولی عاده تیبه بزربوون و دیار که و تنی کار ناکاته سه ر فعله که، واته که بهرده که ت له رسته ده رهاویشته ده لێی «گرتم». به لام که فعله که مان کرده «انتقالی» ده لێین «بهردم گرت» چوئله که». لیره دا «چوئله که» مفعولی «انتقالی» یه، که لاما ن برد ده لێین «بهردم گرتی». ئه م شکله انتقالیه له گه ل «راناوی لکاو» دهرده که ویتته وه هه ر چه ند راناوه که مفعولیش بی، واته ده ر که و تنی مفعول له ویتته ی راناوی لکاو مه نعی هاتنی «ئ» که ناکات وه ک که ده لێی «بهردتان ده گرمی» - بهردم گرتنی - بهردت گرمی.. هتاد».

ئه مه ش یه کیکه له خاسیه ته کانی راناوی لکاو که له شتی تری جواد ده که نه وه، چ ناو بی و چ هه ر یه کیک له و وشانه بی بهر تا قمی ناو ده که ون وه ک «راناوی نه لکاو، ئاوالناو». له بهر ئه م خاسیه ته زیده تاییه تیانه شه که من ده مه وئ به و راناوانه بلیم «چالاک» نه ک «لکاو».

3- مامۆستا وهه‌بی له‌وه‌ش نه‌دواوه که فعله‌کان له‌ حاله‌تی «انتقالی» دا
مفعولیک بۆ فعله‌که ده‌هینن، جا ئه‌گه‌ر تیپه‌ر بیت دوو مه‌فعولی ده‌بیت،
ئه‌گه‌ر تیپه‌په‌ریش بیت یه‌ک مه‌فعول، وه‌ک له‌م نموونانه‌ ده‌رده‌که‌وێت:

- تیپه‌په‌ر

- چووم - چوومه سه‌فه‌ر

- بووم - بوومه یه‌که‌م

- هات - هاته که‌رکووک

- تیپه‌ر

- پارهم خست - پارهم خسته گیرفانه‌وه

- دزم گرت - به‌ردم گرت ده‌که‌

- ئاو ده‌هینم - ئه‌سپه‌که ده‌هینمه ته‌ویله

ئه‌مه‌ له‌ باره‌ی نووسینه‌که‌ی مامۆستا وهه‌بییه‌وه. به‌ نێسه‌ت نووسینی لی‌ره به‌
پیشه‌وه‌ی خوشمه‌وه له‌ چهند ڕوویه‌که‌وه نوێیه‌تی نووسینی ئه‌م جاره
ده‌رده‌که‌وێ:

1- ئه‌و ڕوون کردنه‌وه‌یه‌ی که‌ ده‌ری خست مه‌به‌ست له‌ «بزر‌بوونی
مفعول» ته‌نها مفعوله ئینتقالیه‌که‌، هه‌روه‌ها ده‌رکه‌وتنی ئه‌و ڕاناوه
چالاکه‌ی جیی مفعوله انتقالیه‌که‌ ده‌گریته‌وه «به‌ردیان ده‌گرمی - به‌رده‌م
گرتنی». ڕوون کردنه‌وه‌که‌ له‌ کۆتایی خالی «2- ب» له‌ به‌سه‌ردا
چوونه‌وه‌ی نووسینه‌که‌ی مامۆستا وهه‌بی باس کرا.

2- له‌لایه‌ن ئه‌و فعلا‌نه‌ی ده‌شی بینه «انتقالی»: له‌ گوتاره‌که‌ی پیشوومدا
12 فعلیکم ده‌ست نیشان کردبوو، له‌م نووسینه‌مدا ژماره‌یان بۆ پتر له
دوو هه‌ند تیپه‌ل‌ده‌کشی، وا لی‌ره‌دا فعله‌کان ده‌خمه‌ لیسته‌وه ده‌شزانم
فعلی تری وه‌ک ئه‌مانه‌ ماون بدۆزینته‌وه:

فعلى تینه پهړ:

1. بوون
2. چوون
3. که و تن
4. هاتن
5. داهاتن [په واتای «انقضاض» وه ک: باز داهاته کو تره که - دادیته
که وه کان]
6. گه ییشتن
7. خونجان
8. په سوان
9. تکان
10. خزان
11. ترنجان
12. پژان
13. هه لکشان
14. خشین [ماره که خشیه ناو گیا که]
15. په ړین

فعلى تیپهړ:

1. کردن
2. بردن
3. خستن
4. گرتن
5. هه ناردن

6. دان
7. هه‌ل‌دان [هه‌ل مه‌دهیی - هه‌ل‌ده‌داته قسان]
8. گوتن [گوتمه دارای وهره ئیره‌کانه]
9. هینان [هینامه ماله‌وه - هینامه ره‌دایی]
10. داهیشتن [په‌یزه‌که‌م داهیشته چه‌وشه‌که‌وه]

ده‌تبه‌مه سهر ئاوه گردی
داتده‌هیل‌مه کابرای کوردی
ئێقبالی خۆت ئه‌ی مه‌لکه‌قۆر
ئه‌گهر ژای ئه‌گهر مردی

11. نان [نایه بانیه‌وه]

له پاش بۆسیده‌ن و بۆییده‌نی تام
نیامه سهر سهر و چاوم به ئیکرام

12. خزان‌دن
13. ترنجاندن [دانه‌که‌م ترنجانده ریزی ئه‌وانی تر]
14. په‌سواندن
15. وێران [وێرامه ئازاد]
16. هاویشتن.

3- ئیستا که به تازه‌یی ده‌لیم: ئه‌و فعله ئینتقالیانه‌ی تیپه‌رن که ده‌کرین به «مبني للمجهول» یش به به‌ریانه‌وه هه‌یه له شکلی «انتقالي» بمیننه‌وه، هه‌ردوو مفعولیشیان له‌گه‌لدا بیت، وه‌ک:

- داره که خرایه خانوه کهوه
- پارِه که درایه خانوه کهی

مفعولی ئه سلیش جیی فاعل ده گریتهوه.

به لام لیږه دا یه ک دوو تیښنی کورتیله هه یه، ئه وانیش هه ر نوین:
یه که میان له باره ی فعلی «هه لدان» - به واتای خو له قسان «هه لقوتاندن».

ئهم فعله چ له شیوه ی «مبني للمعلوم» بیت و چ له شیوه ی «مبني للمجهول» بیت یه کیک له دوو مفعوله کان دهرده که ویت، ته نانه ت وا ده بی تاکیکیشی دهرنا که ویت. که ده لئی: «کهس پرووی له و نه بوو ئه و له خووه هه لی دایی» هیچ مفعولیک دهرنه که وت. که گویت «له خووه هه لی دایه قسان» یه ک مفعول دهر که وت. لیږه دا مفعوله که ی دیکه به شیوه ی ټیک شرایه وه له ناو مفهومی قسه که دا ده بیت وه ک ئه وه ی گویتیت «قسه م هه لدا یه قسان - ره خنهم هه لدا یه ناو قسان..». ئهم ته رزه ورده کارییه له هه موو بابه ټیک په یدا ده بی نه ک ته نها بابه تی زمان، په یدا بوونیشی به لگه ی ده وله مه ندی ئه و سه رچاوه یه یه که لپی هه لقولیوه.

تیښنی دوهم له باری فعلی «ویران» ه که به پیی سروشتی و اتاکه ی وا ده بی وه ک تیپه ر تصریف ده کری واش ده بی وه ک تیښه په ر. کورد هه ن ده لین:

- ویرامان - ویراتان - ویرای - ویرایان - ویرات

که ئهمه تصریفی تیپه ره. هی تریش هه ن ده لین:

- ویران، ویرا، ویرات، ویرایان

ئەمەش تصريفى تېنەپەرە. ھەر ئەمانەى كە ۋەك تېنەپەر تصريفى دەكەن لە «نفى»دا دەلېن:

• نەوېرام، نەوېراين، نەوېرا، نەوېران، نەوېرايت

ئەگەر ۋەك تېنەپەر با دەبوو بلىن:

• نەموېرا، نەمان وېرا، نەيوېرا، نەيانوېرا، نەتانوېرا، نەتوېرا

بەلای باوەرى منەوہ ئەم دیاردەيە دەگەریتەوہ بو ئەوہى كە «وېران» بەسەر شتى ماددىدا نايەت، زۆرىنەى ئەوہى بەر «وېران» بکەوېت مەعنەوہى و ئىعتىباريە ۋەك:

• وېرام لە رووبارەكە بېەرەمەوہ

• دەوېرم لە تاريكى برۆم

• كەس ناوېرئ بلى لەل

• نەوسن بە خۆى ناوېرئ...

بە سرنج دەردەكەوئ واتاى وېران ھىندەى «رۆيشتن، ھاتن، ھەلستان...» یش كردهوہى ماددى تیدا نيە ھەرچەند فعلى تېنەپەریشن. ديسانەوہ «وېران» ۋەك فعلة تېنەپەرەكان نيە كە مفعول دەخەنە پيش خۇيانەوہ ۋەك:

- كاغەز دەنووسم

- نانم خوارد

- پارەمان دۆزيەوہ... ھتاد.

ديارە خاسيەتە تايەتيەكەى «وېران» كە ۋەھا بكات دوو جوړە تصريفى ھەبى ۋەك تېنەپەر و تېنەپەر، رېئ ئەوہى لى دەبەستى كەوا لە حالى «انتقالى»دا ۋەك فعلى تېنەپەر داواى دوو مفعول بكات. لە راستيدا «وېران»

به زۆری ده‌بێته‌ خاوه‌ن مفعولی «اعتباری» که بریتیه‌ له‌ رسته نه‌ک له‌ مفعولی به‌رهه‌ست:

- ویرام برۆم
- ویرام بازده‌م
- ویرایان «ماره‌که‌ بکوژن»
- ده‌وێرن چوار رۆژان له‌سه‌ر شاخه‌که‌ بمیننه‌وه‌
- که‌س ناوێرێ «سه‌یری چاوی بکات»

هه‌موو رسته‌کانیش فعلی «انشائی» یان تێدایه‌ که‌ ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ خاسیه‌ته‌کانی فعلی «ویران» و به‌شیکێ له‌ فعلی کوردی ده‌شی پێیان بگوترێ فعلی یاریده‌ر «الفعل المساعد - oxiliary» وه‌ک:

- هاتم برۆم، نه‌یانیه‌شت
- گوتم بیلیم، نه‌مویرا
- هه‌ستام خۆم بشۆم، ئاوه‌که‌ سارد بووبۆوه‌
- ویستم بنووم، لیم نه‌گه‌ران... هتاد

که‌واته‌ فعلی «ویران» ئه‌م خاسیه‌تانه‌ی هه‌ن:

1. به‌زۆری له‌ به‌کاره‌یتاندا مفعولی «اعتباری» که بریتیه‌ له‌ رسته‌ی «انشائی» ده‌هینیتته‌ ناو رسته‌وه‌.
2. مفعوله‌کانی ناکه‌ونه‌وه‌ پێش خۆی، به‌ پێچه‌وانه‌ فعلی تێپه‌ری عاده‌تی که‌ هه‌میشه‌ مفعوله‌که‌ی پێش خۆی ده‌که‌وێته‌وه‌.³ فعلی «نۆرین» ئه‌ویش

³ - ده‌بی لێره‌دا بلی‌م هه‌موو مفعوله‌ انتقالیه‌کانی فعلی تێپه‌ر به‌دوا فعه‌له‌کاندا دین: چوومه‌ مالی، ده‌که‌ومه‌ خواره‌وه‌، گه‌یشینه‌ ئامانج...

له حالّی «انتقالی» دا مفعول به دوايدا دیت وه ک «نوریمه خانوه که».
 ته گهر به شیوهی عاده تی له کار بیت ده لئی «خانوه که م نورى».
 3. یه ک مفعول قه بول ده کات، له مه شدا وه ک تینه په ر کار ده کات.

تیبینی تریش هه ن به ران بهر «ویران» وه ک ته وهی که ته گهر به فعلی
 دیکه ی خزمی خو ی بگیرت له وانه ی کاریگه ریان ماددی نیه ده بینین
 فعله کانی تر مفعوله کانیان پیش خو یان ده یه خن: فعلی «گوتن، زانین،
 بیستن، ناسین» کارى ماددی ناکه ن به لام وه ک هه موو فعلیکی تیپه ر
 ره فتار ده کهن هه م له رووی تصریفه وه هه م له رووی پیش خستنی
 مفعوله کانیانه وه:

- قسه مان بیست
- خه به رتان زانی
- شیعیان گوت
- خه لقمان ناسی

ثم کؤمه له فعله - هی تریش هه یه - وه ک فعله کانی «خواردن، کردن،
 بردن، کوشتن...» ته ئسیری ماددی له مفعوله کانیان ناکه ن، دپاره
 «ویران» یش هه ر له و بابه ته یه به لام به شیوه ییکی بیپه رتر.

له م خاسیه ته ی ناماد دپیوونی ته ئسیری «ویران» هه وه تیبینی کی تری
 گرنګ هه لده ستی: ده شی ثم فعله به هو ی «اند» جاریکی تریش
 بیپه وه تیپه ر وه ک که بلئی «دارا نه ی ده ویرا، من ویراندم»...

فعله کانی تری انتقالی، ته وانیش به شیکیان، تیبینی هه لده گرن، به لام له م
 نووسینه دا جیگه ی هه موو لیکو لینه وه ییک نابپه وه، بویه چیتریان له سه ر
 ناروم.

4. نه له نووسینې ماموستا وهبی و نه له نووسینې خۆمدا باسی هم لایه نه یه کجار گړنگ و بنجییه نه کراوه که فعلی انتقالی دوو جوړی پیچه وانه یی کهتری هیه، جوړنکیان ته وه بوو لپی دواين، جوړی دوه می ته وه یه که ده بیته وه حه شارگه ییکی سهر به خو ی ریزمانی کوردی هه رچه ند به پیی ته و دهوره ی فعله کان ده بیینن راسته وخو ده که ونه پرو به رووی «فعل انتقالی» یه وه هه ر ده لپی وینه ی نیگاتیقی ته ون.

فعلی «انتقالی پیچه وانه» کومه لیکن لهو فعلانه ی له شکلی پیچه وانه یاندا له لاهو تین و تاویک بو سهر کارا (فاعل) ی خو یان ده هینن و ده یانخه نه جیگه ی بهر کار (مفعول) وه. فعله انتقالیه کان تاو و تینیکی تازه کردیان له کاره وه بو مفعولیکی تازه کرد دبرد، له وینه ی پیچه وانه دا دیمه نه که پیچه وانه ده بی و له مفعولیکه وه تین و تاو بو فاعل دیت. من تا ئیستا له نه جامی به دوا دا گه راندا هم فعلانه م دوزیوه ته وه که کاری پیچه وانه ده که ن، فعله کانیش له صیغه ی ئاینده (مضارع) دا ده هینمه وه چونکه دیارده که لهو صیغه یه دا سهرنجر اکیشه:

1. دهمدزی [یه واتای به لاهمه وه دزیوه]

2. دهمپه رژی

3. دهمه وی

4. دهمئیشی

5. دهمبی

6. دهمکه وی [حصه م ده که وی]

7. دهمچی

8. دهمبی (دهمهی - له هاتنه وه)

9. دهمخوری

لەم فعلانە تەنھا فعلی «دەمەوئ» لە جووری تیپەرە ئەوانی تر ھەموویان
 تینەپەرن. گەلیک لەوانە ی تازەبەتازە دەکەونە ناو و وتووێژ و ئاخاوتنی
 کوردییەو کاتیک ئەم فعلە ی «دەمەوئ» بەکار دەھێنن قیاسی دەکەن لە
 فعلی تری تیپەری وەک خۆی و دەلێن «دەویم» وەک کە لە ئاینده ی
 «بیستن» دا دەلێن «دەبیەم»:

- بیستم - دەبیەم
- ویستم - دەویم

ئەم فعلە ی «دەمەوئ، دەمانەوئ»، بارە پێچەوانەکە ی باشتەر پروون دەبیستەو
 کە لە تەک فعلی تری عادیەتی تیپەردا تصریف بکری، بۆ نموونە چەند
 رستەپێک دەھێنمەو:

- دەتەوین - تۆ ئەوانت دەویت
- دەتبین - ئەوان تۆ دەبینن
- دەمەوین - من ئەوانم دەویت
- دەمبین - ئەوان من دەبینن

لە ھەر دوو فعلی «دەتەوین، دەمەوین» راناوەکانی «ت، م» کە لە دوای
 نیشانە ی مضارعەو ھاتوون لە جیگە ی مفعولدا ھەلکەوتوون کەچی لە واتادا
 فاعلن، ھەرەھا لە ھەردوو فعلا راناوی «ن» جیگە ی فاعلی گرتۆتەو
 کەچی مفعولیش، بەلام لە فعلەکانی «دەتبین، دەمبین» کە فعلی تیپەری
 عادەتین راناوەکانی «ت، م» مفعولن و لە جیگە ی مفعولیش، راناوەکە ی
 «ن» یش فاعلە و لە جیگە ی فاعلشدا یە.

سەیریکی مەعنا لێدانەو ھە ی فعلەکان بکە لە سەرەویدا پروون کرانەو:

له بهرانبهەر «دهتهوین» دا نووسراوه «تۆ ئهوانت دهویت»، کهچی له بهرانبهەر «دهتبینن» دا نووسراوه «ئهوان تۆ دهبینن». ئەم مهعنا لیدانهوانه راستن بهلام ئەگەر فعلهکان یهک جوړبوونایه نهک جوړی عادهتی و پیچهوانه، دهبوو راناوهکان له ههر دوو فعلدا به پیی قیاس له یهکتر کردن ئەم شکلهیان ههبوویایه:

- تۆ ئهوانت - دهو «یت»
- ئهوان تۆیان - دهبین «یت»

خۆ ئەگەر قیاسهکه له فعله عادهتییهکهوه ههڵستابایهوه دهبوو فعلهکان و راناوهکانیان بهم جوړه بن:

- ئهوان تۆ دهبینن
- ئهوان تۆ دهوین
- تۆ ئهوان دهبینیت
- تۆ ئهوان دهویت «یاخود دهویستیت»

سهیر لهوهدایه فعلی «ویستن» له رابردوودا وهک فعلهکانی تری تییهپر رهفتار دهکات و لهوان جوداواز نییه:

- ویستم - پارهم ویست - بمویستبایه...
- دیتم - پارهم دیت - بمدیتبایه...
- بیستم - قسهه بیست - بمبتستبایه...

وا دهزانم فعلی «ویستن» ی زاری کرمانجی خواروو ته‌گەر هەر خۆی مابایه‌وه بۆ ئایه‌نده، ده‌بوو صیغه‌ی بێته «ده‌ویم، ده‌ویسم» هه‌روه‌ک «ویستن» ده‌بێته «ده‌بیه‌م، ده‌بیسم». وایی ده‌چی له‌ ئاینده‌دا صیغه‌ی «ته‌فین» ی زاری کرمانجی سه‌روو دێته‌ جیگه‌ی ئاینده‌ی «ویستن» به‌لام به‌ شیوه‌ی «ئینتقالی پێچه‌وانه‌» نه‌ک شیوه‌ی عاده‌تی خۆی، ره‌نگه‌ هه‌ر بۆیه‌ش بێ له «ده‌مه‌وێ، ده‌ته‌وێ، ده‌یان‌ه‌وێ...» دا ئه‌م بزویته‌ی «ه» به‌دوا راناوه‌که‌دا دیت چونکه‌ کورت‌کرایه‌وه‌ی «ده‌م ته‌فی - ده‌ت ته‌فی - ته‌وێ، ده‌تان ته‌فی - ته‌وێ»⁴.

گوتمان زۆریش ئاشکرایه، صیغه‌ی «ده‌م ته‌وێت - ده‌مه‌وێت» به‌ ته‌واوی وه‌ک «ده‌م بیه‌ت - ده‌م بینیت» وایه. ته‌گه‌ر واتاکه‌ی «انتقالی پێچه‌وانه‌» نه‌بوویه‌ ده‌بوه «ده‌مخوازیت»:

- ده‌مه‌وێت - ده‌مخوازیت
- ده‌مه‌وین - ده‌مخوازن
- ده‌ته‌ویم - ده‌تخوازم
- ده‌مانه‌وین - ده‌مانخوازن

ره‌نگه‌ له‌ شیوه‌پێکی ته‌رجه‌مه‌ی فعله‌که‌ بۆ سه‌ر عه‌ره‌بی نه‌ختیک به‌ره‌و رۆو‌نبوونه‌وه‌ بروات: ده‌زانین رسته‌ی «ده‌مه‌وێت» به‌ واتای «أريدک» دیت، به‌لام له‌ ته‌رکیبدا به‌ پێی جیگه‌ی فاعل و مفعول له‌ رسته‌ی کوردی و عه‌ره‌بیدا وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ گوتبیت «تریدنی». جا ته‌گه‌ر ئیمه‌ فعلیکی تری عه‌ره‌بی بێنین که‌ ته‌رکیبه‌که‌ و واتاکه‌ی وه‌ک «ده‌مه‌وێت» ی کوردی بیت که‌میک یارمه‌تی خۆمان ده‌ده‌ین بۆ زیاتر ئاشنا‌بوون له‌ واتای فعله‌

⁴ - له «نووری عه‌لی ته‌مین» م بیستوه‌ ده‌لی، له‌ شاره‌زوور صیغه‌ی ئاینده‌ی «ویستم» ده‌بێته «ده‌ویسم». من ئه‌مه‌م له‌ رۆژی 4-10-1976 بیست، ئه‌وسا چه‌ند رۆژیک بوو ده‌ست کرابوو به‌ له‌چاپدانی ئه‌م نووسینه‌. مه‌سه‌عوود محه‌مه‌د.

کوردییە که. له عەرەبیدا فعل هەن ئەم دەورەى ڕوون کردنەووە بێنن وەک «تعوونی، تستمیلنی...». ئەوانیش لەڕیزی فعلی تری عەرەبی وەک خۆیان باشتەر مەفهووم دەبن:

- تسمعني - دەم بیهیت
- تراني - دەم بینیت
- تعوونی، تستمیلنی - دەمەوێت

بەلام دەبی ئەووە بزاین چونکە فعلەکانی عەرەبی له باری «پێچهوانە» بەکار نەهاتوون، مومکینیش نییه بەکار بین، ناتوانن بەتەواوی وەک فعلە کوردییە که رەفتار بکەن. له کوردیدا دەلێن «من دەمەوێت». له عەرەبیدا هەرگیز خەیاڵ بۆ ئەووە ناروات بگوتری «أنا تُعوونی، تستمیلنی». ئەم ئیمکان نەبوونە له فعلی کوردی عەدەتیش هەر بەرچاوه: کەس نەهێگوتووە و ناشی بلی «من دەمبینیت». هەرچەند له تەریکیبیشدا وەک رستهی «من دەمەوێت» داڕژاوه، هەر ئەمەیشە داخواری سروشتی «پێچهوانەیی» لهو تەرزە فعلە «انتقالي» یانەدا.

دیاردەى وەک گۆڕانی فعلی «ویستن» بۆ «ئەقین» له ئایندهدا که سه‌رچاوه‌یان جودایه و واتایان یه‌که، فعلی تری کوردیشدا دیتە بەرچاو. یه‌کیک له‌ فعله‌ یه‌کجار به‌کارهاتوه‌کانی کوردی که رابردوو و ئاینده‌یان له‌ دوو سه‌رچاوه‌وه‌ دین فعلی «دیتن» ه‌ که‌وا له‌ به‌شیکى زۆری کوردستانی ژێروودا صیغه‌ ئاینده‌که‌ی له‌ فعلی «بینین» ه‌وه‌ وهرده‌گرن وەک ئەم نمونەیه ڕوونی ده‌کاته‌وه‌:

- بینیم - ده‌بینم
- دیتم - ده‌بینم

کوردی کوردستانی ژێروو له هه‌ندێ ناوچه‌دا ده‌لێن «دیتم - ده‌دینم» که
 ئه‌مه به‌کارهێنانی راست و دروست و ره‌سه‌نیشه، به‌لام ناوچه‌کانی تر
 سه‌ریان له‌م به‌کارهێنانه‌ دیته‌وه که‌چی له‌ هی خۆشیان په‌سه‌ندتره.
 فعلی تریش هه‌ن صیغه‌ی ئاینده له‌ هی تر بخوازنه‌وه وه‌ک:

- رۆییم - ده‌رۆم
- رۆییشتم - ده‌رۆم
- دێرام - ده‌دێرم (به‌ واتای ئاودان)
- داشتم - ده‌دێرم (به‌ واتای ئاودان)

فعلیک هه‌یه له «داشتن» هه‌ په‌یدا ده‌بی، وه‌ک ئاینده‌که‌ی له «دێران» هه‌وه
 وه‌رده‌گیریت، که‌چی که‌م و زۆر پێوه‌ندی به‌ واتا که‌یه‌وه نییه: «هه‌ل‌داشتن»
 به‌واتای «فری دانه‌خوار» هه‌ وه‌ک که‌ ده‌لێی «له‌ شاخیم هه‌ل‌داشت»،
 ئاینده‌که‌شی ده‌بێته‌وه به «هه‌ل‌ده‌دێرم»... له‌ لایه‌ن واتاوه فعلی «هه‌ل‌داشتن»
 که‌ تێپه‌ره‌ خزمی «هه‌ل‌دێران» هه‌ که‌ فعلیکی لازمی روودان (مطاوعه)یه.
 هه‌ل‌دێران له‌ تصریفدا به‌ پیتی ئه‌وه که‌ فعلی روودانه، جودا ده‌بێته‌وه له‌ فعلی
 «دێران» که‌ تێپه‌ره‌ به‌ واتای «ئاودانی شیناورد» هه‌:

- دێرام (ئاوم دا) - ده‌دێرم
- هه‌ل‌دێرام - هه‌ل‌ده‌دێرم

«هه‌ل‌داشتن» یش چونکه‌ تێپه‌ره‌ هه‌ر ده‌چیته‌وه سه‌ر «دێران» و ده‌بێته‌وه
 «هه‌ل‌ده‌دێرم». جگه‌ له «هه‌ل‌داشتن» که‌ تێپه‌ری «هه‌ل‌دێران» هه‌ فعلی
 «هه‌ل‌دێران» یش تێپه‌رکردنی فعلی «هه‌ل‌دێران» هه‌ به‌ هو‌ی پاشگر
 «اند» هه‌وه.

ئەم ۋەزىن كۆرۈنۈشۈ دۈيى پۈتۈندى بە «انتقالى پۈچەوانە» ۋە نىيە، بەلام
 ھەلۋاردىيان لە زەرەر بەۋلاۋە شتىكى تىدا نەۋو. بۈيە ۋو نەختىكىان
 لەسەر ۋۆيشتەم.

بەكار ھىنانى سەرلەبەرى فەلەكانى تىش ۋەك ھى «دەمەۋى»،
 دەمانەۋى» يە لە ۋوۋى ئەۋەۋە كە راناۋى «فاعل» دەكەۋىتە شوۋىنى
 «مفعول»:

- دەمەۋى، دەمدى، دەمپەرژى، دەمخورى، دەمئىشى، دەمبى،
 دەمكەۋى - دەمچى - دەمبى [دەمبى - لە ھاتنەۋە].

لەمانە چۈريان:

1- ۋوۋ

2- كەۋتن

3- چوۋن

4- ھاتن

شىۋەى انتقالىشان ھەۋو. لەم لىستەيەى خوارەۋە ھەر دوو شىۋە بەكار
 ھىنانيان بە سەريەكەۋە دەھىنمەۋە ۋۆ ئەۋەى لە تەك يە كتردا باشتىر ۋوۋن
 بىنەۋە:

شىۋەى انتقالى - شىۋەى انتقالى پۈچەوانە

- دەبمى - دەمبى
- دەكەۋمى - دەمكەۋى
- دەچمى - دەمچى

• دهیښمې - ده میږی

له شپوهی انتقالیدا تاوی فاعله که بۆ سهر مفعولیک ده روات [له م نمونوانه دا مفعوله که دیار نییه]. له شکلی پیچه وانه دا له لاهه تاو بۆ سهر فاعله که دیت ههر وهک له فعله پیچه وانه کانی تریشدا هه مان دیارده شتیکی بهرچاوه.

به نمونه چهند فعلیکی عاده تی ده خه مه صیغه ی «انتقالي» و «انتقالي پیچه وانه» تا کو جاریکی تریش جوداوازی ئەم فعله ناعاده تیانه له غه یری خویان دهر که ویت. فعلی: نووستن، سووتان، برژان... ئەم فعلانه شپوهی «انتقالي» و «انتقالي پیچه وانه» یان نییه. ئەگه ر شیا با له و شپوانه دا به کار بین ده بوو بگوتری:

انتقالي - انتقالي پیچه وانه

- نووستمه ژووره که، نووستمی - ده منوی، دوو سه عاتان ده منوی
- سووتامه ئاگره که، ده سووتیمی - ده مسووتی، ئاگره که ده مسووتی
- برژامه گوشته که، ده برژیمی - ده مبرژی، گوشته که ده مبرژی

نمونه م له فعلی تیپه ر نه هینایه وه چونکه فعلی تیپه ر که بخریته لیسته ی «انتقالي پیچه وانه» واتا به دهسته وه ده دات به لام واتایه کی عاده تی نه ک «انتقالي پیچه وانه» ئەوساش له وانه بوو مروّف به سه هو وابزانئ نمونه که ده ستووره که ی تیکداوه. من که فعلی «خواردن» بکه مه نمونه له شپوهی «انتقالي» دا ئا شکرایه که واتا نادات به لام له پیچه وانه دا واتای عاده تی ده بیت:

انتقالي - انتقالي پیچه وانه

- خواردمه گوشت - ده مخوا، گوشت ده مخوا، گوشتم ده خوا

دەبىنى لە شكلى پىچەوانەدا «دەمخو» واتاى ھەيە لەبەر ئەمە دەشى
خوێنەرى شلک تىيدا بەسەھوو بچىت و دەستوورەكەى لى بشىوئىت،
ئەوساش بۆ ئەو بچىت كە ھەلە لە ھىنانەوھى وشەى «گۆشت» پەيدا بوە،
ئەگەر بگوترابايە «گورگ دەمخو» رستە كە راست دەردەچوو: بەلى ديارە
«گورگ دەمخو» گوتەيىكى راست و دروستە بەلام لە شكلى پىچەوانەدا
نەيە، فەرموو بە «دەمەوئى»ى بگرە:

• گورگ دەمخو - پارە دەمەوئى

پوختەى گوتە و دەستوورى ئەم فەلەنە ئەوھىە، چ تىپەر بن چ تىنەپەر، دەبى
لە بەكارھىنانىندا «انتقال» وەيا «انتقالي پىچەوانە» يان تىدا بىت، ئەگەرنا
دەبنەوھى فەلى عادەتى. سەيرى فەلى «كەوتن» بکە لە شىوھى پىچەوانەيدا:
كە دەلىي «دەمكەوئى» مەبەستت ئەوھىە بەش و حصەت دەكەوئى، واتە لە
شتىكەوھى مافىك بۆت دەگەرپىتەوھ. ئەگەر ئەمە نەبى و «خانوو كەوتن» بى
فەلەكە لە شىوھى عادەتى خۆيدا بەكار دىت و بىر بۆ ھاتنەوھى تاو و
تەئسىرىك لە خانوھكەوھ بەرەو تۆ وەيا خاوەنەكەى نارواوت. بە نموونەى
لەكار ھىنانى شىوھى پىچەوانەى فەلى «كەوتن» سەيرى ئەم چەند رستەيە
بکە:

• ئەرى تۆ چەندت لە مىراتەكە دەكەوئى؟

• نىوھم دەكەوئى

• لەم خانوھ تۆ نانتكەوئى برات دەيكەوئى!

• نەخىر، منىش دەمكەوئى

كە بلىم «تۆ خانووت دەكەوئى» وەك ئەوھىە گوتىيىم «تۆ مەرپ دەزى»
وہيا «تۆ پارەت بزر دەبى، لە ھىچ يەكەك لەم فەلەنەوھ چ تاووتىنىك لە

«خانوو، مهر، پاره» بهرهو تو ناگه رېته وه تاكو بگوتړئ ئه مانه فعلی انتقالی پیچه وانن.

ئهم فعلانه ی له لیسته ی سهروودا ژماره یان گه شت به 9 و ناوم نان «فعلی انتقالی پیچه وانن» ده بی بخرېته بهر تیشکی ئهم تبیینیانه:

1. له کوردیدا، بیگومان، فعلی تر هه ن دهوری پیچه وانن ببین به لام من بویان نه چووم وه یاخود له و شیوه ی ئاخواتنه ی من شاره زاییم بیان نیه فعله پیچه وانن کانیا ن بهر ئهم نووسینه نه که وتوون.
2. هر یه کیک له و فعلانه لیکولینه وه ی سهر به خوی دهویت بو ئه وه ی له هه موو باریکیه وه روون ببیته وه. فعلی «په رزان» که من لیره دا وینه پیچه وانن که یم باس کردوه، له شیوه ئاخواتنی تر دا به جوړیکی عاده تی ره فتار ده کات. له جیگه ییکی وه ک کوپی ده لین «نه پرژام بچم بو سه فهر - ناپه رژییم خانوه که م سواغ بده م» که ئهمه به کار هیئانیکی عاده تییه، واش ده بی ده کرېته فعلی «انتقالی» و ده گوتړئ «ناپه رژییمه سهر ئهم کاره» که له مه دا واتای «پیچه وانن» په یدا نیه.
3. ئه وه ی له م فعلانه ده کولیتنه وه ده بی ئاگاداری خوی بیت لئی تیکه ل نه بن. له فعلیکی وه ک:

- ده مبیټی، ده مکه ویتی، ده مچیتي، ده مگاتی، ده مداتی، ده مروانیتی، ده مکاتی، ده مگریټی...

خه یال بو ئه وه ده پروات صیغه کان درېژه پیدراوی صیغه ی «انتقالی پیچه وانن» بن چونکه «ده مبی، ده مکه وی، ده مچی» پیچه وانن. جاری باسی «ده مبیټی» ناکه م چونکه نه ختیک درېژه ی هه یه، به سهریدا باز ده دم بو ئه وانی تر و دواپی بو ئه و ده گه ریمه وه.

فعلى «دهمكه ویتى»: ئەم صیغەىە «انتقالى» یە و فاعله كەى كەسى سییەمى تاكه، مهفعوله كەشى كەسى یە كەمى تاكه. كه بین صیغە كە بدهین به كەسى یە كەم دهلین «دهیكه ومى». له م صیغەیه دا راناوى كەسى سییەمى تاك كه دواى نیشانهى «ده» دیت و بریتییه له «ی» بوه به مفعول ههروهك راناوى كەسى یە كەمى تاك له صیغەى «دهمكه ویتى» مفعول بوو. ههه چۆن دهلیى «دهمكه ویتى» دهتوانى مفعوله كه بگۆریت به راناوى كەسه كانى تر:

- دهیكه ویتى، دهتكه ویتى، دهمانكه ویتى، دهتانكه ویتى، دهیانكه ویتى

ههرواش دهتوانى به پى داخوازی حال راناوه كان بكهیت به فاعل وهیا مفعول وهك كه بلیى:

- دهمكه ونى، دهیانكه ومى، دهتكه ومى، دهمكه ویتى، دهتانكه وینى، دهمانكه ونى.....

ههروهاش فعله كانى تر دهشى راناوه كان تیاندا فاعل وهیا مفعول بن وهك:

- دهتگر مى، دهمگریتى، دهیانگر مى - دهمگرنى دهتانگرنى، دهمانگرنى، دهیانگرینى...

لیره دا تیبینیه كى بنجى ههیه له باره ی گۆرانی راناوه كان له فاعله وه بو مفعول: راناوى كەسى یە كەم كو و تاكى، نابن به مفعولى راناوى كەسى یە كەم. ههروهاش راناوى كەسى دوهم هیچیان نابنه مفعولى راناوى كەسى دوهم. ناگوترى:

- دهمبینم - دهمانبینم
- دهمانبین - دهمانبینم
- دهتكهیت - دهتانكهیت
- (ئیه) دهتانكه - (ئیه) دهتكه

له نموننه‌ی چواره‌مدا راناوی «ئیه» م نووسی تا کوو معلوم بی صیغه که هی که‌سی دوه‌می کویه نه ک هی سییه‌می کو چونکه راناوی فاعل بو که‌سی سییه‌می کو و که‌سی دوه‌می کو له فعلی ئاینده (مضارع) دا هه ر «ن» ه. که بلیم «ده‌تانکه‌ن» له‌وانه‌یه واتاکه‌ی «ئه‌وان ئیه ده‌که‌ن» بیت، که بشلیم «ده‌تکه‌ن» ده‌شی «ئه‌وان تو ده‌که‌ن» بیت.

له حاله‌تیکدا بمانه‌وی که‌سی یه‌که‌م بیته مفعول بو که‌سی یه‌که‌م وه‌یا که‌سی دوه‌م بیته مفعول بو که‌سی دوه‌م ده‌بی «خو» بجیته پیش راناوی نه‌لکاوای که‌سه‌که‌وه و ته‌رکییکی «اضافی» هه‌ردووایان بیته مفعول، وه‌ک:

- من خۆم ده‌بینم، من خۆمان ده‌بینم، تو خۆت ده‌بینیت، تو خۆتان ده‌بینیت، ئیمه خۆمان ده‌بینین، ئیه خۆتان ده‌بینن

ده‌شگوتری:

- خۆم خۆم ده‌ناسم، خۆمان خۆمان ده‌ناسین، خۆتان خۆتان ده‌ناسن....

ئهم دروست نه‌بوونه‌ی گوته‌ی وه‌ک «من ده‌مبینم، ئیمه ده‌مانبینین» له لاپه‌ره‌ی 463 یه‌شی یه‌که‌می به‌رگی سییه‌می گو‌فاری کو‌ری زانیاری کورددا باس کراوه ته‌علیلیکیشی بو هاتوته‌وه به‌پیی داخوازی ده‌مه‌ته‌قه‌ی ئه‌و جیگایه⁵ به‌لام ره‌واندنه‌وه‌ی گرفته‌که گه‌لیک له‌وه‌ی پتر ده‌وی که له‌و شوینه‌دا روونم کردوته‌وه، ته‌نانه‌ت لیره‌شدا ده‌رفه‌تم نییه خۆم له‌ ئه‌سلای باسه‌که‌ی «انتقالی پیچه‌وانه» بدزمه‌وه تا کو ته‌علیلیکی ته‌واو به‌یتمه‌وه بو دروستبوونی «من خۆمانم دیت - تو خۆتانت دیت» و دروست نه‌بوونی «ئیمه خۆمانم دیت - ئیه خۆتانت دیت»، واته‌ بوچی دروسته‌ تاک بیته

⁵ - دواتر که لیکۆلینه‌وه‌کان خرا نه‌ شکلی کتیب له ژیر عنوانی «رێزمانی ئاخواتنی کوردی به‌پیی لیکۆلینه‌وه‌ی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی» ئهم ته‌علیله که‌وته لاپه‌ره 64 ی کتیبه‌که.

«فاعل»ى ئەو گروپەى خۇى يەكىنكە لە وان، كەچى «گروپ» نابىتەو
«فاعل» بەسەر تاكىكى خۇيدا.

كە بىيىنە سەر كەسى سىيەمى تاك و كۆ، لەویدا حالەت بە تەواوى دەگۆرى،
تۆ دەتوانى بلىي:

• ئەو دەى بىنىت - ئەو دەيان بىنىت - ئەوان دەيانىن - ئەوان
دەيىن

بەلام دەبى بزائىن لىرەدا فاعلەكە عەينى مفعولەكە نىيە، واتە راناو نەلكاوەكە
هەر خۇى نىيە دەبىتە راناوى لكاو، بەلكوو هەر يەكەيان كەسىكى جودان. كە
گوت «ئەو دەى بىنىت - ئەو دەيان بىنىت» وەك ئەوئەبە بلىي «دارا حەمە
دەبىنىت - دارا مەرەكان دەبىنىت». ئەگەر وىستت بلىي «دارا دارا دەبىنى»
دەبى لىرەشدا «خۇى» بەكار بەيىت:

• دارا خۇى لە ئاوتەدا دەبىنىت - ئەوان خۇيان دەناسن - دارا خۇيان
دەژمىرىت

واتە ئەو گروپە دەژمىرىت كە خۇى يەكىنكە لەوان. ئەمەش لەو قابىلەتانەيە
كە «غائبوون» پەيدای دەكات چونكە «ئەو» بۆ هەموو تاكىكى غائب
دەست دەدات هەر وەهاش «ئەوان» بۆ هەموو گروپىكى غائب دەست
دەدات لە هەمان رەستەدا، بەلام «من، تۆ» تەنھا بۆ يەك تاك دەست
دەدەن، «ئىمە، ئۆ» ش تەنھا بۆ گروپىك دەست دەدەن لە هەمان
رەستەدا.⁶ وەك دەبىنىت تازەيى باسى رىزمان لە كوردیدا بە بەريەو هەيە لە

⁶ - لە گوتارى «سووپىكى خامە بە دەورى «راناو»دا» كە لە بەشى يەكەمى
بەرگى دوهمى گۆفارى كۆرى زانىارى كورددا بلاو كرايەو بەسم كردو كەوا هوى
زۆربوونى «راناو» لەلایەن بىروپراى نووسەران ئەوئەبە كە صفەتى «غائب» وا
دەكات وشەيىك جىگەى وشەيىكى ترى «غائب» بگريتەو. كە گوتارەكە بوە

زیمنی «حه شارگه» یه کی باسلینه کراودا حه شارگه ینک و دوانی تر دهرکهون. ئیتر با بگه ریننه وه به رهو باسی ئه سلیمان.

نمونه ی به کار هینانی جوړی «انتقالی» مان له «دهمکه ویتتی - ده مگریتی» هینایه وه که ئه م ته رزه صیغه یه له م دوو فعله و ئه وانی تریشدا پیوهندیان به «انتقالی پیچه وانه» وه نییه. به راستی سه رله به ری فعله کان، چ پیچه وانه و چ غه یری پیچه وانه»، ده بی هه رتا که یان به جوړیکی سه ربه خو لئی بکو لریته وه و سروشتی تایبه تی هه ر یه که یان روون بگریته وه چونکه به هو ی باری یه کجار له عاده تبه ده ری ئه م فعلانه لایه نی زور ورد و نازکیان تیدا ده دیتریته وه که وا له فعلی عاده تیدا هه رگیز په یدا نییه، جگه له وه ی که تازه یی باسه که، ویرای وردی و نازکی، له پیداویستی لیکو لینه وه و لیو ردبوونه وه یان زیاد ده کات.

به نمونه فعلی «دهمچی» به واتای «پارهم ده چی، مه سه رفم ده چی - زه ره رم لی ده که وئ» له تصریفدا زور به رچاوه که فعلیکی «انتقالی» پیچه وانه یه چونکه له و باره دا نه بی ناشی راناوی «م» بجیتته دوا ی نیشانه ی ئاینده وه چونکه معلومه به ئه سل فعله که «ده چم» ه، له باری «انتقالی» دا ده بیتته «ده چمی - ده چمه خانوه که»، دیاره «دهمچی» هیچ کامیکیان نییه و له ریزی فعله کانی تری وه ک خو یه تی که ئه وانیش راناوی فاعلیان له باری پیچه وانه دا ده چیتته دوا ی نیشانه ی ئاینده یانه وه. ئه م شیوه به کار هینانه که نه له عاده تی و نه له «انتقالی» دا نایه ته به رچاو فعله که ده خاته ریزی «انتقالی پیچه وانه» هه رچه ند له رووی واتاوه هینده ی به شیک له فعله کانی تر «دهمه وئ، ده مخورئ، ده مئیشی...» فاعلبوونی راناوه که ی «م» ههستی پئ ناکرئ. «دهمچی» که له واتادا «زه ره رم لی ده که وئ وه یا پارهم ده چی» یه، له دوو روه وه راناوه که ی به فاعل حیساب ده کرئ:

به شیک کی کتیبی «وردبوونه وه له چه ند باسیکی ریزمانی کوردی» ئه م باسه ی ته ئسیری «غائبوون» که وته لاپه ره کانی 89-90 ی کتیه که.

یەكەم: كە لە بەكار هێنانی «پێچهوانە»ی دەرھاوێت و لە جیاتنی «زەرەر مەندوبوون و پارە و مەسرهف چوون» لە واتایەکی عادییدا سەیری كەیت. كە مەبەستت ئەو بە بێ بێی «برام دەچی - نەك پارە و زەرەر» ھەرگیز ناتوانی فعەلەكە بكەیتە پێچهوانە و براكە حەزف كەیت و بێت «دەمچیت» چونكە براكە لە حیسابی خۆیەو چوونەكە دەكات نەك بەزەرەری تۆ.

دوهم: كە بە حالەتی «انتقالي» خۆی بگرت و بەكار هێنانە پێچهوانەكە لە گەڵ انتقاليەكە بەراورد بكەیت، لە پێشەو جۆری «انتقالي» سەیر دەكەین:

- دەچم: ئەي خانوو ئەگەر كۆنیش بیت دەتچم - لێرەدا راناوی كەسی دوهم مفعولە و هی كەسی یەكەم فاعلە.
 - دەچیت: ئەي كێچ ھەرچی بكەم دەمچیت - لێرەدا راناوكان جینگەیان بە یەكتر گۆرییەو لە فاعلیەتەو بە مفعولیەت.
- ئەم جار باری پێچهوانە:

- دەمچیت: ئەي پارە چەندی دەست دەپاریزم ھەر دەمچیت

لەم بەكار هێنانەدا ئەو «ئ»ە كە بەدوا فعلی «انتقالي»دا دێت دەرئەكەوتەو، بۆیە لە كەسی دوهمەو تەئسیریك دەگەرێتەو بە كەسی یەكەم كە ئەگەر لەباری پێچهوانەدا نەبوویایە كەسەكە یەكەم دەبوو بە مفعولی راستەقینە [ئەي كێچ دەمچیت].

بۆت دەرئەكەوێت فاعل بوونی ئەو راناوی جینگە مفعولی گرتۆتەو [بە دوا نیشانە مزارعدا - دەمچیت] لە بەراورد كردن و مەبەستی گوتەكەو دەرئەكەوێت دەنا بە زاھیر فاعلی رێزمانی لە رستەي «دەمچیت»دا راناو كە كەسی دوهمە «یت» ھەروەك لە «دەچیت»دا كەسی دوهمە.

له فعلی وهک «دهمخوری، دهمنیشی» سروشتی فعله کان و ئه و مه به سته ی
له باره پیچه وانه که یاندا نیازی قسه که ره، وا ده که ن له خه یالدا شتیک هوی
ههستی «خوران و ئیشان» بیت دهنه له رواله تدا و له ناو دهقی رسته کاندای
هیچ وشه پهیدا نیه ئه و دهوره ببینیت. له م به کارهیتانه دا «دهشی خوری و
دهشی ئیشی» شه به نگ و تارمایی فاعله ریزمانیه که دهرده که ویت نه ک
فاعله که، به لام ئه گهر فعله کان به عاده تی بیتنه ناو رسته وه فاعله کان بوخویان
دهرده که ون نه ک تارماییان وهک که بلی «دهستم دهخوری، سهرم
دهئیشی» دوو وشه ی «سهر، دهست» فاعلی عاده تین، که گویتشت
«دهمخوری، دهمنیشی» له خه یالدا شه به نگ شتیک ده بیتنه هوی «خوران،
ئیشان».

بگه ریمه وه بو فعلی «دهمبی، دهمانبی»:

له م فعله دا قابلیه تیک ههیه پتر به ولای خاسیه تی «انتقالی» یه وهی ده بات،
قابلیه ته که ش له وه وه دیت که هه ندیک وشه هه ن به به ریان ه وه ههیه ری
خوش که ن له بهر فعلی «بوون» دا ته ئسیری خوی به ده ور و به ردا بپژینیت،
ئه مه ش چۆنیه تیه که ی:

• ده لئی «بوومه پاله»

له مه دا فعلی «بوون» به جوړیک عاده تی له شکلی «انتقالی» به کار هاتوه،
که مفعوله که ت لادا ده لئی «دهمبی». له م حاله ته دا پاله یی ئه و په ری بوونه که
ده گریته وه و چی تری به دوا دا نایه ت، له بهر ئه مه ناتوانی بلی «دهبمی»
به لام ئه گهر بابته ی «بوون» ه که خزمایه تی تیدا بیت، که ده کاته پیوه ندی
نیوان دوو لایه ن، ئه وسا به کارهیتانی «بوون» وینه ییکی هه لده گریته که
ئیشاره ت بو پیوه ندیه که ی تیدا دهر که وتبیت وهک له م نمووانه دا ده دیتری:

• تو نایته خوارزای دارا

- به لّی ده بمه خوارزای - به لّی ده بیمی

لیره دا راناوی «ی» که له دواي نیشانه ی ئاینده وه هاتوه هه مان راناوی اضافهی که سی سییه می تاکه که له رسته ی یه که مدا «ده بمه خوارزای» به دوا وشه ی «خوارزا» وه یه که به پیتی ده ستووری گشتی فعله «انتقالی» یه کان له رسته ی «ده بیمی» دا ئه گهر به ده ری بکه یه وه ده بی بلیین:

- ده بیمه خوارزا- ده بیمه خزم

له فعله کانی تر دا، وه ک که بلیی:

- ده گه مه دارا - ده یگه می
- ده چمه بازار - ده یچمی
- ده نۆرمه جاده - ده نۆرمی..

ئهم راناوی «ی» که له پاش نیشانه ی ئاینده وه هاتوه له هه موو فعله کاند هه ر خۆیه تی راناوی مفعولی «انتقالی» نه ک «مضاف الیه» بۆ مفعولی انتقالی [خوارزای]. له رسته ی «ده یگه می» مفعولیک نه ماوه ته وه له خه یالدا بیر ی لی بکه یه وه، به لّام له رسته ی «ده بیمی» دا مفعولیک ماوه و بزر بوه ئه ویش مفعوله که ی «خزم، خوارزا، مام، برا...» یه که هه ر ئه و مفعولی «انتقال» یه.

بیگومان زۆر شتی تر ماوه قسه ی لی بکه ین بۆ ده رخستنی خاسیه تی تاک تاک ی فعله کان وه ک که بلیین له وشه ی «کردن» واتا «انتقالی» یه که له گۆرینی شتیک به شتیک ئه و انتقاله راده گه یه نیت دیاره فره قه که ش له وه وه دیت «کردن» تیپه ره و «بوون» تینه په ره وه ک که «گۆرین و گۆران» یه که میان تیپه ر و دوه میان تینه په ره. ئه گه ر ری به خۆم بدهم بۆ مه به ستی روون کردنه وه وشه ی عه ره بی به کار به یتم ده لیم فعلی کردن «جَعَلَ» راده گه یه نیت فعلی «بوون» یش «صیرورة - ایلولة» راده گه یه نیت.

تیبینه کی زور بنجی و گرنگ له شیوهی «انتقالی» و «پیچه‌وانه» ئه‌وهیه
 تصریفی فعلی پیچه‌وانه هه‌میشه وه‌ک فعلی تیپه‌ر ده‌کریت هه‌رچه‌ند زانیمان
 له‌و کومه‌له‌ فعله‌ی پیچه‌وانه‌دا ته‌ن‌ها فعلی «ویستن - ده‌مه‌وی...» تیپه‌ره،
 ئه‌وانی تر سه‌رله‌به‌ریان تیپه‌په‌رن. له‌م لیسته‌یه‌ی خواره‌وه تصریفی هه‌ندیک
 له‌ فعلی پیچه‌وانه‌ی تیپه‌په‌ر ده‌هینمه‌وه که وه‌ک تیپه‌ر ره‌فتار ده‌که‌ن: فعلی
 «بوون، دزان» ده‌که‌م به‌نموونه‌ی به‌راورد کردن [دزان هه‌ر شیوه‌که‌ی
 پیچه‌وانه‌یه‌ی هه‌یه]. «بوون» له‌ شیوه‌ی عاده‌تی تصریف بکریت ده‌بیته
 «بووم، ده‌بم - بووین، ده‌بین...». له‌ شیوه‌ی پیچه‌وانه‌دا:

- ئه‌ری مندالتان بوو؟ به‌لێ بوومان - نه‌خیر نه‌مانبوو
- ئه‌ری مندالیان ده‌بی؟ به‌لێ ده‌یانبی - نه‌خیر نایانبی
- ئایا جلکه‌ چلکنه‌ کانتان دزان؟ به‌لێ دزامان - نه‌خیر نه‌ماندزان
- ئایا داراتان ده‌دزی؟ به‌لێ ده‌ماندزی - نه‌خیر ناماندزی

ئهم تصریفه وه‌ک ئه‌وه‌یه بگوتری:

- ئه‌ری نانتان خوارد؟ به‌لێ خواردمان - نه‌خیر نه‌مانخوارد
 - ئایا مه‌ره‌ کانتان فروشت؟ به‌لێ فروشتمان - نه‌خیر نه‌مانفروشت
- سه‌یری چۆن له‌م فعله تیپه‌په‌رانه‌دا «بوومان - ده‌یانبی - دزامان -
 ناماندزی..» راناوی فعلی تیپه‌ر و صیغه‌ی فعلی تیپه‌ر به‌کار هاتوون، هه‌ر
 ده‌لێی خه‌ریکن ده‌ستووریکێ بنجی و زنده به‌رچاوی زمانی کوردی بشیوین.

4. حەشارگەى «ناوگر»

وا رۆيويه له نيوان رۆشنپيران و زمانه‌وانان و ريزمانشناسانى كورد كه‌وا ئه‌وه‌ى پيى ده‌لين «ناوگر Infix» له زمانى كورديدا پيدا نيه، وه‌ك كه «پيشگر و پاشگر Prefix, Suffix» هه‌يه. ده‌لين ديارده‌ى پيشگر و پاشگر ديارده‌ى به‌رچاو و بى ده‌مه‌ته‌قه‌يه له كورديدا [منيش له‌وه‌دا له‌گه‌ليان يه‌ك قسه‌م] به‌لام ديارده‌ى هاتنى ده‌نگيك له‌لاوه بو ناواخنى وشه‌ى كوردى كه‌س نه‌يديتوه و نه‌يبيستوه..

ئه‌وه‌ى راستى بى، له‌م باسه‌دا نامه‌وى بلي‌م دلي‌ا بووم له‌ هه‌بوونى ناوگر له زمانى كوردى، ليزه به پيشه‌وه‌ش هه‌رگيز نه‌مگوتوه ناوگر له كورديدا هه‌يه به‌لام بپاريشم نه‌داوه له‌ دژى هه‌بوونى: ناوناوه له‌ نووسيندا ئيشاره‌م بو هه‌ندى وشه‌ كردوه كه‌ بى ده‌چى شتيكى وه‌ك ناوگر يان تيدا بيت، له‌گه‌ل ئيشاره‌ته‌كه‌شدا گومانى‌كم خستۆته ده‌ورى ناوگر بوونى ئه‌وه‌ى له‌ ناواخنى وشه‌كاندا ده‌ديترين به‌وه‌دا كه‌ گوتوومه له‌وانه‌يه ناواخنه‌كه‌ ئاكامى شوخى كردن بوو بيت وه‌يا پيداويستىكى فۆنه‌تيكى هيناييتيه ناو وشه‌كه‌وه.

له‌م نووسينه‌شدا به‌ جوړىكى يه‌كجارى دان به‌ بوونى ناوگرى كورديدا ناهينم، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ى جارانيش ديارده‌ى بوونى ناوگر له‌ به‌شيكى وشه‌كانى كورديدا به‌لاوه نانيم چونكه وه‌ك ده‌رده‌كه‌ويت له‌م نووسينه‌دا باسى ناوگر و بوون و نه‌بوونى ريبازىكى روونترى هه‌يه له‌وه‌ى تا ئيستا به‌ بيراندا هاتوه.

به‌ دهم سرنج راگرتن له‌ ئاخاوتنى كوردى و ريزمانى كورديه‌وه، رۆژ له‌ دوا رۆژ تاك تاكه وشه‌ى ئه‌وتۆم دۆزيوه‌ته‌وه كه له ناواخنه‌كه‌يدا ده‌نگيك وه‌يا زياتر هه‌يه گومان له‌وه‌دا نيه كه له‌لاوه بوى هاتوه واتايه‌كى تازه‌ى پيدا كردوه وه‌يا گوڤيتىكى خستۆته ناو وشه‌كه‌وه به‌و جوړه‌ى كه‌ چاو‌نۆر ده‌كرى له‌ ده‌ورى ناوگر.

ئەم لیستەییەى خوارەوە وشەى ئەوتۆن پى دەچى ناوگریان تیدا بیت:

- رەمانە - بە شوینی گەشتنەوە یە کتری ران و سمت دەلین، رەنگە لە وشەى «ران»ەوە بە ھۆى ناوگر «ەم» پەیدا بوویت.
- ئاسەوار - ناوئاخن کراوى «ئاسار»ە بە واتای شوین و شوینەوار: «ئاسەواری براهەو»، واتە ھىچ شوینەواریكى لى بەجى نەما، وشە کە لە «ئار»ى عەرەبییەو ھاتو.⁷
- شەبەق - بە واتای «شەق بردنیکى گەرە»، پندەچى لە وشەى «شەق» وەرگیرايت.
- ریزەوپیژە - لە رزان و پژانەو ھاتو. دیارە دەنگیکى «ى» ھاتۆتە نیوان یەکەم و دوەم پیتی وشەکانەو. ھەرچەند دەشى بايەخ بە «ریژە» نەدەین چونکى لە ھەندى لەھجەى کوردى لە جیاتى «رشتن» «رشتن» دەلین بەلام «پیژە» بايەخى ھەيە چونکە نەم بیستو ھە ھىچ لەھجەینیکى کوردى لە جینگە «پژان» «پیژان» بەکار بەینن.
- ترۆپک - بە تۆپەلەى سەرى شاخ دەلین، وا پى دەچى لە وشەى «تۆپ»ەو ھاتبیت. ھەندى لەھجە «تۆپک»ى پى دەلیت.
- لامیژى - «تیھەلخستنى بەچکەى ئازەل لەم بزە، یان مەرە و لە یەکینى تر».

⁷ - مامۆستا لە کتیبى «زاراوەسازى پێوانە»، لاپەرە 200 دەنووسیت:

«بەر لە دە سائیک لە نووسینیکمدا بۆ ئەو چوو بووم کە وا رەنگە «ئاسەوار» ھەمان «ئار، ئاسار»ى عەرەبى بیت شیوەگۆرى تیدا کرابیت. مامۆستا ھەسەن قزنجى لە گوتاریکیدا کە گوڤارى کۆر بە سەرپەرشتى کردنى خۆم بۆى بلاو کردو ھە رایگە یاند کە لەو ھەدا سەھووم کردو «ئاسەوار» کوردی رەسەنە بە واتای شوینەواری کۆن ھاتو. ئەو ھەدا راستیە کەم لى ون بوو، بەو گوتارەى مامۆستا قزنجى لیم روون بوو».

/سایتى مامۆستا.

- گوڤره ميژ - «مانگا بهر له دوشيني، گوږه که که ی تېهه لده خه ن و خپرا خپرا «که بوانوو» ده می پی لی ده کاته وه، ئینجا شیره که به ئاسانی ده داو و ئه یدوشی».⁸
- بریشکه - له برژانه وه هاتوه. دیاره دهنگیکي «ی» له لاه وه هاتوه بو ناوئاخنی وشه که. برژ- بریشکه - برژ که: داخوازی فونه تیک دهنگي «ژ» ی گوږپوه به «ش» چونکه پاشگری «که» دهنگي «ک» ی کپی تیدایه، له حالیکدا دهنگي «ژ» ئاوازه داره حه ز له «گ» ده کات، بویه یه «ژ» که بۆته «ش» که ئه ویش کپه تاکوو له گه ل «ک» دا ریک بکه ویت.
- ناوبریشک - راستیه که ی «نان بریشک» ه و گوږاوه، ئه ویش وه ک وشه ی «بریشکه» له برژانه وه هاتوه.
- ئارو - به وهنده ئاوه ده لاین که بایی یه ک جار شوستنی جلک بکات. ئه گهر که رتی پی شه وه ی وشه که «ئار» واتای سهر به خو وه یاخود ئه صلیکی سهر به خو ی نه بیت، وا پی ده چی دهنگي «را» له لاه بو نیو «ئاو» هاتبیت.
- خارشت - نه خو شیه کی پیستی ئاژه له که زور به خوره. دیاره له «خوران» هاتوه، به زاهیر دهنگیکي «ا» هاتوته نیوان «خ / ر» له وشه ی «خوران».
- بواردن - له «بوردن» وه هاتوه. ئه میشیان دهنگیکي «ا» هاتوته نیوان «و، ر» و فعله که ی کرده به تیه ر.⁹

⁸ - ئه م شهرحانه له لاپه ره 80 له زنجیره ی یه که می بابه تی فولکور، ئاماده کردنی ره ئووف ئالانی و محمه مد عه بدولکه ریم به رزه نجی له گه ل دوو وشه ی «لامیژی - گوږه میژ» بی ده سکاری وه رگیراون.

⁹ - بنواره لیسته ی فعله کانی لاپه ره 123 و شهرحی «بوردن» له لاپه ره 124 کتیبی «ریزمانی ئاخوتنی کوردی به پیی لیکۆلینه وه ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی».

- ژماردن - له «ژمران» هوه هاتوه که صیغه ی روودانی فعله که یه و له ټايندهدا دهیته «دهژمرئ» وهک که «سووتا، برژا، رما» له ټايندهدا دهبه «دهسووتئ، دهبرژئ، دهرمئ». ټهم وشه یه تا ټیستاش وشه ییکی زیډوو و به کارهینراوه له ناو به شیکی زوړی عه شیره تی کورد.
- شاردرنه وه - ټهم فعله ش له «شرانه وه» وه به هو ی «ا» بوته تیپه ر و به ټسلّ فعلیکی روودانه وهک «پازانه وه، نالانه وه، ناورانده...». له تصرفدا فرهقی نیوانیان وهک تیپه ر و تیینه په ر درده که ویت:
 - شاردمه وه - ده شیرمه وه - ده شارمه وه
 - شرامه وه - ده شیرمه وه
 - رازامه وه - ده رازیمه وه
 - ناورامه وه - ده ناوړیمه وه
- سپاردن - ټه صلی ټهم فعله ټه گهر لیږدهدا توّمار نه کریت له وانه یه به هو ی کهم له کارهینانیه وه پاش ماوه ییکی تر تی بجیت. ټه صلّه که ی له «سپران» هوه هاتوه که ټه ویش فعلی روودانه و ټاينده ی دهیته «دهسپرئ» وهک که ده گوترئ «کاره که به دارا سپرا - دهسپرئ». من بوّ خوّم له هاتوچو ی نیوان عه شیره تانی رانیه و پژدر گویم لییان بوّه ټهم وشه یه یان وه ها به کار هیتاوه. به و پینه ده بی ټه لفیک وهک ناوگر هاتبیت و کردبیتیه «سپاردی».
- دروینه - له «دروون» هوه هاتوه: لیږدهدا نوونه که ی چاوگ به به شیکی وشه حساب کراوه و دهنگیکی «ئ» که وتوته پیشه وه هه ر خوْشیه تی له زوړ ناوچه دا پیی ده لّین «دروونه». ټهم «ینه» ی

له م شهره دا هه ندیک روون کردنه وه ی خوّم له باره ی فعلی «بووردن» نووسپوه، پیشت لیزنه به ټه ندامه تی د. نه سرین فه خری و سادق به هاته دین و نووری علی ټه مین «بووردن» یان به تیینه په ر و «بواردن» یشیان به تیپه ره که ی داناوو.

كۆتايى وشە كە وەك پاشگرەكانى: «نسكىنە - ماشىنە - شلكىنە،
رەشكىنە، سېيىنە....» نىيە كە ھاتوونەتە كۆتايى ناوۋە نەك فعلەوۋە
دەشزانىن «دروون» سەر بە فعلە نەك ناو.

- گرنج - لە «گنج» ەوۋە ھاتوۋە كە لە واتادا زۆرى لى نىزىكە. لىرەدا
دەنگى «ر» بە زاھىر بۆتە ناوگر.
- گرژ وادەزانم لە وشەى «گرژ» ەوۋە ھاتىيەت وەك كە دەگوتىرئ
«بەگژى دا چۆۋە». واتاي «گرژى» لە بەگژداچوونەوۋە زۆر روونە.
لىرەشدا ناوگر دەنگى «ر».
- برنج - دەيى لىكۆلىنەوۋەيىكى مېژوۋىيى و بەراوردى تىدا بىكرىت بەر
لەوۋەيى بلىين بە ھۆيى ناوگرى «ر» ەوۋە لە «بنج» ەوۋە ھاتوۋە. وەك
دەزانىن «برنج» رۋەكىكى زۆر ناودەر كىدوۋە بەوۋەيى كە «بنج»
دادەكوتى.
- قرژ - وادەزانم لە «قرژ» ەوۋە ھاتىيەت، چونكە «قرژ» بۆ گىيى وشك
و دېر ك و شتى ئەوتۆيى رۋەك لەگەل گەزىندەيى وەك ھۆلەپەزە و
شېرەكولە و... ھتاد بەكار دىت «قرژ» ىش بۆ موۋى سەرى مروۋف.
لەمەشدا ناوگرى «ر» دەورى دىتوۋە.
- كۆمەل - دوور نىيە لە «كۆل» ەوۋە ھاتىيەت،
- دايەمەدۆرەكىنە - يارىەكە لە كۆيى پىيى دەلىن «دونگ
لەمەرى» . وشەكە لە «دايە مەمدۆرىنە» كەوتۆتەوۋە بە ھاتنى
دەنگىكى «ك» بۆ ناو پاشگرى «اند» كە صىغەيى ئايندە و ئەمر و
نەھىدا دەبىتە «ين».

وادەزانم لىستەيى وشەكان گەيشتە 22 وشە. ھەر وەك بۆ يەكەم سەرنج
دەردەكەويەت تارمايى بۆرە دەستوورىك لەو وشانەدا دەدىتريەت كە بە ھۆيى
دەنگى «ا» و «ئ» لە فعلەكان و دەنگى «ر» لە ناوۋەكاندا لە وشەيى ترەوۋە
كەوتوونەتەوۋە. من تا ئىستا كە ھەزم نەكردوۋە بلىنم ناوگر ھەيە لە كوردىدا بە

هۆی ئهوهوه بوه چ دهستوورێکی بهرچاوم نههاتۆته بهر ههست رچه و رنچکۆلهێک رهنگ ریز بکات بۆ ههلقوتانی ناوگر له وشه، بهلام به تیهپهینی کات و بهرفرهوان کردنی مهیدانی بهدواداگهراڤ دروشمییکی دهستووری هاتنه ناوی ناوگری کوردیم بۆ روون بۆتهوه بایی ئهوهی ترس و دوودلی بیدهستووریم له باسه که بشکینیت. لهگهڵ ئهمهشدا، دیاردهی ریزمانی که سهیری ریی به هۆشی مرۆف گرت نابێ دان هینان بهو دیاردهیه لهسهه بوونی دهستوور پهکی بکهویت وهک ئهوهی بهشیکی فعلهکانی کوردی به شیوهی ریزهپه (شاذ) و بیدهستوور له رابردوهوه بۆ ئاینده گهردان دهکرین که سیش نهی گوتوه ئهه فعلانه فعل نین یاخود رابردوو و ئاینده نین چونکه دهستووریان نییه.

من لهه نووسینهدا باسی ناوگری کوردی وهک هشارگهییکی ریزمان دهخهمه بهر چاوی زمانشناسانی کوردهوه بۆ ئهوهی لێ ورد بینهوه و بهدوای راستی پرسیاره کهدا بگهڕین بهلکوو به لاییکیدا دهیهخن: چ بوون بێ چ نهبوون. دهبی ئهوهش به چاوی خۆمانهوه بگرین که «ناوگر» شتیک نییه وهک دیوی سپی و ئینسانخۆر که سلی لێ بکهینهوه وهیا دوعای «قنوت»ی لێ بخوینین، ههبوونیشی له کوردی چ حیسابان سههروهبن ناکات، بگره نهبوونی جیی سهیر هاتنهوهیه. ئهه نووسهراڤه و زمانشناسانهش که لیره به پێشهوه گوتویانه ناوگر له کوردی پهیدا نییه لێیان شیرن دیت دان به راستی پرسیاره کهدا بهینن ئهگهه بۆیان روون بۆوه ناوگر ههیه به پێچهوانهی بۆچوونی خۆیان. مامۆستایانی کۆلیج و قوتابخانهکانمان دهتوانن به چاوه سوور کردنهوه له قوتابیهکانیان دهمکوتیان بکهن و دهنگی رهخنه و نهسلماندنیان کپ بکهن، بهلام بیگومان دواي دههچوونی قوتابیهکان و بهسههچوونی ترسی کهوتن له «ئیمتحان» چاوهسوور کردنهوه به نیسبهت ئهه دههچوانهوهوه دهپووچیتهوه و دهبیته هۆی تیزتر بوونیان له تۆله سهندنهوهی سهردهمی نهفهس برینیان.

له کۆن و نوێ، لیڤه و له شویتانی تر ئه و ته‌رزه مامۆستایانه هه‌بوون و هه‌ن. ئه‌وان که‌سانه‌ خۆشیان و ئیمه‌ش ده‌زانین هه‌ره‌شه‌ کردن له‌ بێده‌سه‌لات کاریکی ناجایه‌زه، ئاکامه‌که‌شی که‌ زینده‌به‌گۆر کردنی مه‌به‌ده‌ئی ئازادیی بیر و باوه‌ر و سه‌رپۆش کردنی راستیی هه‌ره‌ریکه‌ له‌ خۆمانی ده‌ده‌ین. له‌به‌ر ئه‌مه‌ من له‌ ئیستاوه‌ ئه‌و ته‌رزه‌ هه‌له‌وه‌سته‌ تاوانبار ده‌که‌م هه‌روه‌ک هه‌میشه‌ تاوانبار کراوه‌ و ده‌بی بشکری‌ت. به‌لگه‌ی به‌ریه‌رچ دانه‌وه‌ی بیر و باوه‌ر ده‌بی له‌ هۆش و ژیریژی و واقع و راستیی‌وه‌ هه‌لینجری‌ت نه‌ک هه‌ره‌شه‌ کردن له‌ بێده‌سه‌لات. ده‌بی ئه‌وه‌ش بلیم، باسی ناوگر وه‌کوو هه‌موو باسیکی تری ریزمانی کوردی له‌ شیوه‌ی ئاخاوتنی ئیستاکه‌مانه‌وه‌ سه‌ر هه‌له‌ده‌ات نه‌ک له‌ بنج و بناوان و سه‌رچاوه‌ی ئاخاوتنی چه‌ند سه‌د و چه‌ند هه‌زار ساڵی له‌مه‌و پێش.

گریمان به‌ تۆزینه‌وه‌ییکی میژووپی ورد و قوول بۆمان روون بۆه‌ فلانه‌ پاشگر و پیشگر و ناوگر له‌ کۆندا نه‌بوون وه‌یا جو‌ریکی تر بوون ئیمه‌ هه‌ر ده‌بی وه‌ک ئیستاکه‌یان سه‌یر بکه‌ین و بیان نرخینین. که‌ لیمان مه‌علوم بوو له‌ وشه‌ی «بواردن» و وشه‌ی وه‌ک ئه‌ودا ده‌نگی «ا» ناوگره‌ چ لزووم نامینی بۆ بنه‌بر کردنی پرسپاره‌که‌ بزاندري‌ له‌ کۆندا هه‌به‌ه‌؟ نه‌به‌ه‌؟ که‌ی هاته‌وه‌؟ چۆن به‌ه‌؟ چۆن گۆراوه‌؟ هه‌ر وه‌ک له‌ که‌س داوا نا‌کری بۆ ئیسپات کردنی پێشگربوونی «هه‌ل، ده‌ر، تی، را..» به‌ میژووودا بجیتته‌وه‌ و بزانی پێش هه‌زار ساڵ و دوو هه‌زار ساڵ ئه‌مانه‌ چۆن بوون و چۆن نه‌بوون. تۆزینه‌وه‌ی میژووپی کاریکی سه‌ربه‌خۆیه‌ و مه‌یدانی تری هه‌یه‌.

گریمان ئه‌م ده‌رگا کردنه‌وه‌یه‌ی تۆزینه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ به‌رووی رو‌شنییرانی کورددا هه‌یچی‌شی لی شین نه‌به‌وه‌ و سه‌ری به‌ هه‌یج ئاکامیکی به‌ره‌مه‌دار نه‌گه‌یاند، ئه‌وه‌نده‌ی به‌سه‌ بیه‌ته‌ هۆی چاو پێدا گیرانه‌وه‌ به‌ به‌شیک له‌ قه‌ناعه‌ته‌ ره‌گ داکوتاوه‌کانی ریزمانی کوردی که‌ به‌ ده‌ست ئه‌زموون و تاقی کردنه‌وه‌وه‌ شله‌که‌ ده‌کات.

«...»

له کۆتایی ئەم لیکۆلینەوانەدا بە دەرفەت دەزانم خزمەتییکی تیکرای ئەو
پێزمانشناسانە بکەم کە وا دەزانن راناوی کەسی سییەمی تاک له کۆتایی
فعلی ئایندهدا دەردهکەوێتەوه هەرچەند دان بەوهدا دینن کە له کۆتایی
رابر دووی تیننەپەردا ئەو راناوه دەرناکەوێت.

پێزمانشناسەکان له جیاتی ئەوهی بلین راناوی کەسی سییەمی تاک کە له
رابر دووی تیننەپەردا دەردهکەوێت، بە هۆی یە کگرتنەوهی قەوارەکە ی تیننەپە
له گەل قەوارەکە ی تیننەپە له ئایندهدا ئەویش بزر دەبێت، له جیاتی ئەمە
دین دەلین راناوی کەسی سییەمی تاک کە له رابر دووی تیننەپە
دەرناکەوێت بە هۆی ئەوهی له قەوارە ی ئایندهدا له گەل تیننەپە یە کتر
دەگر نەوه راناوه تیننەپەره کە دەردهکەوێتەوه، واتە له تیکبەستنی مردوو و
زیندوو مردوه کە دەژیتەوه نە ک زیندوه کە دەمری.

من له زۆر جیگەدا گوتوومه و نووسیومه، کەسی سییەمی تاک له صیغە ی
ئاینده دەرناکەوێت و ئەوهی دەبێتە کۆتایی فعله کە له و صیغە یەدا شیوه ی
تصریفیه نە ک راناو. له فعله کانی:

• دەچیت - دەخوات - دەژیت

• دەچیتن - دەخواتن - دەژیتن

دەنگە کانی «یت - یتن / ات - اتن / یت، تین» هێچیان نە بەتەنهایی و نە
بە تیکرای راناو نین بەلکوو شیوه ی تصریفین.

لێره بە پێشەوه، له نووسینی دیکەمدا، بەلگە ی راناو نەبوونی ئەو دەنگانەم
باس کردوه، بەلام لێرهدا ئەمجاریان چەند بەلگە ییکی دیکە دەهینمەوه کە
بەلای باوهری خۆمه وه هێچ گومانیک ناھیلێ بە دەوری راناو نەبوونی ئەو
دەنگانەوه، واشدەزانم کەسیک مەبەستی دۆزینەوه ی راستی یی یا دەبی
بەلگە کان بسەلمینی و واز له راناو بوونی ئەو کۆتاییانە بهینیت، یاخود له
سەر به تی بەلگە ی نوێی پێچەوانە ی بەلگە کانی من پەیدا بکات کە زانستی

پښمان پټيان رازی بیت نهک مهیلی پیداگرتن له سهر باوهړی کون خوی
پي هه لفریوتی.

بهر له وهی به لگه کان بهینمه وه واه چاک ده زانم وهرامی یه کیک له
به هانه کانی به راناو حساب کردنی ټو کوتایانه بدهمه وه که له مهو بهر
نه مهیناوه ته ناو نووسینی لیره به پیښه وه.

زمانشناس هه یه ده لی به لگه ی راناو بوونی دهنگی «ت» له کوتای فعله کانی
«دهراوت - دهچیت - دهژیت» و هه موو فعلیکی تری وهک ټوان که بو
که سی سیپه می تاکن، له وه دایه که واه ناچاری ټو دهنگه له کاتی
به کارهینانی پاشگری «هوه» به دیار ده که ویته وه. واته هه رچند مومکینه
بگو تری:

- دهروا - دهرواتن
- دهچی - دهچیتن
- دهژی - دهژیتن

به لام که ویستمان پاشگری «هوه» یان به دواوا بهینین ده بی دهنگه که ی
«ت» زیندوو بکهینه وه و بلین «دهرواتو وه، دهچیتو وه، دهژیتو وه» گویا
به مه دا ئیسپات ده بی که دهنگه که ی «ت» راناوه نهک «تن»...

ټم بوچوونه بوچوونیکي روا له تپه رهستییه چ پیوهندی به قوولایی زمان و
پښمان و دهستووراتی ټاخوتن و حوکمه ورد و نهینیه کانیانه وه نییه. ټو
که سه ی خه یالی بو دیارده ی هاتنه وه ی ټم «ت» ه چوه ده بوو له گه ل ټو دا
خه یالی بو که سی دوه می تاکیش چووبایه له فعله کانی وهک: «دهخویت،
ده کهیت، دهچیت» که له واندا به شی زوری کورد ده لین «دهخویه وه،
ده کهیه وه، دهچیه وه، ده نوویه وه...» چونکه له مه دا بومان معلوم ده بی به
نیسبه ت راناوی که سی دوه مه وه جگه له دهنگی «ت» که له کوتای راناوه که
هه یه دهنگیکی تری «ی» ش هه یه ټم پاشگری «هوه» خوی پیوه بگریت
بو یه بوو توانرا دهنگه که ی «ت» له فعله کانی «ده کهیت، دهرویت...»

بسویت و راناوه راسته کییه که ی «ی» بمینیتته وه که ده زانین ئەم «ی» ه هه رگیز سوانی بۆ نییه، واته وه ک دهنگه که ی «ت» نییه بسویت و نه سویت.

له حاله تی فعلی ئاینده ی که سی سییه می تاکدا چ راناوی وه ک «یت» وجودی نییه تاکوو بتوانین له ویشدا دهنگه سواوه کان به سواوی بهیلینه وه و پاشگره که به وه به شه ی راناوه کان بلکینین که وا وه ک «ی» ه که ی که سی دوهم ماوه ته وه و سوانی به سه ردا نه هاتوه. له فعلی «دهرویت - دهرووی» راناوه که دهنگی «ی» ه و ده توانی بلیی «دهرویه وه» دهشتوانی دهنگه که ی «ت» که زیاده کی تصریفیه بهینیتته وه و بلیی «دهرویه وه» به لام له فعلی «دهروا» نه راناو هه یه و نه دهنگیکی کونسنانت هه یه پاشگری «هوه» خوی پیوه بگریته وه بویه یه ده بی دهنگیکی کونسنانت بی و ببیته ئالفه ی پیوه ندی.

هاتنه وه ی دهنگی «ت» بۆ پیشایی «هوه» سیفه تیکی تازه به و «ت» ه نابەخشیّت و نایکاته راناو. به ر له قرتان و سوانی چی بووبیت به هه مان سیفه ته وه ده گه رپته، واته ئە گه ر شیوه و زیادی تصریفی بیت ههروه ها دیتته وه، کاتیک پیی ده لّیین ئەم دهنگه به راناوی دیتته وه بۆ دوا ی پاشگری «هوه» که ئیسپاتمان کرد بیت له بنه رتدا راناو بوه. نه هاتنه وه ی «تن» یش هه ر ئە وه نده ده لاله ته ی هه یه که دهنگه که ی «ت» به ئە سلّ نزیکتره له کوتای فعله کان بویه یه «ت» ه که به جوړیکی عفوی له شیوه ی به دهیدا هاتوته وه: من که بتوانم له فعله کاندای بلیم «دهروات، دهچیت - دهرواتن، دهچیتن» بۆ چی ده بی ناچار بيم سه رله به ری «تن» بهینمه وه له حالیکدا من به رله وه ی پاشگری «هوه» به کار بهینم ریم هه بوو ئە وه دهنگه ی «ن» بسوینم و اکتفا به «ت» بکه م. خو ئە گه ر دوو دهنگی «تن» وه یا ته نها دهنگی «ن» له گه ل پاشگری «هوه» دا هاتبا یه وه ئە وساش چ به لگه ییک له وه دا پهیدا نه ده بوو که ئە مانه «راناو»، ده بوو زووتر راناو بوونیان به ئیسپات گه یشتبیت تاکوو بلیین له هاتنه وه یان به دوا «هوه» شدا هه ر راناو. له زور جیگه ی کوردستاندا ئەم پاشگره ی «هوه» که به دوا فعلی ئە لفیدا دیت دهنگیکی «ی» ناوه ندی دهینن بۆ ئە وه ی پاشگره که خوی پیوه بگریّت که سیش نه یگوتوه ئەم دهنگه

ناوهندییه راناوه وهیا بهشیکه له بهشهکانی تری ئاخاوتن. به نمونه سهیری
ئهم رستانه بکه:

• هه لستا - هه لستایه وه

• گه را - گه رایه وه

گه رمی و ته پیری به هاره که پشکو کوژایه وه
پشکوی گول ئاتهشین به نه سیم بوو گه شایه وه

ئه و جار دیمه سهر پیشکesh کردنی ئه وه به لگانه ی که راناو نه بوونی
کوژایه کانی صیغه ی فعلی ئاینده (مضارع) بو که سی سییه می تاک وه ک
«ده چیت، ده بیت، ده خوات، ده ژیت» به ئیسپات ده گه یه نیت. لیره دا دوو
به لگه ی تا بلایی به هیز و خیلافیر به تازه بی ده به خمه سهر سفره ی
لیکوئینه وه ی ریزمانی کوردی. باوه ر ده که م وردبوونه وه ی به رده وام و سهرنج
راگرتنی ورد و قوول به لگه ی دیکه ی وه ک ئه مانه پهیدا ده که ن چونکه،
به لای منه وه، هه موو راستیه ک چ له زمان و چ له غهیری زمان له گه لیک
سه ره وه به راست ده گه ریت.

به لگه ی یه که م فعلیکی ئاینده ده هینین و تصریفی ده که ی، له و تصریفه شدا
راناوه کان جودا ده که یه وه یاخود بابلیین ده ست نیشانیان ده که ی:

• ده رۆم - «م»

• ده رۆین - «ین»

• ده رۆیت - «یت»

• ده روات - «ات» یاخود «ت» به پیتی رای ئه و زمانشناسانه

• ده رۆن - «ن» بو «ئیه» و «ئه وان»

ئىستا ئەم راناوانە - ئەگەر راناو بن - دەخەينە رستەى ئەوتوۋە تىيدا بىن بە مفعول:

- دەيانبردم - «م»
- دەيانبردین - «ین»
- دەيانبرد - «-»
- دەيانبردن - «ن»

وا راستییه که له چاوان دەچه قیت: ئەگەر «ات» وەیا «ت» که له کۆتایی فعلی ئایندهی کهسی سییه می تاکدا دیت راناو با، دەبوو ئەویش وەک ئەوانی تر دەرکەوتبایە و ببووبایە مفعول. ئەگەر ئەمە وەها با دەمانگوت «دەیانبردت - وەیاخود دەیانبردات وەیا دەیانبردیت وەیا دەیانبردیت» - بە پێی کۆتایی فعلەکانی ئایندهی کهسی سییه می تاک.

من دەزانم ئەم بەلگەیه بەسە بۆ رەواندەنەو و یەکلا کردنی گرافتە که چونکه زۆر له باسی ریزمانی و هی تریش به بەلگەى له مە بیهیزتر یەکلا کراوە، له گەل ئەمەشدا بەتەما نیم ئەم بەلگەیه نەسەلمیتان ئیقناع بکات چونکه نه بهلگه که وەک بەرد و ئاسن و دار بەدەست دەگیریت نە عینادیش کاریکی گرانە بەتایبەتی که مروّف له ماددهی عینادی کردن پیربووبیت و پینوێ ناسرا بیت.

یەکیک که به هه‌موو عومری نووسین و ریزمانشناسی خوێ هەر گوتبیتی دهنگه «ت» که‌ی کۆتایی فعلی «دەروات و دەچیت و دەزیت» راناوی که‌سی سییه می تاکه، وەها به ئاسانی نایەت بلی بەراست خو ئەم دهنگه وەک راناو‌ه‌کانی تر له رسته‌دا دەر‌نە‌که‌وت که‌واته ده‌ی راناو نه‌ییت.. له جیاتی ئەم سەلماندنە بۆرە تەئویلیک و وەراییک دەسازیتیت، وەک ئەو بەردەبازەى بەسەریدا له رووباران دەپەرنەو، ئەویش بەسەر تەئویل و وەرایی سازودا باز دەهاویت بۆ ئەوبەری رووباری سەلماندنی زۆر تال و

تفت. به لّام ئايا به لگه ی دوه میس له وانه یه به ته ئویل و وهرامی ده سکرد
به رده بازی لی په رینه وهی تیدا بسازیت؟ واده زانم ئهم به لگه یه یان خو لی به
سه هو بردنی ئاسان نه بیټ، فهرموو له گهل مندا به چاویکی کرایه وه و
هو شیکي هه ستیار سه یری بکه.

به لگه ی دوه م

ده زانین به لای ئهو ریزمانشناسانه وه کو تایی فعله کانی «ده بیټ، چوویټ،
بوویټ.» هه موویان راناون، ته نانه ت به راشکاوی ده توانی بگوتری «ده بی،
ده بیټن - چووی، چوویټن - بووی، بوویټن..» وه ک که ده گوتری «ده روات،
ده رواتن - ده چیت، ده چیتن..».

زور به جیه.

به لّام من له پاش ئهم «به جیوون» ه و حیسابدروستییه دا پرسیاریکم هه یه:
ئه گهر «ت» ه که ی دوا ی «بوویټ، چوویټ..» راناو بیټ ئه دی «بوویټم،
چوویټم، بوویټین، بوویټن.....» چ لی بکه ین؟

به راناوه کانی «م، ین، ن..» بلین چی؟ ئايا ده شی بگوتری له یه ک فعلدا
دوو راناو فاعل بن یه کیان بو که سی سییه می تاک و ئه وی تریشیان بو
که سانی تر؟

ئهمه له فعلی تینه په ر؛ له فعلی تیپه ر گرفتیکي گه وره تر په یدا ده بیټ: له
فعلی تینه په ر ده لی «نوستیټ» به لّام له فعلی تیپه ر ده لی «کردیټی،
خواردیټی، دیټیټی»، که له کو تایی فعله کاندا دهنگی «ی» هه یه و ده زانین
رانای که سی سییه می تاک وه ک «کردیټمان، کردیټتان، کردیټت،
کردیټیان» هه موویان راناوی فعلی تیپه ریان هه یه. به و پییه ده بی بلین
«کردیټی، خواردیټی، دیټیټی..» و هه موو فعلیکي وه ک ئه وان دوو راناویان
تیدا یه بو که سی سییه می تاک.

وهك ده‌بینی ئەم گرتە له‌وانه نییه به ماست تیهه‌ل‌سوون و پینه کردن و
 چاو لی هه‌له‌نگاوتن بره‌ویته‌وه، بایه‌خ پی نه‌دانیشی راسته‌وخۆ ده‌بیته هه‌لاتن.
 ئەو ریزمانش‌ناسانه‌ی ده‌لێن له‌ رسته‌ی وه‌ك «من ئازام» دا فعل هه‌یه به‌لام
 قرتاوه و ناشزانین ئەسله‌که‌ی چی بوه وه‌ته‌نگتر دین له‌ ئاست ئەم
 «نووسییتیم، دیتبیتمان، کردبیتی..» چونکه لی‌ره‌دا ده‌بی بلین راناویک له
 ئاسمانه‌وه به‌ربۆته‌وه و په‌ریوه‌ته ناو فعله‌کان.

«...»

لەم نووسینەدا بۆ مەبەسی تیگەییشتنی زۆرینەى خۆتێدەوارى کورد و کوردی زاراوەى زۆر بیستراو و بەکارهاتووی وهک «فعل، صیغە، مبنی للمعلوم و للمجهول» و شتی تریش بەکار هاتوه. گەلیک لەو زاراوه عەرەبییانە لە کوردیدا پتر لە وشەییکیان بۆ داندراوه لە لایەن زمانشناسەکانی کوردەوه: بۆ فعل زاراوه‌کانی «کردهوه، کردار، کار، فرمان» بە نووسیناندا بڵاو بۆتەوه، ڕهنگه هه‌موو خۆتێه‌ریک له هه‌موو زاراوه‌کان شارەزا نه‌ییت به‌لام هه‌موویان بزانی «فعل» چیه که هه‌ر خۆی سه‌رچاوه‌ی زاراوه کوردیه‌کانه. وشه‌ی «گه‌ردان»ی کوردی به واتای «تصریف» وه‌یا وشه‌ی «ڕێژه» به واتای «صیغە» زۆر ئاشنا نه‌بۆتن به لای گه‌لیک له خۆتێده‌وارانه‌وه به تابه‌تی ته‌وانه‌ی له عومردا نه‌ختیک تی هه‌لکشیون. له‌به‌ر ته‌مه و یستومه‌ له‌م نووسینه‌دا به‌هۆی به‌کارهێنانی زاراوه‌ی ناوده‌رکردووی عه‌ره‌بییه‌وه نه‌ختیک له تازیه‌ی و زه‌حمه‌تی باسه‌کان که‌م بکه‌مه‌وه.

ناوی ته‌و سه‌رچاوانه‌شم نه‌هیناوه که نووسینه‌که‌ی من له گه‌لیاندا ڕێک ناکه‌ویت وه‌یا له‌ بنه‌ره‌ندا پێیان ڕازی نییه. ناو هینانی نووسینه‌کانی مامۆستا وه‌هبی و د. نه‌قشبه‌ندیش له‌به‌ر تا که مەبەستی «حه‌شارگه‌»بوونی باسه‌کانی خۆم بوه نه‌ک به‌ نیازی ڕووبه‌ڕوو بوونی بیرو‌رای ته‌و نووسینانه. ده‌توانم بڵیم زۆربه‌ی نووسینی کوردی له‌سه‌ر ڕێزمان و سه‌ر به‌ ڕێزمان له‌وانه‌یه به‌ عه‌لاقه‌دار له‌گه‌ڵ ته‌م نووسینه‌ له‌ قه‌له‌م بدڕین و له‌ په‌راویزاندا ده‌یان جار ناویان بێت به‌ نیازی پێ ڕازی نه‌بوونیان.

من ناوانه‌ به‌ گوته‌ر هه‌ندی باسی ڕێزمانی کوردیم داوه‌ته به‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی ورد و درێژه‌پێندراوه‌وه که‌وا گه‌لیک له‌ نووسینی عاده‌تی سه‌ر به‌ ڕێزمانی کوردی که‌ تا ئیستا ڕێزمانشناسان بڵاویان کردۆته‌وه، نه‌فه‌سدریژتر و هه‌لسه‌نگینتر و تیه‌له‌لکشیوتر و به‌ربلاوتر و وردتر و قوولتر بوه وه‌ک ته‌وه‌ی که‌ له‌ گوته‌ری «سوورپکی خامه‌ به‌ده‌وری ڕاناودا» به‌شپکی باسی «راناو»م له‌ 120 لاپه‌رده‌دا نووسی. هه‌رچه‌ند ده‌زانم نووسه‌رانی کورد و خۆتێه‌رانیشی، ته‌م درێژه‌ پێدانه به‌ زیاد له‌ قه‌له‌م ده‌ده‌ن، ڕه‌نگه‌ لیشی وه‌ته‌نگ بین، بگره‌

نەشی خۆیتنەو، لە گەڵ ئەمەشدا وەک من لە گۆشەى ھەلۆست و ھەست
پێ کردنى خۆمەو ھە بۆ پرسىارەکانى رۆشنىرى کورد، بە تىکرایى، دەچم لە
رەچا و کردنى دوو راستى زۆر گرنگەو ھەلۆیستى خۆم لەتەک ھەلۆیستى
نووسەران و خۆیتەراندە پەسەندتر دەکەم:

راستى یە کەم ئەو ھە، ناخۆلا ھاتنە بەرچاوى نووسىنى نەفەسدریژ لە کوردیدا
سووچى نووسىنە کە نىیە، بەلکوو دەگەریتەو ھە بۆ رانەھاتنى کورد لە
خۆیتنەو ھە نووسىنى درێژەپێدراو لە زمانى کوردیدا: ئیمە ھەر وامان دیتو
نووسەرى کورد بە چەند دیریک لەو مەبەستەى بوەتەو کە ئەگەر لە
زمانىکى پێشکەوتووئى ئەم جیھانەدا مەبەستىکى ئەوتوئى باسى لى بکرىت
چەندىن لاپەرە دەخایەنى، ئەگەر نەلیم نامىلکە... ھەندى کتیبى کوردی لیرە
بە پێشەو کە قەوارەى گەورەى ھەبو، بە ھۆى نەفەسدریژى نووسىنەکەى
ناو ھەو نەبو بەلکوو لەبەر زۆربوونى ئەو باسانە بو کە لە کتیبەکەدا
قەتارىان بەستو و ھەر یەکیکیشیان کتیبى سەربەخۆى وىستو.

یە کىک رپى ھەبى بەدوا شتاندە بگەرئ دەتوانى بەقەدەر بەشىکى بەرچاوى
نووسىن لە سەر باسەکانى ریزمانى کوردی نووسىن و دەمەتەقە و لىکوئینەو
بدۆزیتەو لە عەرەبیدا لەسەر تەنھا باسى «کل، بعض» و چۆنەتە لە کار
ھىنانیان و قبوول کردن و نەکردنى «الف لام التعریف» و ھۆى ئەو حوکم و
حالانە... بەراستى ھەزارىیە مىراتىیە کەمان وای لىکردووین ھەموو نىشانەىکى
«ناھەزارى» و تیرى و تەسەلى لە خۆمان بە زیاد بزانی، ئەگەر نەلیم لە
خۆمانى بە عەیب بگرین، وەک ئەو رۆوتەلەى کە کلاویکى نوئى لەسەرنا
و ھیا پىلاو ھە شەکەى بۆیاغ کرد تا ماو ھىک وشت و قوتاغ دەبى و سەیرى
لەخۆى دیتەو..

راستى دوھم ئەو ھە کە ھەمان خۆیتەرى کورد کە وەتەنگ دیت لە نووسىنى
درێژەدارى کوردی و درێژى کە بە عەیب دەگرئ لە نووسىنەکە، نە وەتەنگ
دیت و نە چ عەبیانىش دەگرئ لە نووسىنى درێژەپێدراو و بىپرانەو ھە

زمانیکی تر له زمانانهی که ناویان دهر کردوه به پیشکەوتوویی و دهوله‌مه‌ندی. له‌مه‌شدا سه‌رله‌نوئ، ئیمه‌ی هه‌زار، سه‌یری خۆمان و میلیله‌تانی تر ده‌که‌ین به‌چاوی ئه‌ و ڕووته‌له‌یه‌ی کلاوی نوپی خۆی لی ده‌بیته‌عاجباتی به‌لام بیست گه‌ز پشتینی هه‌زار به‌که‌مه‌ری ده‌وله‌مه‌ندیکه‌وه به‌که‌م ده‌زانی. من به‌و دوو راس‌تییه‌ خۆم دا‌یین ده‌که‌م له‌ وه‌رام دانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی درێژه‌ پیدان له‌ نووسینی کوردی ده‌کاته‌عه‌یب له‌ حالیکدا هه‌مان درێژه‌ی نووسین له‌ زمانیکی تردا به‌ کاریکی ره‌وا ده‌زانیت، له‌وه‌ به‌ه‌ولاوه‌ که‌ بێم سه‌یری ده‌سته‌به‌تالیمان به‌که‌م له‌ لیکدانه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ و توژینه‌وه‌ و کیشانه‌ و پێوانه‌ی هه‌موو ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی که‌ پێوه‌ندیان به‌ کورد و کوردستان و کوردیه‌وه‌ هه‌یه‌ یه‌که‌سه‌ر، بێ تیخو‌پێندنه‌وه‌ی به‌راورد کردن له‌ نێوان کوردی هه‌زار و زمانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا، ده‌سته‌ویه‌خه‌ی نووسه‌ری کورد ده‌بم و داوای نووسینی پتر و درێژتر و پاتر و قوولتر و وردتری لی ده‌که‌م و له‌و شتانه‌ی ده‌رباره‌ی «کوردناسی» یه‌وه‌ ده‌یاننووسیت چونکه‌ ئیمه‌ی کورد به‌ خۆمان و رابردوومان و ولاتمان و زمانمان و کۆمه‌لایه‌تیمان و ئیستامان و دوا‌ڕۆژمانه‌وه‌ له‌ ناخی تاریکاییدا ڕۆچووین و چ ڕووناکایی ئه‌وتۆ شک نابین خۆمانی پێ بناسینه‌وه‌. له‌ حاله‌تیکدا گلۆپی هه‌زار مۆمی به‌شی ڕوون کردنه‌وه‌ی گۆشه‌ییکی تاریکی بوونمان نه‌کات، چۆن ده‌بی وه‌تنگ بێین له‌ چراقۆدیلە و فانۆس!!

میلله‌تی ئینگلیز ده‌زانی زمانه‌که‌ی ئیستای مۆتوربه‌ی چه‌ند قه‌له‌مه‌ و چ گۆران و به‌ره‌وه‌پیش چوونیکی به‌سه‌ردا هاتوه‌، له‌م زانینه‌شدا میژووی وشه‌کان و ئه‌داته‌کان و گه‌ردانه‌کان و تیکبه‌سته‌کان و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئاخاوتنه‌که‌ی خۆی ده‌زانیت، ته‌نانه‌ت به‌لایه‌وه‌ ڕوونه‌ ئه‌وه‌ی له‌ رێژماندا پێی ده‌لێن «s» Apostrophe له‌ کوپه‌ هاتوه‌.

تایا ئیمه‌ هه‌چمان زانیوه‌ له‌ باره‌ی زیاده‌کانی فعل ئه‌مر و هه‌ندئ فعلی تری سلیمانی وه‌که‌ «بلی‌ره‌وه‌، بچۆره‌وه‌ - ده‌چیته‌وه‌وانی، گه‌یشته‌وه‌وانی..» وه‌یا راستی و هه‌له‌یی گۆرانی «لامی قه‌له‌و» به‌ «رپی ناسک» له‌ شیوه‌ی

ئاخاوتنى كۆپىن و بەشىكى زۆرى سۆران، وهيا سەرچاوهى گۆرانی راناوى
لكاوى «مان، تان» به «ن، و» له پژدهردا وهيا هۆى نههانتى راناوى لكاوى
رابدرووى تپهر له شپوه ئاخاوتنى كرمانجى سهروودا وهيا هاتنهوهى دهنگى
«اى» فعلى روودان به دوا ئه و فعلانهى كه كۆتاييان به «ى» ديت له
گهرمپندا وهك كه دهلپن «رزيا، خشيا... له جياتى رزى، خشى» وهيا و
ههزاران وهياى تر؟

ئيمه له بيهدهسهلاتىي خۆمانهوه راهاتووین بهوهى ئهم ديارده ريزمانيه به
«امر واقع»ى بى نياز له تفسير وهگرين، كهچى نازانين ئه گهر بهم «خو
رازى كرن»ه رازى بين پنى ناوى له سههرهتاوه خهريكى ريزمان بين
دۆزينهوهى دهستورهكانى ريزمان بو روون كردنهوهى تاريكايى مهفهووم
نهبوونى «چۆنيهتى»ى ئاخاوتنه، ئهم دياردانهش بهشپكن لهو چۆنيهتیه
نامهفهوومه.

دهزانم و ئاگدارم لهوه كه ئه گهر بيین و شى كردنهوهى سههرلهبهرى ريزمانى
كوردى بدهينه بهر دريژهپيدان و وردپيويهوه كاتيكى زور و ههوليكى بيوچان
و دهرفهتيكى بهرفرهوان و خوتهرخان كردنيكى سههرلهبهرمان پى دهويت بهو
شكلهى كهوا رهنگه له دهسهلاتماندا نهبيت. لهبهر ئهمه قسهكانى من لهم
ديرانه دوايدا نهيوستوه ئه وههوله كهمتاكورتهى له بارهى ريزمانهوه [وهيا
ههر باسكى ترهوه] دراوه عهيدار بكات، به پيچهوانه من ههميشه
خوشامهديم كردوه له ههموو نووسينيكى كوردى، ئهوهندهى توانييتيشم
ويستوومه يارمهتى بلاو بوونهوهيان بدریت. ئهوهى دهمهوى ليرهدا دهري برم
گلهيى كردنيكه لهو نووسهراوه و خويتهراوهى وهتهنگ دين له نووسيني
كوردى دريژهدار و قووللهلينج له حاليكدا ئه گهر به نووسيني بيندريژ و ورد
و قوول بيسهروشوونى باسهكانى «كوردهوارى» تى نههينينهوه ههر له
تاريكستانى ئيستاكهماندا دهمنيتهوه بهرانبهر چهشمهندازى «كورد و
كوردستان» به ههموو بوعدكهكانى ستوونى و ئاسوييهوه.

له زمانى بىگانه شدا وىتهيان پهيدا نابى چونكه هه موويان تايبه تى ئاخاوتنى كوردن.

بىگومان نووسه رى ترى كوردىش هه ن ئه م كاره درىژه پىندراوهيان له هه ندىك سه ره باسى رىزماندا كردوه به جۆرىك كه له تىكرى چالاكيه كانپاندا ئه و ته رزه بىندرىه يان به كار نه هيتاوه. به نموونه له هه مان به رگى يه كه مى گوڤارى كۆرى زانىارى كورددا كه گوتاره نه فهدرىزه كهى خۆم «به كار هيتانى «ى» له رىزمانى كورديدا»ى تىدا بوو گوتارىكى مامۆستا ته و فىق وه بى له سه ر «ئه»ى پىش كارى ئايندهى ناوچهى سلیمانى و گوتاره كهى د. عه بدوللا نه قشبه ندى له بارهى «پاشكۆى درا» و گوتارىكى د. نسرین فه خرى به ناوى «پاشگر و پىشگرى فه - وه» بلاو كراوه ته وه، هه ر يه كى كىش له و گوتاران ه ئه و باب ته ن كه تا ئىستا بۆ كه س نه لواوه، ناشلویت، بىانكات به نموونهى لىكۆلینه وه له هه موو زمانى كوردى. رهنگه ته نها جوداوازيه ك هه بى له نىوان هه لىژاردنى گوتاره كانى خۆم و ئه و گوتاراندا ئه وه بى كه من وىستوومه باب ته تى نابهرچاو و حىساب بۆنه كراو بكه مه بنه ماى لىكۆلینه وه. ئه وهى كه وا رهنگه له گوتاره كهى «سوورپكى خامه به ده ورى راناودا» به پىچه وانهى نابهرچاوبوون حىساب بكرى، له وه دا تىها ته وه كه گوتاره كه وىستوه تى له گوشه نىگای خۆيه وه هه لى په ره سه ندووى نىوان رىزمانشاسانى كوردى له باسى راناودا روون بكاته وه.

«...»